

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๔ วันอังคารที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๘

๕.๐๐ บาท

แม่:
รัฐบาลไทย "กลืน" ไม่ว

เบบ:
เผาบ้านเพื่่ออยู่รอด

ศึกเสือป่ากับวังสราญรมย์
ปัญหาที่สัญญาทีวีให้คึกฤทธิ์
สัมภาษณ์ สด กุระโรหิต
มหาวิทยาลัย: แดนสนรยาบอง "ท่าน"
จารกรรม: โสภณิราคา 3 บาท

อ่าน

สัมพันธ์ความจริง

ทุกวันอังคาร

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

อ่าน

สัมพันธ์ความจริง

ทุกวันอังคาร

อัตราค่าสมาชิก

3 เดือน 60 บาท

6 เดือน 115 บาท

1 ปี 220 บาท

รณานัติส่งจ่าย ปณ.กลาง

ในนาม นายมงคล วุฒิสงห์ชัย

ชื่อ

ที่อยู่

ขอสมัครเป็นสมาชิกหนังสือจตุรัส 3 เดือน 6 เดือน 1 ปี

เริ่มตั้งแต่วันที่

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์จตุรัส อาคารทินกร ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์ กท.๕

.....เจ้าชายนิรคม ยวนาท โอรสเจ้าสีหนุ ผู้เคยเดินทางเข้าออก.....
กรุงเทพฯ-มาเก่า-บักกิ่ง ก่อนพนมเปญแตกเป็นประจำ จนรัฐมนตรีต่างประเทศไทย
อ้างว่าสามารถติดต่อกับเขมรแดงได้นั้น บัดนี้ มีข่าวว่าพาสปอร์ตซึ่งออกโดยรัฐบาล
ใหม่ของเขมรสำหรับเขาหมดอายุเสียแล้ว เขากำลังขอให้กงสุลไทยที่มาเก่าออก -
พาสปอร์ตให้ ทางกระทรวงการต่างประเทศไทยเคยออกให้ใช้ชั่วคราว...ครั้งนี้..
จะออกให้หรือไม่ ช่ายังไม่แจ้ง....

.....ข้อรบทางเรือระหว่างไทยกับสหรัฐฯ จะมีขึ้นในเดือนสิงหาคมในอ่าวไทย กองทัพ
เรือเรียก "การฝึกประจำปี"ภายใต้สนธิสัญญา ส.ป.อ. ....เจ้าหน้าที่สารนิเทศ ส.ป.อ.
บอก....ไม่เห็นรู้เรื่อง...

.....รัฐบาลอินเดียนจะส่งคณะผู้แทนทางการค้ามาซื้อข้าวหนึ่งและปลายข้าวจากรัฐบาล
ไทย ๑๐๐,๐๐๐ ตัน .....เป็นที่เข้าใจว่า รัฐบาลอินเดียนต้องการซื้อในราคาที่ถูก
เป็นพิเศษ.....

.....ตำรวจสันติบาลมาเลเซียยังอยู่ที่เบตง...หลายคนงง..... ไม่มีข้อตกลงระ-
หว่างไทย-มาเลเซีย อันใด ที่บอกว่า มาเลเซียจะเอาตำรวจสันติบาลมาเมียงมอง
ในเขตไทยได้....

.....วงในพรรคประชาธิปไตยฯแจ้งว่า หากธรรมนูญ เขียนเงิน แพ้เลือกตั้ง กทม.
จะเปลี่ยนศูนย์กลางอำนาจครั้งใหญ่ภายใน...คนหนุ่มจะขึ้นกุมบังเหียน.....

ทาน / โอรสสีหนุ / ส.ป.อ. / อินเดียนซื้อข้าวหนึ่ง / สันติบาลมาเลเซีย / ป.ช.ป.

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

บท ๑ ฉบับที่ ๔

วันอังคารที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๑๘

บรรณาธิการบริหาร

พันศักดิ์ วัฒนรัตน์

บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

ธัญญา ผลอนันต์

บรรณาธิการข่าวในประเทศ

พิภพ ชงไชย

บรรณาธิการข่าวต่างประเทศ

ดิถี ดิถีรัตน์

บรรณาธิการข่าวเศรษฐกิจ

รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์

บรรณาธิการบทความ

สุชาติ สวัสดิ์ศรี

บรรณาธิการศิลป์

นิวัติ กองเพียร

การตน : กวน

ผู้สื่อข่าวในประเทศ

ปนัดดา เลิศล้ำอำไพ

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

Marcel Balang, Paris

Mike Morrow, S.E. Asia

B. Goodfellow, Washington D.C.

Ken Ohara, Tokyo

Jean Thoraval, Hanoi

Jean Louis Arnaud, Saigon

ผู้จัดการ

มงคล วุฒิสงห์ชัย

ฝ่ายหาโฆษณา

อมรศรี ธีระบัญชาศักดิ์

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

สมศักดิ์ วงศ์รัฐปัญญา

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารทินกร ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์

กรุงเทพฯ ๕

โทร. ๓๑๓๘๑-๕, ๓๘๗๐๑-๕ ต่อ ๔๒

และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๗๒๘, ๓๖๘๘๖

ต่อ ๒๗

สงขลานครินทร์

จัดจำหน่าย โทร. ๒๑๘๐๐๘

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์

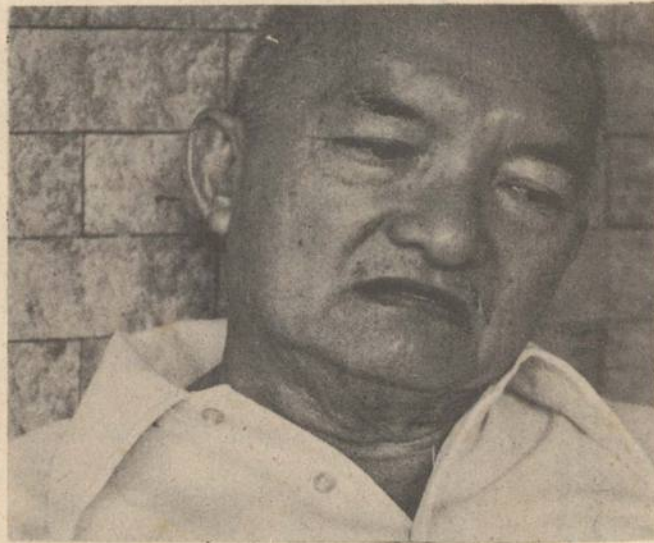
๔-๑๐ ถนนราชบพิธ กรุงเทพฯ ๕

พ.ศ. ๒๕๑๘ โทรศัทพ์ ๒๒๕๑๗๖-๘

ฉัตรชัย ๒

โสภณีย์ หน้า ๓๘

สต หน้า ๒๘

แม่ หน้า ๓๒

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๕ วันอังคารที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๑๘

จดหมาย

หนังสือดีแต่กลัวคนอ่านน้อย

๑	ข่าวกรอง	
๓	จดหมาย	หนังสือดีแต่กลัวคนอ่านน้อย/กิจกรรมเสริมปัญญา
๖	จตุรัส	ฝั่งขวาของแม่น้ำโขง เราจะโทษใคร
๘	ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์	ไปจีน/ปัญหาแม่่ว/ลาว-ไทย งบกรมประมวล/กักกฤษไปนอก/ไทยซ่อมรบสหรัฐฯ
๙	เพื่อนว่า	ตำราจกดีไม่ปล่อย/สิ้นเสียงประท้วง ชวานากับโรงน้ำตาล
๑๐	บ้านเรา	ไขเรือรังของรัฐบาล/ศึกเสือป่าปลิววังสราญรมย์ ชวานา: เขาหายไปกับเสียงปืน/เสียงปืนกลางแม่น้ำโขง
๑๒	ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์	อินโดนีเซีย-มาเลเซีย/ญี่ปุ่น สหรัฐฯ/ฟิลิปปินส์/เวียดนามเหนือ
๑๕	เพื่อนว่า	รัฐบาลไม่เคยมาทัน
๒๐	บ้านเขา	เวียดนามเหนือ: เมื่อนายธนาคารพบคอมมิวนิสต์ บรรยาภาศเมืองไซ่ง่อน/เขมร: ขาวลือทมองไม่เห็นด้วยตา เผาบ้านเพื่อยูรอด/เกาหลี: เดียวเย็นเดียวร้อน
๒๒	สัมภาษณ์	สด กุระมะโรทิต "ผมไม่ใช่ขวา ผมเป็นสหกรณ์"
๓๑	มองไทย	ปัญหาที่สัญญาทั้งไว้ให้กักกฤษ
๓๒	บทความพิเศษ	แม่: ปัญหาที่รัฐบาลกลืนไม่ลง
๓๘	จารกรรม	งานจารกรรมกับโสเภณีราคาสามบาท
๔๐	วิทยาศาสตร์การแพทย์	ยาอันตราย
๔๑	สื่อมวลชน	แผนไวท์คริสมาสในวันไซ่ง่อนแตก
๔๒	การศึกษา	มหาวิทยาลัย: แคนสนรชาของ 'ท่าน'
๔๔	ธุรกิจ	รูปเขียนราคาล้านของ 'โกย่า' หรือ
๔๖	แฟชั่น	แบบเสื้อศิลปะญี่ปุ่น
๔๗	ผู้หญิง	อศวินมีข่าวกับผู้หญิงพลังรายใหม่
๔๘	จดหมายจากอีสาน	ปลัดใหม่
๕๐	ลมชายทุ่ง	นั่งเสียด่าลิงทอง
๕๒	หนังสือ	ปรัชญาประวัติศาสตร์/แผ่นดินนี้ของใคร
๕๔	คุยเฟื่องเรื่องหนัง	เบล เดอ จู มาดามาเฉพาะกลางวัน
๕๖	เส้นขนานจตุรัส	คุณจะทำบัตรผ่าน... หรือบัตรอาบอบนวด

ปก: แฟรง กรีน ถ่ายภาพ

ได้ติดตาม 'จตุรัส' ยุคข่าวกรองมาแล้วสองฉบับ ในสายตาของผม นั้น นับว่าเป็นหนังสือรายสัปดาห์ที่ออกเล่มหนึ่งที่มีความดีอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่หนังสือบ้านเราส่วนใหญ่ละเมอเพื่อพอกแต่การโจมตีขบวนการนักศึกษาและประชาชนที่รักชาติรักประชาชน ว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่มุ่งจะทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยไม่ยอมล้มตาและอ้าปากพูดถึง 'ข้อเท็จจริง' กันบ้างเลย

ในฐานะที่ 'จตุรัส' ก็พิจารณาตัวแล้วว่า จะเป็นหนังสือที่พยายามเสนอแต่ข้อเท็จจริงให้มากที่สุดนั้น ผมในฐานะคนอ่านก็ขอแสดงความยินดีและชื่นชมให้ปรากฏ ณ ที่นี้ด้วย แต่ผมมีข้อสังเกตอยู่อย่างหนึ่ง ที่จะขอแจ้งให้ทางกองบรรณาธิการได้ตระหนักไว้ก็คือ การเสนอข่าวกรองในด้านข่าวต่างประเทศของ 'จตุรัส' นั้น เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่กองบรรณาธิการควรมีตระวังอย่างยิ่ง เพราะหากการเสนอข่าวดังกล่าวผิดพลาดไปแม้แต่คำพูดเดียว หรือการตีความเอาเองตามความเข้าใจ โดยผิดจุดประสงค์ของผู้ให้สัมภาษณ์ จะเป็นอันตรายยิ่งต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้

ยิ่งประเทศของเราในขณะนั้นด้วยแล้ว ซึ่งยังคงไม่ลดละการก่อศัตรุกับประเทศเพื่อนบ้านก็ยิ่งไปกันใหญ่ ดังจะเห็นได้จากกรับเอาแม่วอพพสมนของนายพลวังเป่าไว้ที่จังหวัดน่านแถบชายแดนประเทศลาวกว่า ๘ พันคน และอดีตผู้นำลาวฝ่ายขวาไว้อีกหลายคน แม้นายกรัฐมนตรีเองจะให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ ว่าไม่ต้อง

การให้กลุ่มบุคคลเหล่านี้ อยู่ในประเทศไทยก็ตาม แต่ในความเป็นจริงรัฐบาลชุดนี้ก็ได้กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปแต่อย่างใดไม่

เพื่อความสบายใจของประเทศลาว ซึ่งเรามากจะอ้างเสมอว่าเราเป็นประเทศผู้ต้องคอยช่วยเหลือประเทศลาวผู้น้อง แต่การแสดงออกของรัฐบาลไทยดังกล่าวจะให้ประชาชนคนไทยและประชาชนคนลาวเข้าใจอย่างไร โดยมีต้องเอียงถึงกองพล ๘๑ ขบวนการพม่าเสรี และอื่นๆ อีกหลายกลุ่ม

อย่างทีบอกไว้แล้วตั้งแต่ต้นว่า 'จตุรัส' เป็นหนังสือเล่มหนึ่ง ผมจึงหวังไว้ว่าจะรักษาความดีไว้ตลอดไป แต่ผมเกรงไปว่าหนังสือในบ้านเรามากจะมีคนอ่านน้อย ซึ่งหนังสือหลายเล่มในบ้านเราได้ประสบกับปัญหาดังกล่าว และมีอันเป็นต้องล้มหายตายจากไปแล้วหลายเล่ม จึงได้แต่เพียงหวังว่าสิ่งดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้นแก่ 'จตุรัส' ก็แล้วกัน

ปริทัศน์
กรุงเทพ ฯ

กิจกรรมเสริมปัญญาข้าราชการ ในวังจันทร์เกษม

ไม่ทราบว่าคุณสังเกตเห็นบ้างหรือเปล่า ว่าเสนาบดีกระทรวงศึกษาธิการแห่งสยามประเทศ ตั้งแต่สมัยเป็นกระทรวงธรรมการ มาจนถึงสมัยรัฐบาลสัญญาสอง ยังไม่เคยมีคุณวุฒิถึงขั้นคุณวุฒิพิเศษเลยสักคน

มาสมัยรัฐบาลยกเราทำได้ กระทรวงศึกษาธิการก็มีโชคสองชั้น ได้เสนาบดีที่เป็นทั้งดอกเตอร์และนัก 'บริหารชั้นยอดของโลก' ข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการต่างก็ตื่นตื่นดีใจกันยกใหญ่

ตามข่าวกล่าวว่า เสนาบดีผู้นี้มิใช่จะเป็นยอดในทางบริหารเท่านั้น แต่ท่านยังเป็นยอดในทางตีปากอกจตุรัส ๔

ด้วย เพื่อเป็นการยืนยันว่าต่อไปกระทรวงศึกษาธิการจะเป็นแหล่งเสริมสร้างปัญญา ให้สมกับที่เสนาบดีเป็น 'นักวิชาการ' ชั้นยอด เหล่าผู้จงรักภักดีทั้งหลาย จึงริเริ่มรายการส่งเสริมปัญญาให้แก่ข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการก่อน โดยจัดให้มีการโต้วาทีชนท่หอประชุมกระทรวงศึกษาธิการเมื่อปลายวันที่ ๒๒ กรกฎาคม สกน ในหัวข้อเรื่อง 'เป็นศิลปินดีกว่าเป็นข้าราชการ' และได้ระดมนักตีปากกรุ่น 'นวลผล' แทบทั้งนั้น เช่น นางเต็มศิริ นวลสิงห์ นายอำนาจ สอนอมศาสตร์ (ดู ธ บางน้อย) เป็นต้น

รายการโต้วาทีตีปากกรุ่น ได้รับความสนใจจากข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการอย่างล้นหลามขนาดที่นั่งในหอประชุมเต็มล้นออกมาข้างนอก และมีชนชะเง้อชะเง้อย่นอกห้องประชุมอีกไม่รู้เท่าไร

ถ้าใครบังเอิญเดินผ่านไปตามกรมกองต่างๆ ก็จะพบว่าโต๊ะเก้าอี้ว่างเปล่าเป็นแถวๆ ทีเดียว เป็นที่เชื่อกันว่า ถ้าเสนาบดีผู้นี้ยังคงรั้งตำแหน่งต่อไปแล้วละก็ ข้าราชการในกระทรวงศึกษาคงมีสติปัญญาดีขึ้นไปตามๆ กัน ถ้าคุณไม่เชื่อก็คอยดูกันต่อไป

'รัศมี'
กรุงเทพ ฯ

ข่าวเพิ่มเติมจากพังงา

พวกคุณอยู่ที่ทางใต้ข่าวความคืบหน้าเรื่องการจัดตั้งบริษัทมหาชนเพื่อทำการขุดแร่แทนบริษัทเหมืองโก๋บ้างไหม

พวกคุณรู้หรือเปล่า ว่าขณะนี้ชาวบ้านแถบภูเก็และพังงา กำลังเดือดร้อนอย่างหนัก เพราะไม่รู้ว่าจะทำมาหากินกันอย่างไร และหลังจากรัฐบาลลอนสัมปทานการขุดแร่ของ

บริษัทเหมืองโก๋แล้ว เมื่อกกลางเดือนกรกฎาคม บริษัทในเครือที่ชอบริษัทยักษ์มุนตังตัน ซึ่งได้รับสัมปทานการขุดแร่ในจังหวัดพังงามาเป็นเวลาร่วมสามสิบปี ก็ประกาศหยุดกิจการเรือขุดแร่เสียหนึ่งลำ ในจำนวนสองลำ

การหยุดกิจการของเรือขุดแร่ในครั้งนี้ ก่อความเดือดร้อนให้แก่ผู้ทำงานกับบริษัทมาเป็นเวลานานเป็นอย่างมาก

จริงอยู่ที่ทางบริษัทจ่ายเงินให้แก่คนงานตามสิทธิ์ที่ควรจะได้แล้วก็ตาม แต่คุณต้องไม่ลืมว่าบรรดาคนงานเหล่านี้ ได้ทำงานกับบริษัทมาจนเป็นเวลานานหลายปี และไม่มีอาชีพอย่างอื่น เมื่อหัวหน้าครอบครัวต้องตกงาน เช่นนี้ สมาชิกของครอบครัวซึ่งกำลังอยู่ในวัยเรียน ก็ประสบปัญหาเป็นทวีและตรึศณ

ทีเลามาให้คุณฟัง ก็มีได้หวังว่าให้พวกคุณช่วยอะไรหอก แต่อยากจะบอกว่า เมื่อคนเริ่มอดอยาก การคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมก็ชักจะหายไป

ผมเริ่มได้ยินข่าวบ้านผู้ซึ่งเคยนิยมชมชอบผู้ว่าราชการจังหวัดพังงามาก่อนพูดกันว่า ความเดือดร้อนครั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา

ผมไม่ตำหนิพวกเขาออก เพราะเรื่องอย่างนี้มิใช่เป็นเรื่องที่เข้าใจกันได้ง่ายๆ แต่ที่ผมเกรงก็คือว่า ฝ่ายผู้เสียผลประโยชน์ จะถือโอกาสเอาความเดือดร้อนของคนงานจากเหตุอันมาโจมตีคนทั้งที่ท่าประโยชน์เพื่อประเทศชาติ และหาเรื่องให้เกิดความสามัคคีในระหว่างประชาชน

พวกคุณพอจะมีทางแก้ปัญหาเหล่านี้ได้บ้างไหม

คนกับกะโต
พังงา

วอลโว่ใหม่สุด! รุ่น 240

วิวัฒนาการอันสูงค่า
ที่คงความเป็นเอกลักษณ์ของวอลโว่

ก่อนที่คุณจะตัดสินใจซื้อรถคันใหม่ เชิญทดลองขับวอลโว่ดูก่อน
เพียงแค่โทรศัพท์นัดหมายกับเรา

VOLVO

บริษัท สวีเดนมอเตอร์ส์ จำกัด 288 ถนนสุขุมวิท (ใกล้ซอยอโศก) กรุงเทพมหานคร โทร. 519161-7
วอลโว่ทุกคันให้การรับประกันนาน 6 เดือน โดยไม่จำกัดระยะทางวิ่ง

ฝั่งขวาแม่น้ำโขง เราจะโทษใคร...

อาการเครียดทางการเมืองระหว่างไทยกับลาว ดูจะเครียดจนแทบจะขาดฝั่งออกจากกัน ไม่นาน นั่นคู่ได้จาก การชนๆ ล่องๆ ระหว่างเวียงจันทน์-กรุงเทพฯ กรุงเทพฯ-เวียงจันทน์ ของเอกอัครราชทูตไทยประจำลาว และเอกอัครราชทูตลาวประจำไทย

เสียงจากสถานทูตลาวประจำไทย ซึ่งเคยเงี้ยวเคยกิดูแข่งกร้าวขัน ความในใจของลาวที่ดูเหมือนเก็บอัดอั้นไว้นาน ก็พลอยหลั่งไหลออกมา ทั้งนี้ยอมรับกันมานานแล้วว่า เมื่อรัฐบาลลาว ซึ่งฝ่ายปะเทดลาวได้ขยับอำนาจโดยเสียงข้างมากเมื่อใด เมื่อนั้น เรื่องราวต่างๆ ทลาวเก็บอัดไว้ ก็คงมีการเปิดเผยขึ้น และเรื่องเหล่านี้ก็คือ การที่ทางไทยให้ความช่วยเหลือแก่อัดตสมาชิกรัฐบาลลาวฝ่ายขวา และอดีตนายพลลาวฝ่ายขวา

การที่ทางการไทยให้ความร่วมมือแก่นายพลวังเป่า ในการนำแม่่วลาวเข้าไทย และอนุญาตให้ตั้งรกรากอยู่ในเขตใกล้แดนลาว ตลอดจนการที่ไทยใช้ลำน้ำโขง โดยไม่คำนึงถึงสนธิสัญญาที่ไทยเคยทำไว้กับฝรั่งเศส (เพราะหลังจากที่ลาวได้รับอิสรภาพจากฝรั่งเศสแล้ว ก็ยังคงต้องยอมถือเป็นคู่สัญญากับไทยต่อไป)

สิ่งดังกล่าวอันเป็นความไม่พอใจของลาวนั้น เป็นสิ่งที่ทางกระทรวงต่างประเทศของไทย พยายามหาทาง

จตจร
หนังสือข่าวกรอวงประจำสัปดาห์

อ่าน

สัมผัสความจริง
ทุกวันอังคาร

แก้ไข และทางกระทรวงต่างประเทศลาวก็ พยายามไม่ให้
เรื่องลามปาม จนถึงต้องมีการกินใจกันอย่างเปิดเผย

ทางฝ่ายไทยนั้น ดูเหมือนจะยอมรับเรื่องนายพล
ลาวฝ่ายขวา และการให้ความร่วมมือกับแม่ของวังเปา

และจากประวัติความช่วยเหลือที่รัฐบาลไทยในสมัยก่อน ๆ
ได้ให้แก่พวกลาวฝ่ายขวาที่หมดอำนาจในการทำรัฐประหาร

มาแล้วถึงสองครั้งสามครั้ง รัฐบาลลาวในปัจจุบัน ซึ่ง
ฝ่ายปะเทดลาวเป็นแกนนำ ย่อมไม่สามารถจะนั่งเฉยอยู่ได้

เป็นที่เชื่อกันว่า ฝ่ายรัฐบาลลาวนั้นรู้ว่า ถึงแม้
จะไม่พอใจไทยมากขนาดไหนก็ตาม แต่ความจริงก็รู้ว่า

ลาวยังคงต้องพึ่งข้าวจากไทยอยู่ ในขณะที่ความช่วยเหลือ
ของสหรัฐ ฯ ที่เคยให้แก่รัฐบาลฝ่ายขวาลดน้อยลง

เสด็จเจ้าสุวรรณภูมิ ได้ตรัสแก่นักหนังสือพิมพ์
ชาวต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๒๓ เดือนธันวาคม พระองค์ทรง

เข้าใจว่า รัฐบาลไทยนั้นมิได้ให้ความช่วยเหลือต่ออดีต
นายพลลาวฝ่ายขวาแต่อย่างใด จะมีก็แต่กลุ่มนายพลไทย

ได้พบกับเอกอัครราชทูตลาว ก็ได้ให้คำมั่นว่า รัฐบาลไทย
ยังมีความบริสุทธิ์ใจต่อลาว โดยให้เหตุผลว่า ความช่วย
เหลือทางไทยให้แก่พวกก๊กซ้าย เป็นความช่วยเหลือ
ด้านมนุษยธรรมเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม เอกอัครราชทูตลาวจะสามารถทำ
ให้รัฐบาลลาวเชอร์รัฐบาลไทยได้เพียงใด หรือเอกอัครราช
ทูตไทย ซึ่งเพิ่งเดินทางกลับไปเวียงจันทน์ ภายหลังจาก
ที่เดินทางมาไทยเมื่อเร็ว ๆ นี้ จะสามารถแก้ปัญหาจากหนัก
ให้เป็นเบา ได้หรือไม่ ยังน่าสงสัยอยู่ เพราะขณะนั้นความ
รู้สึกชาตินิยมของคนลาวกำลังโหมหนัก

แต่ที่แน่นอนก็คือ การประชุมคณะรัฐมนตรีของ
รัฐบาลลาวเมื่อวันที่ ๒๔ เดือนธันวาคม ทางลาวจะต้องให้คำ
ตอบแก่องค์กรนักศึกษา ประชาชนลาว ๒๑ แห่ง ว่าจะ
ตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทยตามคำเรียกร้องหรือไม่

ถ้าหากผลออกมาว่า ลาวต้องการตัดความสัมพันธ์
ทางการทูตกับไทย ผลที่จะเกิดขึ้นตามมาก็คือ เพื่อนบ้าน
ทางฝั่งขวาแม่น้ำโขงของไทย จะไม่เป็นเพื่อนกับเรา และ
เราก็จะไม่มีเพื่อนทางฝั่งนั้นอีกต่อไป

เมื่อนั้น เราจะโทษใครดี จะโทษลาวกระนั้น
หรือ . . .

ไปจีน

นายอัมพร บุลาภักดิ์ นายกสมา กมพ้อคำเงินแห่งประเทศไทย เบ็ด เฝยเมื่อวันที่ ๒๒ ก.ค. ว่าทางสมาคม พ้อคำเงินจะส่งคณะผู้แทน ไปเยือน สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อดูทาง เกี่ยวกับการติดต่อทางการค้าในวันที่ ๕ ต.ค. และกลับวันที่ ๑๘ ต.ค.

ข่าวกล่าวว่า คณะผู้แทนที่จะ ไปมีจำนวนประมาณ ๑๐๐ คน นาย อัมพรกล่าวว่า เมื่อมีการติดต่อการค้า กับสาธารณรัฐประชาชนจีนแล้ว การ ติดต่อทางการค้ากับไต้หวันก็จะลด น้อยลงไปโดยปริยาย แต่ทางสมาคม พ้อคำเงินก็ยังไม่มีนโยบายที่จะงดศูนย์ การค้าจีนแดง

อธิบดีกรมศิลปากรได้เปิดเผย ว่า ทางกรมศิลปากรเตรียมจัดส่ง คณะนาฏศิลป์ไทยไปแสดงในสาธารณ ธิรัฐประชาชนจีนในช่วงเดือนกันยา ยนและตุลาคม ตามที่นายกรัฐมนตร ได้สั่งการไว้

นาฏศิลป์ที่จัดเตรียม ไปแสดง จะมีโขนและการละเล่นพื้นเมือง การ จัดแสดงจะแสดงที่ปักกิ่ง ๔ ครั้ง เชียง ไซ้ ๔ ครั้ง และกวางโจว ๔ ครั้ง และตัวอธิบดีจะสับเรื่องราวเกี่ยวกับ การทำงานของกระทรวงวัฒนธรรม ในจีนมาด้วย โดยเฉพาะแง่การค้นคว้าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และการจัดพิพิธภัณฑ์ของจีน

การบริหารสภาอากาศสากล ให้หา ทางช่วยเหลือผู้อพยพชาวเขมรและ ฉวนที่อยู่ในประเทศไทยในขณะน ชึ่งทางอากาศสากลได้ตกลงรับปาก ว่าจะช่วยเหลือทางการเงิน

นอกจากนี้ พลตรีชาติชายยังได้ พบกับข้าหลวงประจำสำนักงานผู้ล ภัยแห่งสหประชาชาติ และเขาได้ขอ ความช่วยเหลือไว้ด้วย และพันเอก ประกอบ ประยูรโภคราช รมช. มหาดไทยได้เปิดเผยเมื่อ ๒๓ ก.ค. ว่า ทางข้าหลวงสหประชาชาติได้ ทาบตามที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ แมวอพยพในประเทศไทยแล้ว

ขณะเดียวกัน นายแคล้ว นรปติ หัวหน้าพรรคแนวร่วมสังคมนิยมได้ ขออนุญาตต่อนายกรัฐมนตรีจะนำ สส. กลุ่มหนึ่งไปตรวจเยี่ยมชาวแมว อพยพที่ฐานบินน้ำพอง เขาเห็นว่า ควรจะหาทางให้แมวอพยพเหล่านี้ไป อยู่ทอน

ลาว-ไทย

ความตึงเครียดระหว่างราชอาณาจักรลาวกับไทย ได้ทวีถึงขั้นที่ประชา ชนชาวเวียงจันทน์เดินขบวนเรียกร ้องให้รัฐบาลลาวตัดความสัมพันธ์ ทางการค้ากับประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๓ ก.ค. ด้วยความไม่พอใจที่ไทยให้

ความสนับสนุนแก่นายพลและผู้นำ ของลาวฝ่ายขวา

ก่อนหน้านั้น รัฐบาลลาวได้สั่ง บิดชายแดนด้านปากเซ ให้กองสกลไทย ที่สุวรรณเขต ห้วยทราย และปากเซ ถอนตัวออกชั่วคราว ต่อเหตุการณ์เหล่านี้ พอ. ประกอบ ประยูรโภคราช รมช. มหาดไทยได้แสดงความเห็นว่า คงมีสาเหตุจากเรื่องภายในของลาว เอง ไม่เกี่ยวกับกรณีแมวอพยพหรือ หน่วยปฏิบัติการลำน้ำโขง (นปช.) ที่ กำลังมีเหตุพิพาทกันอยู่

ฝ่ายลาวไม่ต้องการให้หน่วย นปช. ลาดตระเวนในลำน้ำโขง เพราะทำให้มีการลักลอบสินค้าหนี ภาษีจำนวนมาก จนเกิดการปะทะกัน ขนระหว่าง นปช. กับทหารฝ่ายขวาน การปะทะลาวขนเมอดนเดือนน

กระทรวงการต่างประเทศไทย ได้เรียกตัวนายเสวต โกมลภูติ เอก อัครราชทูตไทยประจำลาวกลับมา รายงานเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๑๕ ก.ค. นายเสวต ได้แถลงต่อสื่อมวลชนเมื่อ เย็นวันที่ ๒๐ พร้อมกับกงสุลไทยประจำ สุวรรณเขตและห้วยทรายว่า ไทย งดระดมหน่วย นปช. ออกก่อนที่เรื่อง จะสายจนถึงขั้นที่ลาวต้องส่งเรือยาม ฝั่งที่ได้มาจากรัสเซียออกปฏิบัติการ ตรวจจับลำน้ำโขง หากถอนในตอนน (วันที่แถลงข่าว ๑๔ ก.ค.) จะทำให้ดู เหมือนว่าไม่กล้าสู้ลาว

นายเสวตได้กล่าวต่อไปว่า รัฐ บาลลาวไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ทั่ว ประเทศได้อย่างมั่นคงใน ขณะนี้ กงคัมได้เพียงในเวียงจันทน์ เท่านั้น และรัฐบาลลาวมีความระแวง ว่า ไทยกับสหรัฐอาจให้ความสนับสนุน ให้พวกลาวฝ่ายขวากลับ ไปยึด อำนาจในลาวอีก และยังกล่าว ว่า ภาคเหนือของลาวตกอยู่ในอิทธิพล ของจีนและภาคใต้อยู่ในอิทธิพลของ

ปัญหาแมว

รมต. ต่างประเทศให้สัมภาษณ์ หนังสือพิมพ์เมื่อวันที่ ๑๘ ก.ค. ว่าเขา ได้พบและเจรจากับประธานกรรม จิตรัส

นายเสวต โกมลฤดี
รัสเซีย

พระยานุรักษ์ราชเสนา เอก
อัครราชทูตลาวประจำประเทศไทยได้เดิน
ทางกลับเวียงจันทน์กระทั่งเห็นเมื่อค่ำ
วันที่ ๒๒ ก.ค. ให้เหตุผลว่า เพื่อเข้า
พบรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงต่างประเทศคนใหม่
คือ นายพลผวน สุปะเสิด เพอร์รับ
นโยบาย

ก่อนออกเดินทาง ได้ให้สัมภาษณ์
ได้คำกล่าวของนายเสวตหลายประ
การ ได้แก่ ไม่เป็นความจริงทั้งเงิน
และรัสเซียมีอิทธิพลเหนือดินแดน
ลาว ส่วนเรื่องรัสเซียให้ความช่วย
เหลือเรื่องเรือติดอาวตรตรวจชายฝั่งแก่
ลาวนั้น เขากล่าวว่าเขายังไม่ทราบ
ข้อเท็จจริง แต่หากไม่เป็นความจริง
เขาหวังว่ารัฐบาลไทยจะต้องแก้ไข
ส่วนท่าการค้าทอง บูมม ที่ปรึกษา
ของสถานทูตลาว รักษาการเอกอัคร
ราชทูตลาวระหว่างที่ติดไม่อยู่ กล่าว
ว่า ไม่เป็นความจริงในเรื่องที่รัสเซีย
ให้เรือแก่ลาว และกล่าวเตือนเจ้า
หน้าที่ฝ่ายไทยว่า อย่าได้ขี้แหย่สร้าง
สถานการณ์ให้เกิดความไม่เข้าใจกัน
ขึ้นระหว่างไทยกับลาว

สุดท้าย ทางรัฐบาลลาวได้ปฏิเสธ
เชื่อว่าทางกลุ่มนิสิตนักศึกษาไม่ได้
เรียกร้องให้ตัดความสัมพันธ์กับไทย
แต่ขอให้ตัดเกาหลีได้

งกรมประมวลข่าวกลาง

กรมประมวลข่าวกลาง ได้รับ
การจัดสรรงบประมาณตลอดปี ๒๕๑๘
เป็นจำนวน ๓๓.๕ ล้านบาทเศษ ใน
จำนวนนั้นถือเป็นงบลับ ๑๕ ล้านบาท
และมีส่วนเกี่ยวกับ การติดตามความ
เคลื่อนไหวและการดำเนินงานของ
คอมมิวนิสต์ ๑๖๕,๔๐๐ บาท

กักกฤษฎีไปนอก

ในการเดินทางไปเยือนฟิลิปปินส์
และสิงคโปร์เป็นเวลา ๖ วัน จากวัน
ที่ ๒๑-๒๗ ก.ค. ของ ม.ร.ว. กักกฤษฎี
ปราโมทย์ นายกรัฐมนตรีไทยนั้น ได้
มีการหารือกัน ในระหว่างผู้นำของ
ประเทศทั้งสามถึงบทบาทและนโยบาย
ต่างประเทศที่ควรจะเป็น ของ
กลุ่มอาเซียน รวมทั้งบทบาทที่ควร
ปรับปรุงขององค์การซีโต้

ไทยซ่อมรบกับสหรัฐ ฯ

ในปลายเดือน ก.ค. จะมีกำหนด
การซ่อมรบทางเรือ ระหว่างกองทัพ
เรือไทย กับกองทัพเรือสหรัฐ ฯ ตาม
ข้อตกลงของซีโต้

กระทรวงการต่างประเทศเวียดนาม
นามเหนือ ได้ออกคำแถลงประณาม
การซ่อมรบครั้งนี้ว่า เป็นท่าทีที่ทรูกราน
แทรกแซงของกลุ่มทหารซีโต้ ต่อเอ
เซียอาคเนย์ และโจมตีประเทศไทย
ว่า รับใช้จักรวรรดินิยมอเมริกา และ
คุกคามสันติสุขของอินโดจีน

พลตรีประมาณ อดิเรกสาร ได้
กล่าวโต้คำแถลงของเวียดนามเหนือ
ว่า การซ่อมรบเป็นความจำเป็นใน
สถานการณ์ปัจจุบันที่รัสเซียและจีน
กำลังแผ่ขยายอิทธิพลเข้ามาใน
อินโดจีน

เพื่อนว่า

ตำรวจ 'กักไม่ปล่อย'

โจรเรียกค่าไถ่กำเริบหนักที่จังหวัด
ฉะเชิงเทรา และปราจีนบุรี

โดยเฉพาะที่จังหวัดฉะเชิงเทรา
เมื่อเดือนที่แล้ว ปรากฏว่ามีผู้ถูกจับ
ไปเรียกค่าไถ่ตั้งแต่เด็กนักเรียนไปจน
กระทั่งถึงเจ้าของร้านขายเหล้า รวม
ทั้งสิ้น ๔ คน ในจำนวนนี้มีนายแก้ว
แซ่เฮง ลูกเจ้าของร้านขายของเบ็ด
เต็ดซึ่งถูกจับไปเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนา
ยน ตำรวจต้องใช้เวลาดำเนินคดีถึง ๔
วัน ๔ คืน จึงได้ตัวกลับคืนมา คนร้าย
รายนี้ถูกจับตายไปสองคนแล้ว

ทางตำรวจซึ่งประกอบไปด้วยผู้
กำกับฯ ของจังหวัดและผู้บังคับกอง
อำเภอเจ้าของท้องที่ได้ร่วมกันวางแผน
ปราบโจรเรียกค่าไถ่ โดยมีหลัก
การดังนี้คือ

๑. กักไม่ปล่อย ๒. เดินหน้า
ไม่ถอย ๓. ซอยจนได้คน ๔. เลือก
จุดขึ้นโดยไม่ได้ ๕. ให้ได้คนโดย
ปลอดภัย ๖. พวกฉ้อไรต้องพินาศ

นอกจากนั้นยังมีข้อเสนอแนะเพิ่ม
เต็มไว้ว่า ประชาชนจะป้องกันการ
ถูกจับไปเรียกค่าไถ่ได้โดยให้ระวังตัว
ไว้ตลอดเวลา ส่วนลูกหลานให้ไป
โรงเรียนกันเป็นกลุ่ม ใครชวนไป
ขนรถไม่รู้จักอย่าไป สำหรับผู้ถูก
จับไปเรียกค่าไถ่ ก็แนะนำให้ว่าอย่า
ยอมไถ่ แต่ให้ญาติหรือพลเมืองช่วย
แจ้งตำรวจผู้ใหญ่ที่สุดของท้องที่โดย
เร็ว

ฉะเชิงเทรา ๒๐ ก.ค. ๒๕๑๘

ความแตกแยกในสหพรรค

ใช้เรอรั้งของรัฐบาล

สิ้นเสียงประท้วง

นายบุญทา บัณเฑาะว์ใหญ่ กรรมการสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ภาคเหนือ ถูกยิงตายเมื่อวันที่ ๑๔ ก.ค. หลังจาก ชาวนาบ้านประท้วงการโกงกินที่บ้าน ห้วยไซ จังหวัดลำพูน

ก่อนหน้านั้น นายบุญทา ร่วมกับ ชาวนาบ้านประท้วงรถบรรทุกดินครั้ง ทัศนมาเพื่อถมที่สร้างถนนตาม โครงการผันเงินสู่ชนบท ๒,๕๐๐ ล้านบาท มิให้ที่ดินลง เนื่องจากรถบรรทุกดิน โกงดินไปครั้งกิวต่อกัน โดยบอกว่า บรรทุกมา ๒ กิว ทง ๆ ที่ตามความ เป็นจริงบรรทุกมาเพียง ๑.๕ กิว และ ดินที่ขนามาคือคุณภาพต่ำ ไม่มีหินพอที่จะยึดถนนได้

เรื่องนี้สร้างความไม่พอใจให้แก่ สภาตำบลและผู้รับเหมาเป็นอย่างมาก นายบุญทาเป็นคนทีชาวนาบ้านรักใคร่ มากและไม่เคยมีเรื่องส่วนตัวกับใคร เลย

นับตั้งแต่การจัดตั้งรัฐบาลของกลุ่มสหพรรค อันมีพรรคกิจสังคม ของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นแกนนำในการจัดตั้งมาเป็นเวลา กว่า ๔ เดือนแล้วนั้น คำว่า 'เสถียรภาพของรัฐบาล' ดูจะเป็นคำที่ถูก กล่าวขวัญถึง และเป็นหัวข้อพาคย์ วิจัยรณกันอย่างมากอยู่ทั่วไป

ยังการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีที่มา จากพรรคการเมืองต่างๆร่วมรัฐบาล และการจงใจปล่อยให้ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วย เหลือไว้ ๔ ที่นั้น ก็นับ เป็นแต้มคทาทางการเมืองอีกมากหนึ่ ที่ถูกนำมาใช้ในช่วง พ.ศ. นี้

แม้ว่าพรรคธรรมสังคมนั้นมี นายทวิช กลั่นประทุม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็น หัวหน้าพรรคอยู่นั้น อันจะเป็นพรรค การเมืองพรรคเดียวที่ม สส. เป็นลูก

พรรคถึง ๔๕ คน ซึ่งนับว่าสูงกว่า พรรคการเมืองอื่นๆ ในการร่วมจัดตั้ง รัฐบาลสหพรรคครั้งนี้ แต่อำนาจ การต่อรองของพรรคธรรมสังคมนเมื่อ ร่วมจัดตั้งรัฐบาลแล้ว กลับมีเสียง อ่อนกว่าพรรคกิจสังคม ซึ่งมีอยู่ เพียง ๑๘ เสียง

จุดนี้นับเป็นจุดเริ่มต้นของความ ร้าวรานในกลุ่มสหพรรค โดยมี สส. ๔๕ คนแห่งพรรคธรรมสังคมน (อัน เป็นเชื้อสายเก่าจากพรรคสหประชา ไทยครั้งจอมพลถนอม กิตติขจรเป็น หัวหน้าพรรคอยู่นั้น) เป็นผู้แสดง

หลังจากการเลือกตั้งผู้แทนทั่ว ประเทศผ่านพ้นไป จนรู้แน่ชัดว่า ใครสอบได้ใครสอบตกแล้ว ภายใน พรรคธรรมสังคมนเองก็เกิดความ โกลาหลอยู่ไม่น้อย เนื่องจาก สส. ทุกคนต่างรู้ดีว่า พรรคของตนได้ คะแนนเสียงมาเป็นอันดับสองรอง

ธนาคารไทย

ที่ให้บริการเป็นของชาติทั่วโลก

เชียงใหม่ ๒๐ ก.ค. ๒๕๑๘

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ กำลังประสานรอยร้าวกับนายทวิช

จากพรรคประชาธิปัตย์ อย่างไรเสีย
การจัดตั้งรัฐบาลผสมครั้งนี้ พรรค
ธรรมสังคมต้องได้เข้าร่วมด้วยอย่าง
แน่นอน และนั่นย่อมหมายถึงตำแหน่ง
รัฐมนตรีรออยู่แค่เอื้อมเท่านั้น

ฉากแห่งการชิงชัยของบรรดา
สส. ในพรรคธรรมสังคมเพื่อเสนอตัว
เป็นรัฐมนตรี จึงเป็นละครที่เล่นกัน
วันละหลายรอบ อย่างไม่รู้จักเบื่อ
หน่าย

จากละครฉากดังกล่าว สอง
สส. แห่งพรรคธรรมสังคม อันมี
นายสุจินต์ เชาวนวิศิษฐ์ และนาย
จรูญ วัฒนากร จึงเป็นผู้มีบทบาท
บทบาทในการชิงชัยครั้งนี้มากที่สุด

แม้ว่าความพยายามในการเป็น
รัฐมนตรีของสอง สส. ผู้จะมีมาก
สักเพียงใด แต่ความคิดเห็นภายใน
พรรคธรรมสังคมในการที่จะให้สอง
สส. นี้ได้เป็นรัฐมนตรี ก็มีความ
เห็นไม่ตรงกัน โดยเฉพาะเสียงข้าง
มากภายในพรรคธรรมสังคม ซึ่งมี
พตท. บุญเลิศ เลิศปรีชา เป็นหัวเรือ
ใหญ่อยู่นั้น ก็ไม่เห็นด้วยต่อการที่
จะเสนอขอบุคคลทั้งสองให้เข้าร่วม
ในคณะรัฐมนตรี

ด้วยเหตุนี้เมื่อการแต่งตั้งคณะ
รัฐมนตรีผ่านพ้นไป ชื่อ 'สุจินต์
เชาวนวิศิษฐ์' ผู้ได้รับฉายาอันเป็น
ที่รักทั่วไปว่า 'สส. ปลาทกั๊ก' และ
ชื่อ 'จรูญ วัฒนากร' จึงไม่อยู่ใน
บัญชี

กระทั่งประจวบเหมาะแก่ทั้งสอง
รัฐมนตรีแห่งพรรคธรรมสังคม คือ
นายทองหยด จิตตะวีระ ผู้เป็นรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพาณิชย์ และนาย
สุรินทร์ เทพกาญจนา ผู้เป็นรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ได้
ลา สส. ในพรรคเปิดโปงกรณีมี
หม่องเรื่องการส่งน้ำตาลออกนอก
ประเทศโดย สส. พรรคเดียวกัน
กล่าวหาว่ามีพ่อค้าวิ่งเต้นกันมาก

แต่แล้วในที่สุดเรื่องการซุกฟอก

นายบุญเท่งกำลังแจ้งหุฟ่งว่านายสุรินทร์จะเอาขังใจ

และเรื่องการลงมติขับสองรัฐมนตรี
ดังกล่าวของบรรดา สส. พรรคธรรม
สังคม ก็จางหายไปพร้อมกับการ
เลียงใหญ่ของนายทวิช กลั่นประทุม
หัวหน้าพรรค และคำขู่ของนายทอง
หยด จิตตะวีระ ทว่า

“นอกจากพรรคคิดเหมือนกัน
ผมจะได้เป็นอิสระแก่ตัวเองมากขึ้น
หากถูกขับออก ก็จะเปิดโปงผู้เกี่ยว
ข้องกับกรณีน้ำตาลทั้งหมด”

ต่อมาในกลางเดือนมิถุนายน
นายสุจินต์ เชาวนวิศิษฐ์ และนาย
จรูญ วัฒนากร ก็ได้ออกโรงออกกร
หนึ่ง โดยเป็นตัวนำในการขอชื่อ ๒๖
สส. จากสหพรรคที่ร่วมอยู่ในคณะ
รัฐบาล เพื่อแยกตัวออกมาตั้งขบวนการ
ทางการเมืองใหม่ และทำให้พรรค
การเมืองเจ้าสังกัดแต่ละคนได้ออก
อีกด้วย โดยอ้างว่าความคิดเห็นใน
การบริหารบ้านเมืองไม่ตรงกัน

แต่นายอนันต์ ฉายแสง รัฐ
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
จากพรรคสันติชนกลับได้ว่า “การ
แยกตัวของกลุ่ม สส. ในครั้งนี้ เป็น
ไปเพื่อต้องการตำแหน่งทางการเมือง”

ในขณะที่เดียวกัน ความระหอง

ระแหงระหว่างนายทวิช กลั่นประทุม
กับนายอนันต์ ภัคดีประไพ แห่ง
พรรคไท และนายดาบชัย อัครราช
แห่งพรรคชาติไทย ซึ่งทั้งคู่ต่างก็
เป็นรัฐมนตรีช่วยกระทรวงเดียวกัน
กับนายทวิช ได้เริ่มบานปลายขึ้น
โดยการกล่าวหาซึ่งกันและกัน ผ่าน
ทางหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน ว่ารัฐ
มนตรีช่วยทั้งสองนายทำงานไม่เป็น
และไม่เป็นทวิไว้วางใจในการทำงาน
ชั้นสำคัญๆ

ส่วนรัฐมนตรีช่วยอนันต์ก็ได้ว่า
ตัวรัฐมนตรีว่าการนั้นชอบรวบงาน
เอาไปทำเสียคนเดียว โดยเฉพาะงาน
ใหญ่ที่เกี่ยวข้องการเงินมาก ๆ

จากนั้นก็มาในบุคคลวงการ
ใกล้ชิดคิดว่าแก่ 'จตุรัส' ว่า นายทวิช
มีแผนที่จะดึงเอานายสุจินต์และนาย
จรูญ สอง สส. แห่งพรรคธรรม
สังคมมาร่วมเป็นรัฐมนตรี ซึ่งทำให้
เกิดเป็นทวิไว้วางใจของ พตท. บุญเลิศ
เลิศปรีชา ที่โคกค้ำกันมาแต่ต้น

แต่แล้วแผนของนายทวิชดัง
กล่าวก็ไม่สำเร็จ เมื่อทางสหพรรค
ไม่รับรองสอง สส. น้อย่างเป็นเอก
ฉันท

ความปั่นป่วนของบุคคลในวง

การรัฐบาลนี้ โดยเฉพาะกลุ่ม สส. จากพรรคธรรมสังคม ได้สร้างความ วุ่นวายใจให้แก่ พตท. บุญเลิศ ในฐานะเลขาธิการพรรคธรรมสังคม เป็นอย่างมาก แม้นายทวิจะให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์รายวันว่า “ไม่ได้แตกแยกกับบุญเลิศ เพราะต่างฝ่าย

ชนอีก ๑ คน ที่เป็น สส. จากภาคใต้ โดยตรงต่อนายกรัฐมนตรีและให้ เลือกระหว่างนายชุนสิน โคนันท์ สส. สตุลจากพรรคธรรมสังคมหรือนายระบิล นานากุล สส. นครศรีธรรมราช จากพรรคกิจสังคม คนใดคนหนึ่ง

ขณะเดียวกันกลุ่ม สส. พรรค ประชาธิปัตย์ก็ออกข่าวว่าจะซัดฟอก คณะรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ในกรณีปราบปรามโจรภาคใต้ไม่สำเร็จ ซึ่งหมายถึงตัว พตท. บุญเลิศ เลิศปรีชา จึงเป็นผลให้รัฐมนตรีช่วยมหาดไทย ขยับไถลาออกจากตำแหน่ง ตามที่เป็นข่าวเกรียวกราวในหน้าหนังสือพิมพ์ อยู่แล้ว

“ผมเบื่อนะ เบื่อการปฏิบัติงานด้วย” พ.ต.ท. บุญเลิศกล่าว ก่อนจะ เข้าพบพลเอกกฤษณ์ สีวะรา ผู้บัญชาการทหารบกในวันต่อมา เพื่อขอ ปรีกษาเรื่องการลาออกจากตำแหน่ง รัฐมนตรีช่วยมหาดไทย

แต่พลเอกกฤษณ์กลับกล่าวว่า “พตท. บุญเลิศไม่เห็นมีความผิดอะไร จะออกทำไม”

ก็เลยเป็นผลให้นายปรีดา พัฒนถาบุตร รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้รับไถลาของ พตท. บุญเลิศ ต้องกักใบลานไว้ ไม่ให้ถึงมือหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช จนในที่สุดก็ได้มีการเกลี้ยกล่อมกัน กระทั่ง พตท. บุญเลิศไม่ลาออกตาม เจตจำนงเดิม

จากความวุ่นวายปั่นป่วนในวง การรัฐบาลดังกล่าว ได้สร้างความ กังวลใจให้แก่นายกรัฐมนตรีอยู่น้อย ประกอบกับมีเสียงเล็ดลอด ออกมาว่า จะมีการปรับปรุงคณะรัฐมนตรีในไม่ช้า ซึ่งตัวนายกรัฐมนตรีเองก็ตอบให้ชวนคิดว่า

“ตอนนั้นยังไม่คิด แต่อาจจะคิด ก็ได้”

และ “ยังไม่รู้ ต้องรอหลังพบ ประมุขผ่านสภาเสียก่อน” □

รมต. บุญเลิศ ยังไง ๆ ก็ลาออกไม่ได้

ศึกเสือบักบัววังสราญรมย์

ต่างคุมเสียงคนละส่วน”

นอกจากนี้ พตท. บุญเลิศ เลิศปรีชา ยังมีความน้อยเนื้อต่ำใจ ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่ง โดยเฉพาะปัญหาการปราบปรามโจรภาคใต้ ซึ่งเฉพาะเรื่องนัก ประสบอุปสรรคหลายอย่าง โดยเฉพาะความคิดเห็นที่ไม่ตรงกับนาย บุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ผู้ซึ่งเป็นที่รัฐมนตรีว่าการ เพราะทางฝ่าย พตท. บุญเลิศนั้นต้องการจะใช้วิถีทางการ เมืองควบคู่ไป แต่ทางฝ่ายนายบุญ เท่งกลับว่า “ต้องใช้การปราบอย่าง รุนแรงจึงจะได้ผล” และแถมว่ามีการ ‘แย่ง’ กันจริงแต่ไม่ ‘ขัด’ กัน

กระทั่ง พตท. บุญเลิศ เลิศปรีชา ได้ตัดสินใจเสนอให้แต่งตั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเพิ่ม

เจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศไทยภายหลังที่กลับมาจาก บักกิ่ง ต่างก็กระหึ่มขมขมอยู่ในความสำเร็จक्रम โหฬารทางการทูตของ กระทรวง

แต่ความสำเร็จนั้นดูเหมือนว่าจะเหือดหายไปในระยะเพียงอาทิตย์เดียว ทกลับมา เมื่อมีข่าวออกมาว่า ใน ความเห็นของกรมประมงฯและฝ่าย ข้าราชการกองทัพบกไทยนั้น กระทรวงการต่างประเทศไทยถูกฝ่ายกรม สืบราชการลับรัสเซียแทรกซึมเข้า แล้ว

ข่าวนี้เด่นชัดว่ารัฐมนตรีว่าการ พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ เต้นแล้ว เต้นอีกและได้ข่าวที่แท้จริงว่า ถ้าจะมีเจ้าหน้าที่ เقيب. แทรกซึม

หน่วยราชการไทยแล้ว เห็นจะเข้า แทรกซึม ในกรมประมงฯว่ากลาง ก่อนเป็นแน่

คำตอบของท่านรัฐมนตรีต่างประเทศครั้งนี้ ทางกรมประมงฯว่า กลางไม่ได้โต้ตอบ และฝ่ายข้าราชการของทหารก็ได้ตอบด้วยแต่อย่างไร ข่าวดังกล่าวเจ้าหน้าที่ข่าวกรองของรัสเซียแทรกซึมกระทรวงการ ต่างประเทศไทยมีความเป็นมาอย่างไรนั้น ฝ่ายวิจัย ‘จตุรัส’ รายงานว่า เมื่อเร็วๆ นี้ทางรัฐบาลไทย โดยเฉพาะฝ่ายกระทรวงการต่างประเทศ ได้ตั้งเข็มนโยบายต่างประเทศใหม่ ว่า ไทยจะพยายามออกจากอ้อมกอดของ มหาอำนาจเดี่ยว นั่นคือสหรัฐฯแต่จะ ยืนอยู่ระหว่างกลางนโยบายนี้ หมายถึง

ถึงวามจำเป็นที่จะต้องดิ้งรัสเซีย
เข้าใกล้ไทยขึ้นหน่อย

ซึ่งจะสังเกตได้ว่าระยะนี้มเจ้า
หน้าทชนสูงของกระทรวงการต่าง
ประเทศไทย เริ่มไปงานเลี้ยงที่จัด
โดยสถานทูตรัสเซียมาช่น และม
การส่งเจ้าหน้าที่ชนสูงของไทยเดิน
ทางไปทรัสเซียและยุโรปตะวันออก
มาช่นด้วยเช่นกัน

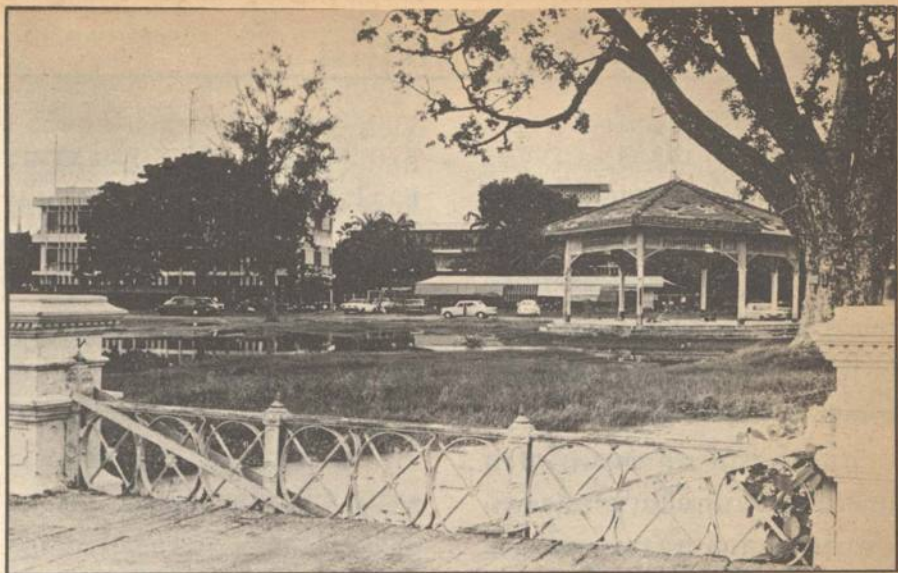
เมื่อเร็ว ๆ นี้เองอธิบดีกรมสารนิ
เทศได้พานักหนังสือพิมพ์ไทยไปไป
แล่นค ประเทศซงสหรัฐอเมริกาถอ
ว่าเป็นดาวดวงหนึ่งของรัสเซีย นอก
จากนั้นในไม่ช่นักจะมีการลงนามใน
ข้อตกลงแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม
ระหว่างประเทศไทยกับรัสเซีย ซึ่ง
เรื่องนเดิมทางไทยได้ถ่วงไว้เป็นเวลา
ถึงสองปี

นอกจากนั้น เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง
หัวหน้าข่าวประจำเอเซียของหนังสือ
พิมพ์ 'ปราพดา' แห่งมอสโคว์ ได้
เข้าพบเจ้าหน้าที่ชนสูงของกรมสาร
นิเทศและตัวรัฐมนตรีว่าการกระ
ทรวงการต่างประเทศ การพบปะ
ครั้งนเป็นไปด้วยดี และมีข่าวออก
มาว่า จะมีการตั้งสำนักงานข่าวของ
หนังสือพิมพ์ 'ปราพดา' ช่นในเมือง
ไทยไม่ช่น

"ทันสมัยชิส มีชไอเอ. แล้วทำไม
จะมีปราพดาไม่ได้เล่า ในเมืองโย
บายของเราต้องการเป็นกลางระหว่าง
สามมหาอำนาจ" เจ้าหน้าที่ชนสูง
ของกระทรวงการต่างประเทศไทย
กล่าวกับ 'จตุรัส' เมื่อเร็ว ๆ นี้

'ปราพดา' ในความเห็นของเจ้า
หน้าทฝ่ายข่าวกรองของไทยก็คือ
'องค์การสืบราชการลับเคจีบี.' นั้น
เอง

การดำเนินนโยบายอย่างรวดเร็ว
เช่นของกระทรวงการต่างประเทศ
ย่อมไม่เป็นที่พอใจของฝ่ายซงต้อง
การผูกมัดกับมหาอำนาจทั้งประเทศ
เดชะ กระแสข่าวในวงการเมือง

วังสราญรมย์กำลังตั้งอำนาจกับคิน

เสอบำกำลังเดินแด้มคูใหม่

ระหว่างประเทศเชื่อว่า ในที่ศนะ
ของฝ่ายทหารไทยแล้วเห็นว่า กระ
ทรวงการต่างประเทศไทยก้าวเร็วเกิน
ไป และในเมื่อรัฐบาลไทยยังเป็นรัฐ
บาลผสม นโยบายของรัฐบาลก็จะ
ต้องคอยเหลียวมองท่าทีของฝ่ายทหาร
อยู่บ้าง

การที่กระทรวงการต่างประเทศ
ไทยเดินนำหน้านโยบายรัฐบาล จึง

ไม่แนเสมอไปว่าจะเป็นที่พอใจของ
ฝ่ายทหาร

ดังนั้นการปล่อยข่าวเคจีบี. ใน
กระทรวงการต่างประเทศไทย ย่อม
เป็นเรื่องทกระทรวงการต่างประเทศ
จะต้องยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของ
การต่อสู้เพื่อแย่งมาซงอำนาจและ
หน้าทของกระทรวงฯ ซึ่งในอดีต
ได้จมปลักอยู่ที่สนามเสอบำมาเป็น
เวลานาน

ชาวนา: เขาหายไปกับเสียงปืน

เปรียง... เปรียง... เสียงปืนมธระดังขึ้นในความมดสนิทกลางทุ่งนาในชนบทอันห่างไกล ที่เขียงใหม่ ทลำพูน ทลำปาง เสียงปืนดังกล่าวมิใช่เสียงปืนของทหารป่าแต่อย่างใด และเหยื่อของกระสุนเหล่านี้ก็คือ 'ชาวนา'

แต่มีนักไม่ใช่กระสุนนัดแรก และเป้าของมันก็มีไม่ใช่เหยื่อกระสุนรายแรกของนักล่าสังหาร เหยื่อกระสุนรายอื่นๆ ได้ผ่านไปคนแล้วคนเล่ากว่าชาวนาจะรู้ตัวว่า 'มันมากผิดปกติเสียแล้ว' (ดูลำดับเหตุการณ์)

สาเหตุการสังหาร

'การสังหารหมู่' ชาวนา หรือการสังหารผู้นำชาวนาเป็นจำนวนมากในเขตภาคเหนือ ซึ่งชาวนารวมตัวกันเป็นสหพันธ์ฯ ได้เกิดขึ้นอย่างหนาแน่น ภายหลังจากการประกาศใช้ พรบ. ควบคุมค่าเช่านาปี ๒๕๑๑ และมันมาพร้อมๆ กับ 'เงินผัน ๒,๕๐๐ ล้าน'

สาเหตุสำคัญของการสังหารชาวนา ซึ่งตามความเห็นทั่วไปของชาวนา เห็นว่าเรื่องเกิดจากความขัดแย้งระหว่างชาวนากับเจ้าที่ดิน ซึ่งมีค่าเช่าเป็นผลประโยชน์ที่เขาสูญเสีย ภายหลังจากการประกาศใช้ พรบ. ควบคุมค่าเช่านา และส่วนหนึ่งเกิดจากความขัดแย้งระหว่างชาวนากับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองของรัฐบาล

"เท่าที่มองดูแล้ว ความขัดแย้งกับเจ้าที่ดิน และการสูญเสียผลประโยชน์เรื่องที่ดินในภาคเหนือ ยังไม่รุนแรงเท่ากับในภาคกลาง ซึ่งชาวนาถูกขูดรีดอย่างหนัก และอีกประการหนึ่ง สภาพการผลิตโดยทั่วไปยังคงว่าภาคกลาง ความขัดแย้งจึงไม่น่าจะรุนแรงถึงขั้นสังหารหมู่" แหล่ง

ข่าวที่เขาร่วมประชุมสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ภาคเหนือให้ข้อสังเกตกับ 'จตุรัส'

นายศรีทน ยอดกันทา กรรมการสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ได้กล่าวถึงสาเหตุการสังหารชาวนากับ 'จตุรัส' ว่า "ผมเชื่อว่า การลอบสังหารผู้นำชาวนา เป็นฝีมือของชนชั้นปกครองซึ่งอยู่เบื้องหลัง และยังมี การปลอ่ยข่าวทำลายสหพันธ์ฯ อีกด้วย"

"บางคนถึงตายโดยไม่ได้เกี่ยวกับสหพันธ์ฯ เช่นนายอำนาจ ถูกยิงที่อำเภอฝาง ซึ่งเขาไม่เกี่ยวกับสหพันธ์ฯ เลย แต่หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบางฉบับลงข่าวว่า นายอำนาจเป็นนักปลุกระดมมวลชนของสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ ทงนเพื่อต้องการทำลายสหพันธ์"

ในส่วนที่เกี่ยวกับการขัดผลประโยชน์กับเจ้าที่ดิน นายศรีทน ยอดกันทา กล่าวว่า "ดูอย่างผิวเผินแล้ว

ไม่มากนัก แต่การประชุมสัมมนาของสหพันธ์ฯ ก็มักจะถูกขัดขวางโดยเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ซึ่งผมเชื่อแน่ว่าเจ้าหน้าที่เป็นเครื่องมือของเจ้าที่ดิน"

"ปัญหาเกี่ยวกับการสังหาร ผมเชื่อว่าเจ้าที่ดินกับเจ้าหน้าที่บ้านเมืองร่วมมือกัน" นายศรีทนกล่าวกับ 'จตุรัส' อย่างมั่นใจ และแฝงความรู้สึกเคียดแค้นไว้ในน้ำเสียง "กรณีการตายของนายประเสริฐ โคมอมลุด เจ้าหน้าท้องถิ่นที่ไม่มีหลักฐาน คดียังไม่ค่นมมอยู่"

"เท่าที่สืบทราบมา นายจาจักร วาฬและนายบุญทา บุญใหญ่ ถูกสังหารเกี่ยวกับเรื่องเงินผัน ส่วนคนอื่นๆ ถูกฆ่าเนื่องจากการสูญเสียผลประโยชน์ของเจ้าที่ดิน" นายอินตา ศรีบุญเรือง ประธานสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ภาคเหนือ และรองประธานสหพันธ์ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทยกล่าวกับ 'จตุรัส' ที่บ้านกลางไร่ในอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

นายบุญทา บุญใหญ่ นำชาวบ้านคัดค้านการคอร์รัปชั่นดินทำถนนในโครงการ 'ผันเงิน' เนื่องจากลดบรรทุกดิน ๑๒ ค่น กำหนดบรรทุก

ชาวนาเชียงใหม่เตรียมเผาหุ่นประท้วง ที่หน้าศาลากลางจังหวัด

กันละ ๒ กิโลเมตร แต่บรรททจริงๆ เพียง ๑ กิโลเมตร ชาวบ้านจึงรวมกันคัดค้าน ไม่ยอมให้ขุดดินลงทาง ๑๒ วัน

สำหรับตัวนายประเสริฐ โนมอมฤต ได้ถูกเจ้าหน้าที่สรรพสามิต ๘ คนเข้าค้นบ้าน โดยอ้างว่าค้นเหล้าเถื่อน และได้ตั้งข้อหาว่านายประเสริฐ มีบรรททหนภาษี ๑๑ ของเจ้าหน้าที่เหล่านั้นเรียกเงินค่าปรับ ๑,๐๒๐ บาท แต่นายประเสริฐต่อรองเหลือ ๖๐๐ บาท ทางสรรพสามิตไม่ยอม นายประเสริฐจึงได้เปิดโปงพฤติกรรมการรััดไถของเจ้าหน้าที่หลังจากนั้น ๓ วัน เขาก็ถูกยิงในระยะเผาขนถึงแก่ความตาย สำหรับบรรทททราบภายหลังว่านายประเสริฐชอมมาจากอำเภอเขียงของ จังหวัดเขียงราย เมื่อไปรู้ระทนนหงส์ปาด้าก่อนหน้าวันตาย

ความเห็นของฝ่ายปกครอง

“จตุรัส” ได้เข้าพบนายบรรททโลกษกุล ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน เพื่อสอบถามเกี่ยวกับกรณีสังหารชาวนา

“ไม่มีหรอก ผมยังไม่รู้เลย ไม่เคยได้รับรายงาน ไม่เห็นเป็นข่าวหนังสือพิมพ์” ทงหมดคนนี้เป็นคำตอบของฝ่ายฯ ลำพูน

และเมื่อ “จตุรัส” ถามต่อไปว่าเรื่องมันเกิดขึ้นแล้ว เป็นข่าวหนังสือพิมพ์ไปแล้ว และเวลานักนักได้หลายศพแล้ว ท่านผู้ว่ากลับรู้สึกว่าคุณจริงที่ “จตุรัส” เสนอให้ทราบนั้นเป็นการคาดคะเนเกินไป อารมณ์โกรธของท่านจึงพรั่งพรูออกมาด้วยคำพูดที่ว่า

“ผมบอกว่าผมไม่รู้ ผมยังไม่รู้เรื่องว่าเขาตายเรื่องอะไร ตายเรื่องชู้สาว หรือลัทธิโหมย ผมยังไม่รู้เรื่องคุณถามอย่างนั้นมันมีดหมอชก... ไม่แล้ว... ผมไม่ให้สัมภาษณ์”

ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นอีกคนหนึ่งไป

ด้วยกันจึงปรับเปลี่ยนไปหาเรื่องที่ผู้ว่าฯ เป็นโจทก์ฟ้องร้อง สส. สมาน คดีร้อยโทเก็กแห่งพรรคกิจสังคม จึงค่อยพูดกันต่อไปได้ และบางครั้งผู้สื่อข่าวท้องถิ่นคนนั้นก็พยายามวกกลับมาหาเรื่องชาวนา แต่ก็คงได้คำตอบอย่างเดียวกัน

ที่เขียงใหม่ “จตุรัส” ได้เข้าพบ นายอานา เมฆสุวรรณ ผู้ว่าราชการจังหวัดเขียงใหม่ คำตอบที่ได้ก็คล้ายๆ กัน หากแต่ผู้ว่าฯ เขียงใหม่ไม่ได้โกรธเมื่อถามเรื่องชาวนา

“ผมไม่สบายใจเลย ไม่อยากให้ใครทำอะไรเกินขอบเขตของกฎหมาย”

“การตายของผู้นำชาวนา เป็นคดีความขัดแย้งทางการเมืองไซ้ใหม่ครับ”

“ไม่รู้จะตอบอย่างไร ผมไม่สบายใจเลย”

“ทางชาวนาก็ได้ทำหนังสือร้องเรียนมา ผมส่งไปให้ตำรวจเร่งรัดให้รีบดำเนินการ ยังไม่ได้รับรายงาน ก็ไม่ทราบว่าจะตอบว่าอย่างไร ผมไม่สบายใจเลย”

“ไม่รู้จะบอกร้อย่างไร ขอให้ อยู่ในขอบเขตของกฎหมาย”

ครั้นคำถามเช่นเดียวกันนั้นถามถามรองนายกฯ พล.ต. ประมาณ อติเรกสาร ที่หน้าหอประชุมธรรมศาสตร์ ก็ได้รับคำตอบว่าผู้พิเสชชวตไปนั้น “จะไซ้ผู้นำชาวนาจริงหรือเปล่าก็ไม่รู้”

เมื่อถูกนักข่าวรบกวนเข้า ก็เลยอ้อมแอ้มออกมาว่า “เรื่องนี้เป็นความบกพร่องของผู้พิทักษ์สันติราษฎร” และจะ “เร่งไปให้ตำรวจจัดการเรื่องนี้”

ทัศนคติจากฝ่ายชาวนาชาวไร่

ทางฝ่ายตำรวจเขียง “จตุรัส” ได้รับคำบอกเล่าจากชาวนาเป็นเสียงเดียวกันว่า “ตำรวจไม่เอาใจใส่ติดตามทำคดี หาตัวคนร้ายมาลงโทษ

เลย” ซึ่งก็ตรงกับคำตอบเพียงคำเดียวของ พตอ. ธาน วระเดชะ ผู้กำกับฯ ตำรวจเขียงใหม่ว่า “เรื่องนี้เป็นคดีอาชญากรรมธรรมดาทั่วๆ ไป”

“ช่วงระยะเวลาไม่ถึงเดือน ผู้นำชาวนาถูกลอบสังหาร ๖-๗ คน ในระยะเวลาไล่เลี่ยกัน การกระทำอันโหดเหี้ยมดังกล่าว จึงเสมือนเป็นการตบหน้าเจ้าหน้าที่ตำรวจภาคเหนือว่าหย่อนสมรรถภาพ หรือแกล้งทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น” เป็นถ้อยแถลงของกลุ่มปัญญาชนเขียงใหม่

“การสังหารผู้นำชาวนาทำได้ง่ายกว่า เพราะไม่เป็นข่าวโด่งดังเหมือนผู้นำกรรมกร การสังหารมักจะมมอบนเป็นคนต่างถิ่น จุดสังหารกระจัดกระจายอยู่ใน ๓ จังหวัดภาคเหนือที่มสพพันธ์ชาวนาชาวไร่ซึ่งทำการต่อสู้เรียกร้องอย่างเข้มแข็งอยู่ ชาวนาที่ถูกสังหารล้วนแต่เป็นกรรมกรการสหพันธ์ฯ หรือผู้นำที่ทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมอย่างแท้จริง และเป็นพรรคใครของชาวนา” แหล่งข่าวให้ข้อสังเกตแก่ “จตุรัส”

“ชาวนาส่วนหนึ่งหวาดกลัวแต่กรรมการสหพันธ์ฯ ส่วนใหญ่ไม่รู้สึกหวาดกลัว และยังต่อสู้มั่นคงอยู่”

“ถ้ายังเป็นอยู่น้อยต่อไปเรื่อยๆ เราอาจจะสูญถึงที่สุด ไม่ว่าจะตายออกสักกี่คนก็ตาม”

“ช่วยฝากบอกประชาชนด้วย ผมในนามประชาชนสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ภาคเหนือ จะยื่นหยัดต่อสู้ผู้กดขี่อย่างไม่ถอย” นายอินตา ศรีบุญเรือง กล่าวกับ “จตุรัส” ด้วยน้ำเสียงชัดเจนนัยหนักแน่น

มติของที่ประชุมกรรมการสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ภาคเหนือ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม เกี่ยวกับการแก้ปัญหาเรื่องนี้คือ “เลือดต้องล้างด้วยเลือด”

ลำดับเหตุการณ์

๑๐ เมษายน ๒๕๑๔ ลำพูน นายอาจ ชงโร ประธานสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ระดับท้องถิ่นของอำเภอเมืองจังหวัดลำพูน ถูกลอบสังหารที่บ้านสัมมะนะ ตำบลสันต้นธง นับเป็นเวลาได้เพียง ๔ เดือนหลังจากชาวนาชาวไร่ได้เดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมหลายครั้ง ซึ่งได้รับการตอบสนองจากรัฐบาลอย่างขอไปที ชาวนาชาวไร่ จึงรวมตัวกันก่อตั้งสหพันธ์ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อทำหน้าที่เป็นองค์การนำการต่อสู้เรียกร้องความเป็นธรรมจากรัฐบาลและเจ้าที่ดิน

๘ พฤษภาคม ๒๕๑๔ เชียงใหม่ หนึ่งเดือนต่อมา เขื่อนกระสุนรายต่อไปก็คือ นายสม จันทรแดง ถูกลอบยิงอย่างเฉาชน ๕ นัดที่กลางหลัง ที่บ้านห้วยส้ม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ตามคำบอกเล่าของชาวนาเชียงใหม่คนหนึ่ง “สม ถูกยิงพรุนไปหมดทั้งหลัง แต่ใจเด็ดมาก ไม่ตาย”

๙ พฤษภาคม ๒๕๑๔ ลำปาง ถัดมาเพียงวันเดียว นายผัด เขื่องมาหล้า ผู้นำชาวนาและกรรมการสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ อำเภอห้างฉัตร ตกเป็นเป้ารายต่อไป ที่

บ้านสันกำแพง ตำบลเมืองยาว อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง. “โชคแกยงต์ก็ไม่ตาย แต่อาการสาหัส” เป็นคำบอกเล่าของชาวนาอีกคนหนึ่ง “แต่มันต้องการจะเอาให้ตาย”

๑๗ มิถุนายน ๒๕๑๔ เชียงใหม่ นายประเสริฐ โฉมอมฤต ประธานสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ระดับหมู่บ้าน ถูกลอบยิงตายที่บ้านพ่อน ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

๓ กรกฎาคม ๒๕๑๔ เชียงใหม่ นายจา จักรวาท ผู้นำชาวนาระดับตำบล ถูกลอบยิงเสียชีวิตที่บ้านดง ตำบลสันโค้ง อำเภอแมริ่ม จังหวัดเชียงใหม่

๗ กรกฎาคม ๒๕๑๔ เชียงใหม่ นายบุญช่วย ติเรกชัย กรรมการสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ ถูกลอบยิงเสียชีวิตที่บ้านท่า ตำบลโป่งดำ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

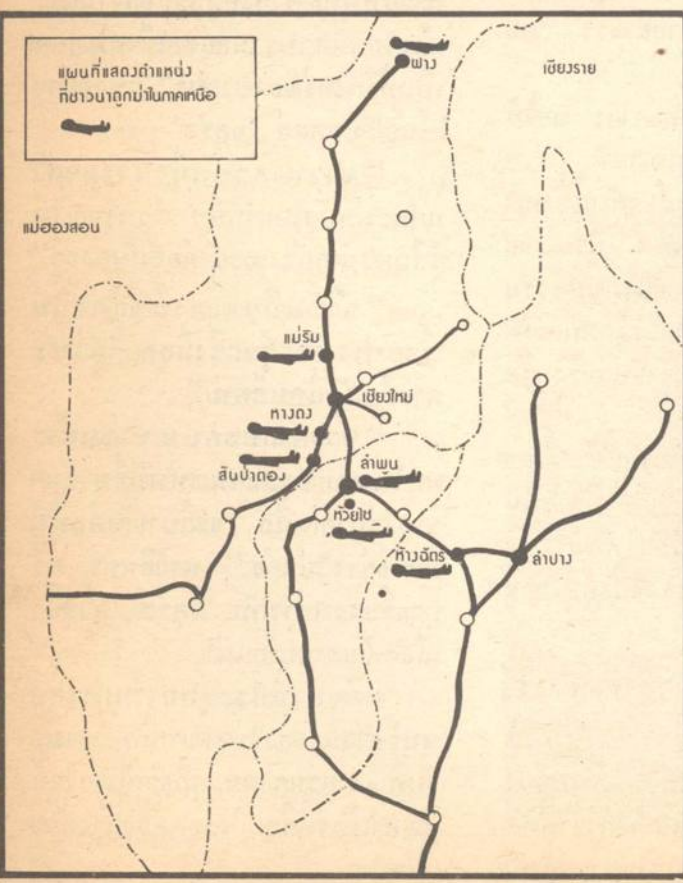
๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๔ ลำพูน นายบุญทา บัญญาใหญ่ กรรมการสหพันธ์ชาวนาชาวไร่บ้านห้วยไซ ถูกลอบสังหารด้วยปืน .๓๘ ตายคาที่ ที่บ้านห้วยไซ ตำบลห้วยขยบ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๔ เชียงใหม่ กรรมการสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ภาคเหนือ ประชุมกันอย่างเคร่งเครียด ที่บ้านชาวนาแห่งหนึ่งในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พิจารณาปัญหาด่วนเรื่องผู้นำชาวนาในภาคเหนือ ถูกลอบสังหารเป็นจำนวนมาก

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๑๔ กรุงเทพฯ สหพันธ์ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทย นำโดยนายไช วังตระกูล ชาวนาอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ประชุมด่วนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มิมติให้รณรงค์คัดค้านต่อต้านการปราบปรามชาวนา โดยเรียกร้องสิทธิการชุมนุมโดยสงบของชาวนาปราศจากการก่อความ

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๑๔ ลำปาง นายเกลียง ใหม่เอี่ยม หัวหน้าและกรรมการชาวนาชาวไร่ภาคเหนือ ประจำห้างฉัตร ลำปาง ถูกยิงตายที่อำเภอห้างฉัตร นายเกลียงเคยนำชาวนาเดินขบวนร้องต่อผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เมื่อวันที่ ๑๐ ถึง ๑๒ เพื่อขอททากิน จนนายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ต้องขึ้นไปให้คำมั่นสัญญาว่าจะนำไปพิจารณา

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๑๔ กรุงเทพฯ สหพันธ์ชาวนาชาวไร่ประชุมร่วมกับกลุ่มที่เรียกว่า ‘สามประสาน’ อันได้แก่ ธรรมกร ชาวนา นักศึกษา ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พิจารณาการต่อต้าน ‘การปราบปรามประชาชน’

เสียงบ่นกลางแม่น้ำโขง

เสียงบ่นกลางแม่น้ำโขงครั้งนั้น ไม่ใช่เสียงบ่นของตำรวจที่ตามไล่ยิงโจรขโมยรถ หรือพวกขนของหนักข้ามจากฝั่งลาวมาไทย หรือจากฝั่งไทยไปลาว แต่เสียงบ่นครั้งนั้นเป็นเสียงบ่นระหว่างหน่วยปฏิบัติการลำน้ำโขงของฝ่ายไทยกับกองทหารลาว

ความสัมพันธ์ระหว่างลาวกับไทยกำลังตึงเครียด ทำให้ต้องสงสัยว่าทั้งสองฝ่ายกำลังทำอะไรกันอยู่

ข่าวเสียงบ่นกลางแม่น้ำโขง ดังขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคมนี้ เมื่อหนึ่งสัปดาห์ที่ผ่านมา ได้รับข่าวว่า ฝ่ายปะเทดลาวยิงเรือยามฝั่งไทย ในขณะที่ยกทางไทยกำลังแล่นเรือตรวจลำน้ำโขงอยู่ ทางฝ่ายไทยได้ยิงโต้ตอบกลับไป

ทางฝ่ายลาวอ้างว่า ไทยรกล้ำอธิปไตยของลาวในการใช้ลำน้ำโขงอยู่ในเขตของลาว

ทางฝ่ายทหารไทยถือว่า ฝ่ายลาวนั้นต้องการบับไทยเพื่อไม่ให้ใช้เรือลาดตระเวน เพราะทางลาวต้องการหาทางทำมิดีมิร้ายกับไทย ถ้าไม่มีเรือลาดตระเวนของไทยอยู่

ฝ่ายลาวก็ได้ตอบว่า ทางไทยนั้นเองแหละที่จะเป็นฝ่ายที่คิดมิดีมิร้ายกับฝ่ายลาว

“เรื่องที่เกิดขึ้นครั้งนี้ ชงเมื่อก่อนนั้นก็ไม่มีเรื่องอะไรกัน ทางลาวก็ไม่เคยอะอะว๊วยว๊วยขึ้นมาจนเลยจึงเป็นไปได้ว่า รัฐบาลก่อนๆนี้ได้เรือ นปช. กำลังแล่นตรวจการณ์ชายฝั่งโขง

ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจกับไทย แต่รัฐบาลใหม่หันมาทำเรื่องขมมา ก็เป็นไปได้ว่า เพราะทางฝ่ายเรานั้นรับพวกนายพลฝ่ายขวาของลาวไว้ในเมืองไทย” เจ้าหน้าที่คนหนึ่งของกระทรวงการต่างประเทศไทยกล่าว

ว่าไปแล้วเรื่องแม่น้ำโขงของไทยนั้น ฝ่ายไทยเสียเปรียบมาตั้งแต่เมื่อครั้งไทยต้องทำสนธิสัญญากับฝรั่งเศสเมื่อปี ๒๔๙๖ โดยทางฝรั่งเศส (ในขณะที่ปกครองลาวอยู่) ให้อ่าวเกาะในลำน้ำโขงทั้งหมดเป็นของฝรั่งเศส

เมื่อไรที่แม่น้ำโขงมีน้ำเต็มฝั่งก็ไม่มีปัญหาอันใดว่า ทางไทยจะใช้แม่น้ำโขงได้หรือไม่

แต่พอถึงหน้าแล้งที่ไรเกาะแก่งต่างๆก็จะผุดขึ้นมา ร่องน้ำที่จะเดินเรือได้ก็จะมลพิษขณะคดเคี้ยว บางร่องน้ำจะอยู่ทางด้านซ้ายของเกาะ ชงเป็นฝั่งไทย บางร่องน้ำจะวิ่งผ่านทางด้านขวาของเกาะ ชงถ้าจะแปลความหมายของสนธิสัญญาฝรั่งเศส-ไทย

ฝ่ายไทยก็จะไม่มีทางใช้ร่องน้ำนั้นได้

“แต่ที่แล้วๆมานั้น ทางฝ่ายทหารเรือไทยที่ใช้เรือลาดตระเวนในแม่น้ำโขง มักจะแปลความหมายว่า หากมีร่องน้ำลึกที่ไหน เราก็ควรจะใช้เรือของเราได้เท่านั้น” เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของกระทรวงการต่างประเทศ

เล่าให้ ‘จตุรัส’ ฟัง

ดูเหมือนว่ารัฐบาลที่แล้วๆมาของลาวก็ยอมให้เป็นเช่นนั้น

และรายงานของผู้สื่อข่าว ‘จตุรัส’ แจ้งว่า ทางฝ่ายไทยนั้นก็เข้าใจดีในเรื่องที่เกี่ยวกับสนธิสัญญาเก่าที่ไทยทำไว้กับฝรั่งเศส

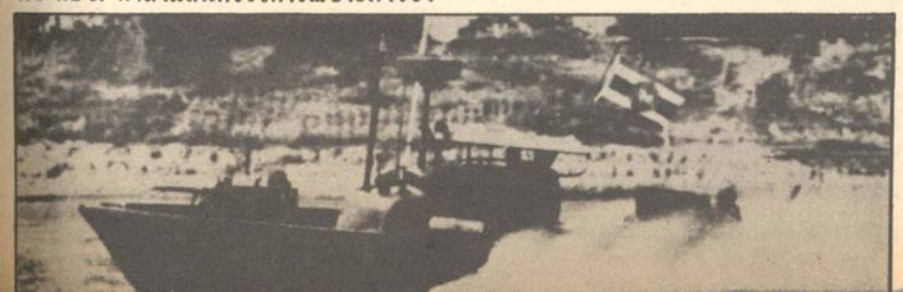
เมื่อไม่นานมานี้เอง ก่อนที่จะมีการจัดตั้งรัฐบาลผสมขึ้น เราก็เคยเชิญฝ่ายรัฐบาลเวียงจันทน์ทั้งฝ่ายขวา และฝ่ายเป็นกลางมาประชุมที่กรุงเทพฯ เรื่องที่ประชุมนั้น นอกจากมีเรื่องต่างๆไปแล้ว ทางฝ่ายไทยยังเสนอเรื่องที่จะหาทางแก้ไขสนธิสัญญาเก่าที่ฝรั่งเศสเคยทำไว้กับไทย ชงเมื่อลาวเป็นประเทศอิสระแล้ว และหากว่าไทยยังยอมรับฐานะของลาวอยู่ก็ควรจะไปแก้เท่ากับว่าฝ่ายไทยยอมรับฐานะของสนธิสัญญานั้นต่อไปอีก แต่ทางฝ่ายลาวก็ไม่ยอมพูดเรื่องนี้ และรีบเปลี่ยนเรื่องเสีย

บางครั้งทางไทยเคยหาทางบับทางด้านเศรษฐกิจต่อรัฐบาลฝ่ายขวาของลาว เพื่อส่งเป็นสัญญาณให้กับรัฐบาลลาว ว่าฝ่ายลาวนั้นควรที่จะหาทางแก้ไขสนธิสัญญานับนั้นกับไทย แต่ปรากฏว่าทางฝ่ายรัฐบาลลาวไม่ยอมมาประชุมเอาเสียดื้อๆ

“ทั้งฝ่ายซ้ายและฝ่ายขวาของลาวไม่ยอมไทย” เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของไทยสรุปด้วยเสียงระหะเหใจ

เกาะในลำน้ำโขงเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาของการไหลของโคลนตมและทรายในแม่น้ำโขง ที่จะทับถม หรือร่อยหรือไปเองตามธรรมชาติอันทำให้เขตแดนของลาวกับไทยเปลี่ยนไปตามฤดูกาลของกระแสในแม่น้ำโขงไปด้วย

“เรื่องเช่นนี้ ไม่น่าเกิดขึ้นถ้าหากว่าไทยกับลาวสามารถไว้เนื้อหรือใจกันได้ เสียงบ่นบนผิวน้ำแม่น้ำโขงนั้นเป็นเพียงสะเก็ดของแผลเก่าเท่านั้นเอง” □

อินโดนีเซีย-มาเลเซีย

น้ำมันทะเลจีนใต้ขวัักไขว้ยัง
 ขนในช่วงนี้ นอกจากที่ไทยและสห
 รัฏฐ์ ๑ รวมมอกันซ่อมรบบทางเรือตอน
 ปลายเดือน ส.ค. นแล้ว ตน ส.ค.
 อินโดนีเซียและมาเลเซียก็จะซ่อมรบบ
 ร่วมกันทางเรืออีกเป็นเวลา ๔ วัน

การซ่อมรบบครงนชอ 'มาลินโด
 ยายา ๔' และมีเขตปฏิบัติการในทะเล
 ระหว่างสองประเทศน ตามรายงาน
 ข่าวไม่ปรากฏว่ามีเรือเข้าร่วมจำนวน
 กี่ลำ

สหรัฐ ๑

รายงานของนายล แอฟัน สส.
 พรรคเดโมแครตของสหรัฐ ๑ ซึ่งเผยแพร่
 เมื่อวันที่ ๑๑ ก.ค. กล่าวว่า บงบ
 ประมาณที่เพิ่งจบสนไปเมื่อเดือน
 เม.ย. สกนหน สหรัฐ ๑ ขาอวาทให้
 รัฐบาลต่างประเทศเป็นมุลค่าลิ่งกว่า
 ๑๘๐,๐๐๖ ล้านบาท (๕,๐๔๕ ล้าน
 เหรียญ) เพิ่มขนจากบที่แลวถึง ๕%

เกือบหนึ่งในสี่ของเงินจำนวนน
 ได้มาจากการขายเครื่องบิน เอฟ.๑๖
 จำนวน ๓๔๘ เครื่อง ของบริษัทนอร์
 ธรอป

ประเทศลูกค้าอวาทที่สำคัญของ
 สหรัฐ ๑ คือประเทศกลุ่มนาโต ประ
 เทศอาหรับ และเกาหลีใต้

สำหรับเกาหลีใต้ได้ชออวาทจาก
 สหรัฐ ๑ ถึงกว่า ๔,๓๕๐ ล้านบาท
 (หรือ ๒๑๘ ล้านเหรียญ) □

ไต้หวัน

เวโก เจียง ลูกชายคนรองของ
 อดีตประธานาธิบดีเจียง ไคเช็กให้
 ความเห็นว่า เมื่อวันที่ ๑๕ ก.ค. ชอง
 แคน ไต้หวันเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำ
 คัญต่อเอเชียเท่าๆ กับที่ขั้วบรอดตาเป็น
 จุดสำคัญในแผนการป้องกันยุโรป
 และเทียบทะเลจีนใต้ ว่าเหมอนกับ
 ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ชองแคน
 มะละกาเทียบเท่ากับคลองซุเอส ส่วน
 อินโดนีเซียนนเหมอนกับอาฟริกา
 เหนอ

ดังนั้นการที่จะเข้าควบคุมทะเล
 จีนตอนใต้ ก็แลยไม่ได้ที่จะต้องคัม
 กันชองแคน ไต้หวันและอินโดนีเซีย
 อย่างเข้มงวด เพื่อที่จะให้แนวบอง
 กันแนวแรกสามารถต้านไว้ได้จน
 กระทั่งสหรัฐ ๑ มีเวลาพอส่งทหาร
 เข้ามาช่วยเมอถึงคราวจำเป็น

เขายังชี้ให้เห็นว่าสหรัฐ ๑ ได้มี
 ความผูกพันใหม่กับขั้วยุโรปตะวันออก
 เฉียงเหนอ และตะวันตกเฉียงใต้ รวม
 ทั้งเอเชียตะวันออกเฉียงเหนอ และ
 ตะวันออกเฉียงใต้ แต่ก็เป็นที่น่าเสย
 ดาย ที่สหรัฐ ๑ ไม่ได้นับรวมเอาจุด
 ยุทธศาสตร์ที่สำคัญอย่างชองแคนไต้
 หวันเข้าไปด้วย □

ฟิลิปปินส์

ประธานาธิบดีมาร์คอสกล่าว
 เมื่อวันที่ ๒๑ ก.ค. ว่า ฐานทัพของ

ต่างชาติเป็นเรื่อง 'พินสมัย' เสียแล้ว
 ในโลกยุคหลังสงครามเวียดนาม และ
 สนธิสัญญาทางทหารกับสหรัฐ ๑ ก็
 ต้อง 'แก้ไขใหม่' เขากล่าวต่อไปว่า
 ฟิลิปปินส์กำลังเจรจาเพื่อแก้ไขสนธิ
 สัญญาทางทหารที่ทำไว้กับสหรัฐ ๑
 ให้ทันสมัยขนอย่างถึงพริกถึงขิง เช่น
 ขอดกลงเรื่องฐานทัพ ขอดกลงทาง
 การทหาร สัญญาบองกันร่วมกัน

ก่อนหน้านั้นไม่นานมาร์คอส เคย
 พูดไว้ว่า ฟิลิปปินส์ต้องการที่จะยุติ
 การกระทำที่เป็นในรูป 'สิทธิสภาพ
 นอกอาณาเขตในประเทศของเรา'
 และดังนั้นเราจึงเรียกร้องให้ฟิลิ
 ปินส์เข้าควบคุมฐานทัพสหรัฐ ๑
 เพอรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรี □

ญี่ปุ่น

หนังสือพิมพ์ โตเกียวชิมบุน
 ฉบับวันที่ ๑๕ ก.ค. รายงานว่า ทันาย
 อุตสโนมิยา โตคมา สมาชิกกระดับ
 อาวุโส และมีอิทธิพลมากคนหนึ่งใน
 พรรครัฐบาลญี่ปุ่นที่หายไจากจีน
 นน มีทางเบนไปได้มากทีเดียว ที่
 เขาจะแอบไปปองยาง เพื่อเจรจาด้
 กับผู้นำของเกาหลีเหนอ และถาการ
 เจรจาครนงได้ผล ความสัมพันธ์
 ระหว่างเกาหลีเหนอกับญี่ปุ่นจะก้าว
 หน้าไปอย่างมากทีเดียว

ขณะนั้นเกาหลีเหนือเป็นเพียงประเทศเดียวในเอเชียที่ยังไม่มีความสัมพันธ์กับญี่ปุ่นอย่างเป็นทางการ เจริญจาตบครั้งนั้นเชื่อกันว่า จะมีอิทธิพลในการประชุมขงสุดยอดระหว่างนายกรัฐมนตรีมีกกับประธานาธิบดีฟอร์ด ที่จะมาเยือนในเดือนหน้า

การเจรจาดับครั้งนั้นเป็นที่เข้าใจกันว่า นายกรัฐมนตรีมีกเป็นผู้ส่งการไป และเรื่องที่จะเจรจากันนั้นก็ประกอบด้วย ปัญหาของเกาหลีหลังสงครามเวียดนาม ปัญหาเรื่องอาหารและทรัพยากร และปัญหาสนธิสัญญาความมั่นคงสหรัฐ ฯ - ญี่ปุ่น

โตเกียวชิมบุนรายงานต่อไปอีกว่า จากข่าวที่ได้มาจากผู้ติดต่อสหายอยู่ตาม นายมีกก็เชื่อว่า นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่นเชื่อว่าจะไม่มีการปะทะกันทางทหาร เพราะว่สหรัฐ ฯ จีน รัสเซีย ไม่ต้องการให้เกิดการปะทะระหว่างฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ ดังนั้นนายมีกจึงพยายามแสดงให้เห็นว่าเขาต้องการลดความตึงเครียดในคาบสมุทรเกาหลีเวลาที่เขาไปประชุมขงสุดยอดในวอชิงตัน

ต่อมาวันที่ ๒๐ ก.ค. นายทามุระ ฮาจิเมะ ได้นำสมาชิกพรรครัฐบาลจำนวนทั้งสิ้น ๑๑ คนเดินทางไปปองขาง นับว่าเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่เคยมีมา คาดกันว่านายทามุระจะพบกับนายออสโนมียาในปักกิ่ง หลังจากนั้น มีกก็จะเตรียมตัวไปพบ ฟอร์ด

เวียดนามเหนือ

หนังสือพิมพ์ของกองทัพเวียดนามเหนือตีพิมพ์ความเห็นเกี่ยวกับการซ้อมรบทางเรือระหว่างสหรัฐ ฯ กับไทย ซึ่งจะมีขึ้นในตอนปลายเดือน

นี้ว่า 'จะเป็นการกระทำที่ช่วยและเป็นปฏิปักษ์อย่างมาก ทรูรัฐบาลไทยกระทำต่อประชาชนเวียดนาม'

'การเข้าร่วมปฏิบัติการทางเรือของสหรัฐ ฯ ครั้งนี้ เราไม่รู้สึกรังเกียจแต่อย่างใด เพราะเรารู้สึกด้านสหรัฐ ฯ มาตั้งแต่กรณีมาเยกซ์แล้ว แต่เป็นที่น่าสนใจในครั้งนั้น ก็คือการกระทำของรัฐบาลไทย' หนังสือพิมพ์หนานดานให้ความเห็นพร้อมทั้งตั้งคำถามว่า 'นายกรัฐมนตรีกักฤทธิและพลตรีประมาณแห่งประเทศไทย จะมีความมุ่งหมายอะไรจากการซ้อมรบกันครั้งนี้ นมันเป็นการเรียกร้องเอาดอลลาร์ จากสหรัฐ ฯ หรือว่ามัน

Nhân Dân

CƠ QUAN TRUNG ƯƠNG CỦA ĐẢNG LAO ĐỘNG VIỆT NAM
Trụ sở Báo biên tập: 71, Hàng Trống, Hà Nội. Điện thoại: 54231
Năm thứ hai mươi lăm. Thứ năm 1.5.1975. Số 7667

เป็นเงื่อนไขของมติมหาชนที่เกี่ยวกับกิจกรรมของสหรัฐ ฯ ในน่านน้ำเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กันแน่'

'รัฐบาลไทยเคยประกาศมามากกว่าหนึ่งครั้งแล้ว ว่าต้องการที่จะปรับปรุงความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน แต่ว่าการกระทำนั้นกลับตรงข้ามกันอย่างสิ้นเชิง ยิ่งไปกว่านั้น ฝ่ายไทยยังได้ช่วยเหลือสหรัฐ ฯ ในการช่วงชิงเอาเครื่องบินของเวียดนามใต้ ที่เจ้าหน้าที่ไซ่ง่อนขับหนีมาเมืองไทย และก็ยังให้ที่พักพิงแก่พวกปฏิวัติที่หนีออกมาจากเวียดนาม ลาว เขมร อีกด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นได้ชัดถึงความตั้งใจอันเลวทรามต่อประชาชนของประเทศเหล่านี้'

'การซ้อมรบทางเรือครั้งนี้ประเทศไทยจะร่วมกับสหรัฐ ฯ ผู้รุกรานที่มีประวัติทำสงครามละเลงเลือดกับประชาชนในอินโดจีน และในครั้งนั้นถือได้ว่าเป็นการช่วยและเป็นปฏิปักษ์ต่อประชาชนเวียดนาม' หนังสือพิมพ์เวียดนามเหนือเน้น

เพื่อนว่า รัฐบาลไม่เคยมาทัน

ศูนย์กลางของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยทางภาคใต้ อยู่ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งในระยะนี้คอมมิวนิสต์ทางภาคใต้อาศัยอยู่ประมาณ ๒,๐๐๐ คน และกำลังเข้าไปในหมู่บ้าน เพื่อจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ซึ่งเจ้าหน้าที่สืบราชการลับไทยคนหนึ่งกล่าวว่า เป็น "ระยะสร้างเพื่อน" เท่านั้น

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ระยะหนึ่งปีที่ผ่านมา มีการปฏิบัติการทางทหารของคอมมิวนิสต์ไทยทางภาคใต้น้อยมาก แม้ว่าจะได้รับอาวุธยุทโธปกรณ์จากคอมมิวนิสต์ไทยที่ปฏิบัติการอยู่ทางภาคเหนือแถบชายแดนจีนและลาวเป็นประจำก็ตาม

คนงานคนหนึ่งได้เล่าเรื่องจดหมายขู่ ๑๐๐ ฉบับ ที่พวกโจรเขียนส่งไปขู่เอาเงินจากพ่อค้าหรือชาวนาที่ ร่ำรวยว่า "ผู้รับประมาณ ๕๕ คนจะโยนจดหมายจนทงเสีย"

ส่วนคนงานอีกคนหนึ่งที่เคยเห็นจดหมายชุดนั้นก็เล่าว่า "กลุ่มคนที่รับจดหมายสักคนหนึ่ง ทขอมจ่ายเงินเลยเป็นเหตุให้พวกโจรเริ่มพิมพ์จดหมายออกมาใหม่อีกชุดหนึ่ง"

ตำรวจยังคงถือว่าพวกโจรเป็นเป้าหมาย แต่การต่อต้านคอมมิวนิสต์ทางภาคใต้อาจกลับถูกเพิกเฉยไป

ผู้บัญชาการมณฑลทหารบกที่ ๕
กล่าวว่า “ใช่แล้ว เราถอนกำลัง
ทหารออกจากภาคใต้ แล้วปล่อยให้
ตำรวจเขาจัดการกัน”.

แต่ทางตำรวจเองก็ไม่ได้ผ่าน
การฝึกมามากมายอะไรนัก ชาวอว
ก็เป็นอวรบเขา เหมาะกับการลาด
ตระเวนมากกว่าที่จะปฏิบัติการรบกับ
คอมมิวนิสต์ ดังนั้นการสู้รบจึงมัก
เป็นเรื่องของการทำข้างเดียว คือฝ่าย
คอมมิวนิสต์จะเป็นผู้เลือกที่จะโจมตี
ที่ไหนและเมื่อไหร่

กิจกรรมของคอมมิวนิสต์หลาย
อย่างได้เข้ามาแทนที่ ในสังครัฐบาล
ล้มเหลวหรือเลิกราไป เจ้าหน้าที่
ชั้นสูงในหน่วยพัฒนาคนหนึ่งกล่าว
ว่า “ปัญหานั้นไม่ได้อยู่ที่ว่าเราไม่
เข้าไปอยู่แล้วคอมมิวนิสต์จะเข้าไป
แทน แต่พวกมันได้ทำงานอย่างฉลาด
ลึก และนุ่มนวล พวกมันไม่เคยเรียก
ร้องจะเอาข้าว แต่จะใช้วิธีขอ พวก
มันเข้ามาจัดการเรื่องวิวาทในหมู่บ้าน
ได้โดยสันติวิธี เขามาเป็นตุ๊กตา
ไกลเกลี่ยและเข้ามาช่วยชวานา”

สังครัฐบาลทำอยู่ทางภาค
ใต้เวลานี้ ก็เป็นสังค์เดียวกับที่หน่วย
พัฒนาของไทยอยากจะทำ แต่ก็ได้
งบประมาณสำหรับคนทำงานเพียง
๒๐๐ คน ที่จะต้องติดต่อกับประชาชน
กว่าล้านคน จึงเหลือประชาชนอีก
มากที่ไม่ได้รับการเอาใจใส่

ที่หมู่บ้านแห่งนี้ มักมีคนงาน
สวมเสื้อเขียวพร้อมสะพายปืนเก่าๆ
เข้าไปเสมอ เพื่อมาขนข้าวออกไป
ชวานาคคนหนึ่งเล่าว่า “รัฐบาล
ไม่เคยมาทันเลย” พร้อมกับส่นหัว
“ไม่เคยมาเลยจริงๆ”

เควิด แอนเดลมาน
นิวออร์ลีนส์

สหรัฐฯ ๒๔ มี.ย. ๒๕๑๔

เมื่อนายธนาคารพบคอมมิวนิสต์

เวียดนามเหนือ

เป็นที่รู้กันมานานแล้วว่า บริษัท
ใหญ่ๆ ของสหรัฐอเมริกา และธนา
การอเมริกา ซึ่งมีตัวแทนของตนหรือ
มีสาขาอยู่ในสิงคโปร์นั้น มักแอบพบ
ปะกับเจ้าหน้าที่ทางการค้าของรัฐบาล
เวียดนามเหนืออย่างเงิบๆ ในสิงคโปร์
มานานแล้ว และการพบปะกัน
นั้นก็เป็นการพบปะกันอย่างฉันทมิตร
ถึงแม้ว่าจะไม่มีการตกลงเป็นเรื่อง
เป็นราวก็ตามที่

รัฐบาลสิงคโปร์มีความสัมพันธ์
ทางการทูตระดับต่ำกับเวียดนามเหนือ
และทางเวียดนามเหนือเองก็เปิดกง
สุลการค้าขึ้นก่อนแล้ว

ด้วยเหตุนี้จึงไม่น่าแปลกใจแต่
อย่างไรเลย เมื่อมีข่าวออกมาจาก
ฮ่องกงว่า รองประธานธนาคารอเมริ
กา ผู้ซึ่งเป็นยักษ์ใหญ่แห่งวงการ
ธนาคารพาณิชย์ของสหรัฐฯ ได้เดิน
ทางไปเวียดนามเหนือเป็นครั้งแรก
ภายหลังจากที่ได้เกิดสงครามอินโด
จีนจนเมื่อยสับหกปี มาน

นายหลุยส์ อี. ซอโบลีย์ รอง
ประธานธนาคารแห่งอเมริกา และ
ตัวแทนของธนาคารประจำเอเชีย ได้
เดินทางไปเวียดนามเหนือ เมื่อวันที่
๑๒ กรกฎาคม สกน เบนเวลาเจ็ดวัน
การเดินทางครั้งนี้ เขาไปใน
ฐานะแขกของสภาหอการค้าแห่ง
เวียดนามเหนือ ซึ่งเป็นที่เชื่อกันว่า
ธนาคารแห่งอเมริกาใช้สิงคโปร์เป็น
จุดติดต่อระหว่างสองฝ่ายเพื่อที่จะส่ง
รองประธานธนาคารของตนไปเวียด
นามเหนือเป็นครั้งแรก

นายซอโบลีย์ได้พบปะพูดคุยใน
เรื่องธุรกิจการค้า และ

การส่งสินค้าออกกับเจ้าหน้าที่ชั้นสูง
ของธนาคารแห่งเวียดนามเหนือ และ
เจ้าหน้าที่บริษัทสินค้าเขาและออก
ของเวียดนามเหนือด้วย

เขากล่าวว่าในการเจรจาระหว่าง
เขากับเจ้าหน้าที่เวียดนามเหนือ
“เป็นไปอย่างฉันทมิตร และเป็นงาน
เป็นการ สนธิภาพได้กลับมาสู่อินโด
จีนอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ได้มีสง
ครามยาวนานถึงสามสิบปี ชานอย
ต้องการที่จะขายผลผลิตของตนให้กับ
ตลาดต่างประเทศมาก”

นอกจากนี้เขายังเสริมว่า “เจ้า
หน้าที่ของเวียดนามเหนือ ได้ขาย
หลายครั้งหลายหนว่า ทางเวียดนาม
อินโดจีนที่มีความสัมพันธ์ทางการค้า
กับบริษัทของสหรัฐฯ บนพื้นฐาน
ของผลประโยชน์ที่เท่าเทียมกัน”

นายซอโบลีย์เล่าว่า นอกจากเขา
จะได้ไปพูดคุยปะปะกับเจ้าหน้าที่
ทางการค้าการธนาคารของเวียดนาม
เหนือแล้ว เขายังได้ไปเที่ยวแถบลุ่ม
แม่น้ำแดง และอ่าวไฮฟอง ซึ่งโดย
ปรกติแล้วทางการเวียดนามเหนือจะ
ไม่ยอมให้ฝ่ายตรงข้ามเดินทางไปได้
เพราะเวียดนามเหนือถือว่าอ่าวไฮฟอง
เป็นเขตสำคัญทางยุทธศาสตร์

เวียดนามเหนือก็อาจจะสามารถ
เดินเต็มหากกรกษณะผู้ชำนาญบัญ
หาทางการเมืองระหว่างประเทศ ที่
เฝ้ามองเวียดนามเหนืออยู่ได้เสมอ
การเชื่อเชิญเจ้าหน้าที่ระดับสูงของ
ธนาคารที่ใหญ่ที่สุดของสหรัฐฯ ไป
เวียดนามเหนือในครั้งนี้ ก็เป็นการ
เล่นหมากรุกออกครึ่งหนึ่งของเวียด
นามเหนือ ที่ชนะการทายทักของผู้
ชำนาญการทั้งหลาย

เมื่อต้นเดือนพฤษภาคมนี้ หลังจากกรุง ไช้จ๋องแตกเพียงไม่กี่วัน นายฮวางตุง ผู้เป็นหนึ่งในคณะกรรมการกลางพรรคกรรมกรแห่งเวียดนามเหนือ ได้ให้สัมภาษณ์แก่นักหนังสือพิมพ์ชาวอเมริกันกลุ่มหนึ่ง ซึ่งครั้งนั้นเขาได้เผยท่าทีของเวียดนามเหนือที่มีต่อสหรัฐฯ ว่า

“เมื่อสงครามได้สงบลงเช่นนี้แล้ว การเจรจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกาเพื่อปรับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองให้อยู่ในระดับปรกติ นั้นจะสามารถมีขึ้นได้ และตามข้อตกลงปารีสซึ่งประเทศทั้งสองเป็นคู่สัญญาสามารถที่จะต่อรองกันได้ โดยเฉพาะข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ ซึ่งเป็นหลักใหญ่ในความเห็นของสหรัฐฯ และเวียดนามเหนือ นั่นคือ การที่สหรัฐอเมริกาจะให้ความช่วยเหลือเวียดนามเหนือ ในการบูรณะประเทศภายหลังสงครามเวียดนามยุติลง และเมื่อสองธนาคารสองระบบมาพบกัน

จะปรับความสัมพันธ์กันให้อยู่ในระดับปรกติ”

เป็นที่เชื่อกันว่า เวียดนามเหนือ นั้นยอมรับว่าเป็นการยากที่รัฐสภาสหรัฐฯ จะให้ความช่วยเหลือแก่เวียดนามเหนือเปล่าๆ ภายหลังจากที่สหรัฐฯ อดได้พ่ายแพ้สงครามทั้งในเขมรและเวียดนาม

เพราะการวิเคราะห์สถานการณ์ทางการเมืองของสหรัฐฯ เช่นนี้กระมัง เมื่อต้นเดือนนี้เอง นายกรัฐมนตรีฟามวันดง แห่งเวียดนามเหนือจึงได้ออกแถลงการณ์ และมีจดหมายถึงผู้แทนในรัฐสภาสหรัฐฯ สิบคน ในทำนองเดียวกับที่นายฮวางตุง ได้พูดไว้กับนักหนังสือพิมพ์ชาวอเมริกัน

เขาย้ำถึงประเด็นที่ว่าสหรัฐฯ และเวียดนามเหนือจะสามารถพูดจากกันได้ทุกเรื่อง ไม่ว่าเรื่องนั้นจะยังเป็นเรื่องที่ขัดขวางการความสัมพันธ์

กันอยู่ระหว่างสองประเทศหรือไม่ก็ตาม

อนึ่ง ผู้สื่อข่าวพิเศษของ ‘จตุรัส’ ได้รายงานไว้ในกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐฯ เอง โดยเฉพาะในหมู่เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของรัฐบาล ต่างก็เริ่มพูดถึงการที่สหรัฐฯ ควรที่จะเปิดความสัมพันธ์ทางการทูตกับเวียดนามเหนืออย่างจริงจังเสียที

รายงานของผู้สื่อข่าวพิเศษของ ‘จตุรัส’ ได้รับการยืนยันจากคำให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ของนายกิสซิงเจอร์ เมื่อวันที่ ๑๕ เดือนนี้ ที่เมืองมินาโปลิส เมื่อถูกถามถึงนโยบายของสหรัฐฯ ต่อรัฐบาลใหม่ในเวียดนามใต้ เขากล่าวว่า “เรายินดีที่จะมองไปสู่อนาคต”

ซึ่งท่าทีของนายกิสซิงเจอร์ต่อเวียดนามิ อาจจะเป็นที่ที่เช่นเดียวกับที่เขาได้เคยกล่าวไว้กับนายกรัฐมนตรีจีน เมื่อครั้งที่เขาไปเยือนจีนในระยะแรกๆ ว่า “สหรัฐฯ ย่อมมีความจำเป็นที่จะมีความสัมพันธ์กับเวียดนามเหนือ หากว่าสหรัฐฯ จะมีความสัมพันธ์อันดีกับจีน”

การเดินทางไปเวียดนามเหนือของเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของธนาคารที่ใหญ่ที่สุดในสหรัฐฯ ครั้งนี้นั้น ย่อมเป็นไปได้ทั้งทางกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐฯ จะไม่รู้ หรือเห็นชอบด้วย และแน่ทีเดียว หากกระทรวงการต่างประเทศรู้ นายกิสซิงเจอร์ก็จะต้องรู้ด้วย

การขยับขยายท่าทีของเวียดนามเหนือครั้งนี้ สำคัญมาก ที่เพื่อนบ้านของเวียดนามเหนือจะต้องเข้าใจให้ได้ ทั้งนี้เวียดนามเหนือกำลังส่งสัญญาณให้กับเพื่อนบ้านของตนว่า

“เวียดนามเหนือก็เล่นเกมรักสามเส้าเป็นเหมือนกัน”

กระทรวงการต่างประเทศไทย จะทำอะไร ยังเป็นคำถามที่ยังไม่มีคำตอบ

BANK OF AMERICA
Man-on-the-spot service worldwide.

ร้านรวงในไซ่ง่อน กลับสู่ความคึกคัก

บรรยากาศของเมืองไซ่ง่อนวันนั้น

เมื่อถึงวันนั้นในเมืองไซ่ง่อนก็เต็มไปด้วยธุรกิจขนาดย่อมที่ผู้คนมารวบรวมคอกเห็ด คนเดินถนนแทบจะเดินผ่านบาทวิถีโดยไม่เหยียบไปบนมันังโล๊ะชนสนิม หรือย่างไปบนกองบูหรุ่มไม่ได้

คนเดินถนนหลายคนจึงยอมเสี่ยงต่อการปะทะกับรถจักรยานที่วิ่งกันขวักไขว่ นับเป็นหมั่นเบนสนบนถนนในเมืองไซ่ง่อน

เนื่องจากเป็นฤดูฝน บรรดาร้านกาแฟเรียงรายอยู่ริมถนนจึงต้องนำผ้าร่มไหมสีขาว หรือผ้าใบสารพัดสีมาทำเป็นหลังคากันฝน จนกระชียงระยางเต็มไปหมด และทำให้ผู้ที่เดินผ่านไปมาต้องกุมงอหัวลงเพื่อหลบเสียงสายเชือก

ธุรกิจที่กำลังรุ่งเรืองขึ้นแต่ละแห่งจะมกาคัทมาหรือกาแฟกับขวดเบียร์และนามะเน็ดวางประดับซึ่งทำให้ใจกลางกรุงกลายเป็นหมู่บ้านลูกกวาดไป

หน้าแปลกใจก็คือ ร้านกาแฟเหล่านี้จะมีลูกค่างานหนึ่งองค์เข้ามาอย่างไม่ขาดสาย ในขณะที่พวกหมอนั้นจะกินมกกับกันกว่าไม่มีเงิน

ส่วนใหญ่ร้านกาแฟเหล่านี้ดำเนินงานโดยนักศึกษาที่มาจากครอบครัวฐานะดี และสามารถเก็บเงินไว้

ในที่ปลอดภัย ท่ามกลางความวุ่นวายสับสนได้

แม้ว่าบรรยากาศในถนนจะไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป แต่มันก็ยังขัดแย้งกับการประหยัดของทหารปฏิวัติที่เดินไปมาด้วยสายตาตื่นเต้น

บาร์บางแห่งก็ใช้ว่าจะว่างเสียทีเดียว เช่น 'ร้านกาแฟคนหัวต้อ' ก็กลายเป็นที่พบปะของเยาวชนผู้มกิสัทธิ

ร้านหนังสือเต็มไปด้วยหนังสือสตูดิโอ พรุสตี ซาร์ตริ กามู เฮมมิงเวย์ เฮนรี่ มิลเลอรี นาโบคอฟ และโซลเซนทซิน ซึ่งมีทั้งภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส และเวียดนาม วางอยู่ตามบาทวิถี

ธุรกิจที่รุ่งเรืองอีกอย่างหนึ่งก็คือ 'รองเท้าแตะโฮจิมินห์' ซึ่งมีวางขายอยู่เต็มไปหมด ยางรถยนต์เก่าๆ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน จะถูกเปลี่ยนไปเป็นรองเท้าแตะหมดทันที มีทุกขนาด ทั้งยังมีบริการซ่อมให้ด้วย

คนเดินถนนในวันอาทิตย์ บางคนอาจจะสวมรองเท้าโฮจิมินห์เดินไปนั่งตามร้านกาแฟเล็กๆ ที่นักเรียนสาวสวมเสื้อเสวตเตอร์สีเหลืองที่พาดคางว่า 'ยู.เอส.แอร์ พอร์ซ' เป็นคนบริการ หรือไม่ก็นั่งอ่าน 'โกลด์ต้า' เล่นเขียนๆ ใจในกรุงไซ่ง่อน หลังการปลดปล่อย

ข่าวลือ ที่มองไม่เห็นด้วยตา

เขมร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแห่งสหรัฐฯ กล่าวว่า "นโยบายของรัฐบาลใหม่ในเขมรเป็นนโยบายที่บาเลือนที่สุด"

ซึ่งเขาหมายถึงนโยบายของรัฐบาลเขมรใหม่ ที่เมื่อเขายึดกรุงพนมเปญได้ ก็มคำสั่งให้ประชาชนทั้งหมดออกจากกรุงพนมเปญไปสู่ที่นา

รายงานที่ออกมาจากปากคำชาวเขมรที่ข้ามมาฝั่งไทย ได้รับการบันทึกและวิเคราะห์ว่า มีชาวเขมรหลายพันคน ประสบความทุกข์ยากอย่างสิ้นพัน และหลายร้อยคนได้ตายไป เพราะอดข้าว นอกจากนั้นยังมีรายงานว่า ได้มีการต่อสู้กันชน โดยทหารของเขมรเสรี ซึ่งเคยเป็นทหารรับจ้าง ของ ซีไอเอ. ภายใต้การนำของ นายซอนนงอกทันหัวหน้าเขมรเสรี ที่เคยปฏิบัติงานในเขมร โดยใช้ไทยและเวียดนามเป็นฐานปฏิบัติการทหารรับจ้างเหล่านี้เป็นชาวเขมรเชื้อสายไทยและญวน

นอกจากนี้ยังมีรายงานว่าอีกว่า หลานของสตัน ทซอเจ้าชาชนโรดม จันริงส์ ซึ่งอดีตประธานาธิบดีลอนนอล เคยแต่งตั้งให้เป็นนายพลบังคับการแถบจังหวัดกำปงสะบอ ได้ร่วมมือกับนายซอนนงอกทัน ทำการต่อต้านรัฐบาลใหม่ในเขมร

รายงานเหล่านี้เป็นรายงานที่ได้จากแหล่งข่าว ซึ่งเป็นชาวเขมรลี้ภัยมาสู่ไทย อย่างไรก็ตาม จากรายงานของผู้สื่อข่าว 'จตุรัส' ในอังกอร์ญญประเทศ และจากแฟ้มข่าวของผู้สื่อข่าว 'จตุรัส' ในวอชิงตัน ก็พอจะสรุปได้ว่า

จากปากคำของผู้ลี้ภัยชาวเขมร

ที่เข้ามาสู่ฝั่งไทยนั้น มีรายงานต่องันอยู่จุดหนึ่งคือ ชีวิตภายใต้รัฐบาลใหม่ในเขมร นั้นไม่เหมือนกับชีวิตภายใต้รัฐบาลเก่าแน่ๆ การดำรงชีพออกจะอดคืด และมีระเบียบวินัยมากบางครั้งหากมีการขุดคำสั่งของเจ้าหน้าที่รัฐบาลใหม่ก็จะถูกลงโทษอย่างรุนแรง หรือบางครั้งอาจจะถึงตายได้

แต่จากการสอบถามผู้ลี้ภัยชาวเขมร ๒๐ คน ในค่ายผู้ลี้ภัยที่อรัญญประเทศ ปรากฏว่า ไม่มีผู้ลี้ภัยสักคนเดียวที่สามารถจะเสริมข่าวที่ว่า มีการต่อสู้กันชนระหว่างกำลังรบของหลานเจ้าสหนักกับกำลังรบของฝ่ายเขมรแดง เหตุการณ์ที่ผู้ลี้ภัยเหล่านี้เห็นด้วยตาตนเองนั้นก็น้อยมาก และข่าวที่ว่ามีการฆ่ากันนั้น ผู้ลี้ภัยเหล่านี้ก็ว่าได้ยินมาอีกทีหนึ่ง

ค่ายผู้ลี้ภัยชาวเขมรนั้นมีผู้อพยพอยู่ทั้งหมดประมาณ ๑,๐๐๐ คน แต่ส่วนใหญ่เป็นพวกที่ได้ออกมาจากเขมรนานแล้ว ตั้งแต่ครั้งทกรุงพนม

ความรุนแรงภายหลังพนมเปญแตกยังคงมีอยู่

เป็ญแตกใหม่ๆ น้อยคนที่อยู่ในค่ายนี้ที่เพิ่งจะออกมา

หนึ่งในผู้ลี้ภัยซึ่งเพิ่งออกมาจากเขมรเล่าว่า “ทุกคนจะต้องออกไปทำนา ยกเว้นคนแก่และเด็กเท่านั้น จะหยุดทำงานก็ต่อเมื่อถึงเวลาอาหารและเวลานอน และทุกคนจะได้ข่าววันละครึ่งปองนมครั้ง”

ผู้ลี้ภัยคนนอายุประมาณ ๑๕ ปี ก่อนหน้าที่จะหนีมาไทย เขามอบานอยู่ในบังคับบัญชา(พระตะบอง)โดยปรกติบังคับบัญชาเป็นเขตที่ผลิตข้าวให้กับจังหวัดอื่น ๆ ของเขมร ในระยะสงคราม ซึ่งถนนและทางน้ำถูกตัดขาดจากการทิ้งระเบิดและการสู้รบกัน

รายงานข่าวจากผู้ลี้ภัยแจ้งว่า ปัจจุบันนเขมรแดงเริ่มส่งข่าวโดยทางรถไปส่งจังหวัดอื่น ๆ บ้างแล้ว

ข่าวที่ว่ามีการอดข้าวตายเป็นพันๆ และมีการฆ่าประชาชนเขมรโดยฝ่ายรัฐบาลใหม่นั้น หนังสือพิมพ์ ‘วอชิงตันโพสต์’ ฉบับประจำวันที ๑๑ เดือนนี้อาจว่าเป็นข่าวที่มาจากสถาน

ทูตสหรัฐฯในไทย ซึ่งนอกจากสถานทูตสหรัฐฯในไทยจะทำการปล่อยข่าวไปแล้ว หนังสือพิมพ์ฉบับอื่นยังอ้างอีกว่า องค์การช่วยเหลือผู้ลี้ภัยระหว่างประเทศบางองค์การ ซึ่งได้รับเงินจากองค์การ เอไอดี. ของสหรัฐฯก็ช่วยปล่อยข่าวเช่นนี้ด้วยเหมือนกัน

สำหรับข่าวที่ว่าได้มีการสู้รบกันระหว่างกำลังรบ ฝ่ายเขมรเสรีอดีตทหารรับจ้าง ซีไอเอ. กับฝ่ายทหารเขมรแดงนั้น เท่าที่ ‘จตุรัส’ สามารถวิเคราะห์เอาจากรายงานข่าววันนั้นก็พบว่า ยังไม่มีหลักฐานแน่นอนแต่อย่างใด ถึงแม้จะมีรายงานอย่างแน่ชัดว่ามีหน่วยเขมรเสรีบางหน่วยยังคงตั้งอยู่ในแถบอำเภออรัญญประเทศและจังหวัดสุรินทร์

ผู้ลี้ภัยคนหนึ่งกล่าวว่า “เขาเองเคยเป็นคนขับรถบรรทุกให้กับเขมรแดงมาก่อน และทหารเขมรแดงเคยบอกว่า พวกเขาถือว่าพวกนายพลอินทิม อดิตนายกรัฐมนตรีเขมร อาจจะไม่ยอมแปลงตัวเป็นชาวบ้านเข้ามาในเขตเขมร”

ข่าวลือในค่ายผู้ลี้ภัยที่อำเภออรัญญประเทศนั้นมามากมาย บางข่าวมีถึงขนาดที่ว่า จีนได้ส่งเครื่องบินพิเศษมาเอาศิลาปัดจากพระราชวังในกรุงพนมเปญ ไปเมืองจีนแล้วก็มี

ส่วนข่าวจากเขมรยังมีอยู่น้อยมากเช่นเดิม กระทรวงการต่างประเทศไทยเองก็ยังไม่รอกการติดต่อกับรัฐบาลใหม่ในเขมร ซึ่งท่าทีของไทยนั้นก็ดูเหมือนว่า ยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือแก่รัฐบาลใหม่ในกรุงพนมเปญหากมีความการติดต่อกันขึ้น

ไม่มีใครรู้แน่ๆว่าอะไรจะเกิดขึ้น ผู้ที่จะรู้ดีกว่าใครทั้งหมด เห็นจะเป็นสำนักงานข่าวจีน ซึ่งมีผลต่อข่าวของตนเขาไปในเขมรภายหลังทกรุงพนมเปญแตก แต่ก็ยังไม่มียารายงานที่เกี่ยวข้องกับข่าวลือต่างๆ นานาจากสำนักงานข่าวจีนแต่อย่างใด

เผาบ้านเพื่ออยู่รอด

วอชิงตัน ... การโยกย้ายประชาชนชาวเขมรจากพนมเปญครั้งใหญ่ ภายหลังที่นครแห่งนี้ตกเป็นของเขมรแดงนั้น หนังสือพิมพ์ในโลกตะวันตกต่างรายงานว่าเป็นการ 'บังคับประชาชนคนเดินสู่ความตาย' ซึ่งอันที่จริงนั้นการกระทำเช่นนั้นเป็นการหลบหลีก 'การตายหมู่จากการอดข้าวตาย' มากกว่า เพราะแม้แต่ก่อนที่พนมเปญจะยอมแพ้ต่อฝ่ายเขมรแดง ก็มีการขาดอาหารในตัวเมืองสำคัญๆ และภายในสองสามอาทิตย์นั่นเอง จำนวนชาวเขมรที่ขาดอาหาร ก็จะเพิ่มขึ้นอยู่แล้ว ในขณะที่ปริมาณอาหารในแถบนอกของเมืองมีเหลืออยู่บ้าง

ผลของการทำรัฐประหารของนายพลลอนนอลเมื่อปี ๒๕๑๓ ก็คือ 'สงคราม' ซึ่งทำให้ชาวเขมรต้องตายถึง ๖๐,๐๐๐ คน สหรัฐอเมริกาเองก็ทำการทิ้งระเบิดลงในประเทศเขมรถึงประมาณ ๕๓๕,๑๒๕ ตัน ซึ่งผลทำให้การเกษตรของประเทศต้องพังทะลายลง ครึ่งหนึ่งของประชาชนชาวเขมรกลายเป็นผู้พลัดถิ่น และหนีสงครามไปอยู่ตามเมืองใหญ่ๆ อันทำให้ความคงอยู่ของชีวิตต้องขึ้นอยู่กับความช่วยเหลือทางอาหารของสหรัฐอเมริกา

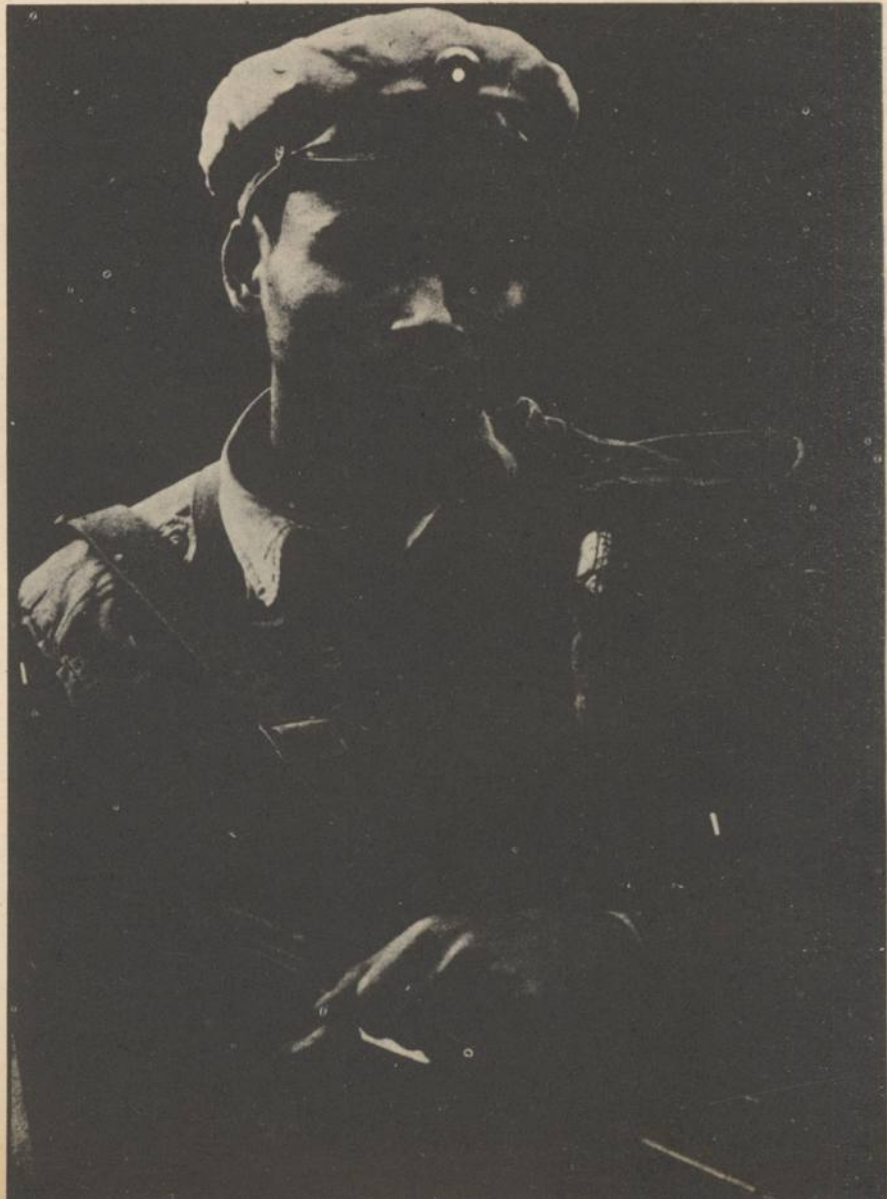
กรุงพนมเปญเองเคยมีประชากรประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน บัดนี้ต้องกลับกลายเป็นเมืองที่มีประชากรประมาณ ๑.๕ ล้านคน ภายหลังที่สงครามสงบลง

เมื่อเดือนมีนาคมอันเป็นเดือนก่อนหน้าที่กรุงพนมเปญแตก นาย นอร์มัน สวีต ผู้อำนวยการองค์การ เอไอดี. อันเป็นองค์การช่วยเหลือจตรรตี ๒๔

ของสหรัฐฯ ในกรุงพนมเปญ กล่าว ว่า ประชากรในกรุงพนมเปญประมาณ ๑.๒ ล้านคน "ต้องการอาหารจากสหรัฐฯ เป็นอย่างยิ่ง" แม้ว่าในขณะที่นั้นประชากรประมาณ ๖๔๐,๐๐๐ คน จะได้รับอาหารแจกจากสหรัฐฯ อยู่แล้วก็ตาม นั่นก็ถึงแม้ว่าสหรัฐฯ จะให้ความช่วยเหลืออย่างมากเท่าไรก็ตามที การขาดอาหารของประชาชนเขมรก็จะยังมีอยู่และมากด้วย เมื่อสงครามสงบลง รัฐบาลใหม่ได้กรุงพนมเปญเป็นของขงขี้ฉ้อ ซึ่งชีวิตของเมืองขึ้นอยู่กับภารกิจอาหารที่ส่งขอหรือนำเข้าจากนอกเมือง

กองทหารของเขมรแดงมีรถ

บรรทุกใช้น้อย และที่สำคัญที่สุดก็คือ ยังมีน้ำมันใช้น้อยที่สุดอีกด้วย รถบรรทุกที่ขุดมาได้จากฝ่ายลอนนอลนั้นแล้ว ส่วนมากก็ใช้ไม่ได้ ทั้งที่ความจำเป็นจะต้องทำการย้ายประชากรจากในตัวเมืองทั้งหมดออกไป อันจะทำให้รัฐบาลใหม่สามารถทำการสับเปลี่ยนข้าราชการประจำที่บริหารกรุงพนมเปญอยู่ได้ทั้งหมดในทีเดียว เจ้าหน้าที่องค์การ เอไอดี. ในกรุงวอชิงตันได้ประเมินไว้ว่า ก่อนกรุงพนมเปญแตกจะมีข้าวเหลืออยู่ในเมืองประมาณ ๖๕,๐๐๐ ตัน แต่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายอเมริกันในกรุงพนมเปญเองกลับประเมินว่าข้าวในเมืองจะมีเหลือพอกินประมาณหก

ก็อาจจะมึโรครแทรกจนทำให้ถึงตายได้

อย่างไรก็ตาม รายงานข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ของโลกตะวันตกดูเหมือนว่าจะเขียนเกินเหตุ

รายงานข่าวเช่นนี้มักจะฟันต่อว่ามีการฆ่ากันขนานใหญ่ในเขมร เสริมไว้อีกด้วย แต่เนื่องจากไม่มีหลักฐานจึงทำให้รายงานแบบนี้แข็งขืนจริงๆ จังๆ บนหนังสือพิมพ์ได้เพียงวันเดียว ก็แหบหายไปแล้ว

นายบิล กูดเฟลโล ผู้สื่อข่าวพิเศษ ของ 'จตุรัส' เป็นผู้รายงาน เขาผู้เคยทำข่าวในเขมรก่อนกรุงพนมเปญแตก และออกมาพร้อมกับนักข่าวของหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยในเที่ยวบินเฮลิคอปเตอร์รุ่นสุดท้าย ก่อนที่ฝ่ายเขมรแดงจะยึดกรุงพนมเปญได้ ปัจจุบันเขาทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการพิเศษ ของสถาบันนโยบายระหว่างประเทศ ณ กรุงวอชิงตัน

วันเป็นอย่างมากเท่านั้น

สองปีมาแล้วที่สหรัฐอเมริกาเลิกทำการทิ้งระเบิดเขมร เพราะรัฐสภาสหรัฐฯ ไม่ยอมให้ทางรัฐบาลปฏิบัติงาน และในระยะสองปีมานี้เอง ทางรัฐบาลเขมรซึ่งมีเจ้าสัวเป็นหัวหน้ารัฐบาล ก็สามารถทำการปลูกข้าวได้มากพอที่จะส่งไปขายให้แก่รัฐบาลปฏิวัติเฉพาะกาลที่เวียดนามใต้ เพื่อแลกเอาอาวุธและกระสุน

ก่อนสงครามเล็ก ฝ่ายเจ้าสัวและเขมรแดงสามารถควบคุมพื้นที่ได้ประมาณถึง ๘๕ เปอร์เซ็นต์ของเขมรทั้งหมด รัฐบาลใหม่ของเขมรเข้ายึดกรุงพนมเปญได้ในตอนต้นฤดูปลูกข้าว นั่นคือก่อนหน้าฝนเพียงเล็กน้อย

ตามรายงานของวิทยพนมเปญกล่าวว่ารัฐบาลใหม่กำลังเร่งปลูกข้าวเป็นการใหญ่ แน่ทีเดียวจะต้องเกิดการขาดแคลนอาหารอย่างแน่นอนในเขมร และบางแห่งคงจะเกิดการขาดแคลนเป็นอย่างมากทีเดียวด้วย จนกว่าข้าวที่ปลูกใหม่นี้จะสามารถเก็บเกี่ยวได้ นั่นก็จะต้องรอจนถึงเดือนพฤศจิกายนสภานาน

ประชากรชาวเขมรคงจะต้องขาดอาหาร และบางคนท้ออายุมาก

ไทยต้องการเรามากกว่าเราต้องการไทย เวียดนาม : รายงานจากวอชิงตัน

คีซซิงเจอร์ : เรามินัดเสมอที่จะปรับความสัมพันธ์กับพันธมิตรของเรา

เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยนึกว่าการขอร้องให้สหรัฐอเมริกาถอนกำลังรบออกจากไทยนั้น จะยากเหมือนกับหลายคำแพงเหล็ก แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ฝ่ายเจ้าหน้าที่ไทยพบกับประตูที่เปิดกว้างพร้อมอยู่แล้ว ทั้งนี้เพราะทางฝ่ายสหรัฐอเมริกาได้เตรียมพร้อมอยู่แล้วที่จะถอนกำลังรบของตนออกจากไทย เพราะได้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องความเห็นของวอชิงตันต่อเอเชียอาคเนย์เสียใหม่

เมื่อครั้งที่สหรัฐฯ 'เสียเงิน' โดยพ่ายแพ้จากการที่จะทำให้เงินเป็นประเทศอยู่ภายใต้ร่มกอดของตน สหรัฐฯ ได้ใช้เวลาประมาณ ๒๐ ปีก่อนที่จะยอมรับความจริงว่า เงินนั้นไม่เคยเป็นของสหรัฐฯ

บรรยากาศในวอชิงตันทุกวันนี้ได้แสดงให้เห็นอย่างแน่ชัดแล้วว่าเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของสหรัฐฯ บางคนยอมรับว่า สหรัฐฯ ได้พ่ายแพ้อย่างหมดสิ้นในอินโดจีน และยินดีที่จะถอนกำลังทหารของตนในไทยที่เกี่ยวกับการทำสงครามอินโดจีนออกหมด ฝ่ายทหารในวอชิงตันต้องการจะถอนกำลังออกจากไทยโดยเร็วที่สุด ทั้งนี้ก็เพื่อจะได้นำเครื่องไม้เครื่องมือเหล่านั้นไปใช้ในแถบอื่นของโลก

อย่างไรก็ตาม ทางฝ่ายรัฐบาลสหรัฐฯ เองนั้นก็ยังไม่ต้องการที่จะถอนอย่างรวดเร็วตามที่ฝ่ายทหารต้องการ

ฝ่ายพลเรือนได้ออกคำสั่งให้ฝ่ายทหารระงับการถอนทหารออกจากไทยอย่างรวดเร็วไว้ก่อน โดยให้เหตุผลว่า การถอนตัวออกจากไทยอย่าง

รวดเร็วมันจะเสียชนเชิงทางการเมือง

นายพันเอกผู้ซ่งเป็นทหารสหรัฐฯ สังกัดกระทรวงกลาโหมคนหนึ่งกล่าวว่า “ทางกองทัพอากาศเรียกให้กองกำลังรบในไทยกลับ แต่ทางเราต้องบอกให้ระงับไว้ชั่วคราว เพราะการถอนทัพจะทำให้เราเสียหาย”

ดูเหมือนว่าทุกคนในวอชิงตันต่างก็ยอมรับว่า ฐานทัพในไทยนั้นไม่มีประโยชน์แล้ว แต่ก็ยังมีบางส่วนของหน่วยงานแห่งรัฐบาลสหรัฐฯ ที่ยังต้องการเก็บเครื่องบิน เครื่องดักฟังวิทยุทหาร และสิทธิการใช้อุตะเกาหลีก่อน

องค์การที่ตองการความสะดวกดังกล่าวคือ องค์การความมั่นคงแห่งรัฐฯ ซึ่งมีหน้าที่ดักฟังและรายงานความเคลื่อนไหวทางยุทธศาสตร์ของฝ่ายตรงข้าม

องค์การออคองคิการหนึ่งตองการอยู่ในไทยต่อไปก็คือ หน่วยงานความมั่นคงระหว่างประเทศของกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ

หน่วยงานทั้งสองนี้ ตองการที่จะเก็บฐานดักฟังวิทยุที่ล้ำปาง ดอยอินทนนท์ที่เชียงใหม่ และหน่วยวิทยุอิเล็กทรอนิกส์ค่ายรามสูร ไว้อีกต่อไป

เครื่องอำนวยความสะดวกทางยุทธศาสตร์เหล่านี้ ทางสหรัฐฯ ถือว่าไม่เกี่ยวข้องกับสงครามอินโดจีนที่แล้วมาโดยตรง แต่จะมีประโยชน์ต่อโครงสร้างทางยุทธศาสตร์ของสหรัฐฯ ในเอเชียและตะวันออกกลาง

ทางฝ่ายสหรัฐฯ ให้เหตุผลว่าการเก็บเครื่องอำนวยความสะดวกทางยุทธศาสตร์เหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายไทย และไม่เป็นการทำร้ายเวียดนามเหนือแต่อย่างใด

ซึ่งตรงข้ามกับเหตุผลหนึ่งของทางฝ่ายไทย ที่ตองการให้กำลังรบของสหรัฐฯ ออกไปก็คือ เพื่อไม่ให้ จตุรัส ๒๖

เป็นการทำร้ายและคุกคามเวียดนามเหนือและใต้ ในขณะที่ไทยกำลังหาทางตกลงและเปิดความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศนั้นอยู่

ปัญหาปัจจุบัน ระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกาก็คือ ในการเจรจาปรับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองซึ่งทำท่าว่าจะมีขึ้นในเร็ว ๆ นี้ ทางฝ่ายอเมริกันรู้สึกว่า เป็นการถูกขามโดยฝ่ายไทย ซึ่งแสดงความเป็นประเทศอิสระเสรีมากจน

ดูเหมือนว่าทางฝ่ายสหรัฐฯ กำลังรอรว่า รัฐบาลไทยจะขอโทษไปยังรัฐบาลสหรัฐฯ เมื่อใด

“ไทยตองการเรามากกว่าเรตองการไทย ให้ฝ่ายไทยมาหาเราเองซี” นกค้ำพูดที่ได้ยินเสมอในหมู่เจ้าหน้าที่ชนสูงของสหรัฐฯ ทุกวันในวอชิงตัน

เจ้าหน้าที่ชนสูงของสหรัฐฯ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า รัฐบาลทหารที่แล้วๆ มาของไทยนั้น ถึงแม้จะหยาบ คอรัปชั่น และค่อนข้างจะกดขี่ แต่ยังมีง่ายต่อการทำมาตองการตกลง

เดยวเย็นเดยวร้อน

เกาหลี

เมื่อตอนต้นปีที่แล้ว หนังสือพิมพ์ในเกาหลีใต้ ซึ่งส่วนใหญ่ถูกรัฐบาลควบคุมอย่างเข้มงวด ต่างพากันพาดหัวตัวบ่งว่า ‘เกาหลีเหนือบุกเกาหลีใต้’ และเรื่องนก็เกิดขึ้นไม่ห่างจากที่ประธานาธิบดีฟอร์ดกลับไปจากการเยี่ยมเยือนเกาหลี ซึ่งรัฐบาลปักจุงฮัโดยนรองขอให้สหรัฐฯ ช่วยเหลือทางทหารแก่เกาหลีใต้ประมาณเกือบ ๕,๐๐๐ ล้านบาท

ความกลัวของคนเกาหลีใต้จึงกลับกระพือขึ้นอีก ด้วยข่าวที่รัฐบาลปักจุงฮัประโคมออกมาว่า เรอบนของ

กันโดยที่ไม่ม่คำพูดต่อแยกกับฝ่ายสหรัฐฯ ผ่านหน้าหนังสือพิมพ์

ถึงแม้ โดยส่วนตัวเจ้าหน้าที่ชนสูงของสหรัฐฯ จะเห็นดีกับการที่ไทยมีการเลือกตั้งผู้แทน แต่จนปัจจุบันก็ยังไม่แสดงการณ้อย่างเป็นทางการจากรัฐบาลสหรัฐฯ เพื่อแสดงความยินดีปรัดากับการเปลี่ยนระบบบริหารรัฐบาลของรัฐบาลไทย

ซึ่งก็ไม่น่าแปลกใจ เมื่อคำนึงถึงปัญหาที่รัฐบาลสหรัฐฯ กำลังเผชิญกับฝ่ายไทยในทกวันนั้น เพราะบางที่รัฐบาลสหรัฐฯ ก็คงกำลังส่งสัญญาณบางอย่างต่อนายพลไทยอยู่กระมัง

ในความเห็นของผู้ชำนาญทางการเมืองในวอชิงตันกล่าวว่า “เหตุผลเดียวที่การทำรัฐประหารโดยฝ่ายทหารในไทยยังไม่เกิดขึ้นอย่างในลาวเมื่อ ๒๕๐๓ เมื่อครั้งนายพลกัม มีชีโอเอ. ยูให้ทำนั้นนะ ก็เพราะเหตุว่านายพลไทยปัจจุบันนี้ ฉลาดกว่านายพลกัมเมื่อครั้งกระโน้น” □

ผู้สื่อข่าวพิเศษของ ‘จตุรัส’ ในกรุงวอชิงตัน เป็นผู้รายงาน

กิมอิลจุง ไม่ตองการสหรัฐฯ ในเกาหลี

ปักกิ่งฮั้ เชนเสอไห้จ้วกั้ว

ฝ่ายเหนือจรมเรือหาปลาของเกาหลีใต้
เมื่อตอนกลางเดือนกุมภาพันธ์

พอข่าวออกมา รัฐบาลก็ถือ
โอกาสจับ 'คอมมิวนิสต์และสมุนของ
คอมมิวนิสต์' ทั่วประเทศ แล้วพอถึง
วันที่ ๓ เมษายน 'ทำเนียบคราม' ของ
ปักกิ่งฮั้ ก็ประกาศภาวะฉุกเฉินฉบับ
ที่ ๓ และที่ ๕

เพียงอาทิตย์แรกก็ออกประกาศ
มา ชาวเกาหลีใต้ก็ถูกจับกุมไปกว่า
๓๐๐ คน

เรื่องเกาหลีเหนือบุก ที่ปักกิ่งฮั้
นำมาอ่าน แมกระทรงต่างประเทศ
สหรัฐฮั้เองก็ยังไม่เชื่อเลย

ปักกิ่งฮั้พยายามนำเอาวิธีการ
มาใช้อย่างครั้งเมื่อตอนปลายปีแล้ว
โดยประกาศว่าพอบูโอมงยาว ๑,๒๐๐
เมตร ที่ฝ่ายเหนือขุดเข้ามาในเขต
ปลอดทหาร อูโอมงนถูกใช้ไปขู่เข็ญ
ให้สหรัฐฮั้ และสหประชาชาติยอมรับ
เงื่อนไขในด้านการรักษาความมั่นคง
ได้สำเร็จอีก

อีกด้านหนึ่ง รัฐบาลปักกิ่งฮั้ได้
ออกโรงใหม่ โดยให้นายเซงคั้ง หั้ว
หน้าผแทนเกาหลีใต้ในคณะกรรมการ
ร่วมมือเกาหลีเหนือใต้ แถลงว่าเต็ม
ใจเปิดการเจรจาและผ่อนคลายความ
ตึงเครียดในคาบสมุทรเกาหลี ในขณะที่
ทางเกาหลีเหนือและจีนได้เรียกร้อง
อยู่เสมอว่าขอให้สหรัฐฮั้ ดอนทหารที่
มีอยู่ประมาณ ๔๒,๐๐๐ คนออกจาก

คาบสมุทรเกาหลีให้หมด ส่วนทหาร
เกาหลีใต้เองนั้นขณะนั้นอยู่ถึงหกแสน
คน

ท่าทีของฝ่ายทหารสหรัฐฮั้ แสดง
ออกมาอย่างชัดเจนในคำแถลงเมื่อวันที่
๓๑ กรกฎาคม ศกนี้ โดยนายพล
ริชาร์ด สติลเวลล์ ว่า "การเรียกร้อง
ให้ถอนทหารสหรัฐฮั้ ออกจากเกาหลี
นั้น ก็เพื่อเปิดโอกาสให้มีการใช้
กำลังในการรวมเกาหลี"

นอกจากนี้ยังสำคัญอีกด้วยว่า
"ถ้าเกาหลีเหนือคิดจะรุกรานในแถบ
คาบสมุทรนี้ละก็ กองกำลังของสห
รัฐฮั้จะปราบเสียให้พ่าย เสียตั้งแต่
ตรงชายแดนเลยทีเดียว"

รายงานล่าสุดแจ้งว่า ตัวแทน
กาชาดเกาหลีเหนือและใต้ ได้เริ่ม
ประชุมกันแล้วเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม
ที่บันมุนจอน เพื่อหาหนทางในการจัด
ให้ประชาชนเกาหลีที่ต้องพรางจาก
ครอบครัวทั้งหมด ๑๐ ล้านคน ได้
กลับมาอาศัยอยู่ด้วยกันอีก การประ
ชุมครั้งนี้ถือกันว่าเป็นจุดเริ่มต้นใน
การลดความสัมพันธ์ระหว่างเกาหลี
ทั้งสอง

แต่ในการประชุมครั้งนี้ไม่ว่า
ที่จะมีข้อถกเถียงกัน เกาหลีเหนือเสนอ
ให้ไปเปิดการประชุมครบองค์ที่ปอง
ยาง ในวันที่ ๒๒ สิงหาคม ส่วนฝ่าย
ใต้นั้นเสนอให้ไปประชุมที่เชจูต โดย
เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

ดลพา
นิตยสารรายบักย์
นิตยบ ปรีถึ พนมมขกั

ออกทุกวันที่
10
และ
25
ของเดือน

“ผมไม่ใช่ขวา ผมเป็นสหกรณ์”

สด กุระมะโรหิต อดีตที่ปรึกษาเศรษฐกิจนवल

สด กุระมะโรหิต

สด กุระมะโรหิต นักเขียนตีพิมพ์ประวัติความเป็นนักสหกรณ์นิยมอย่างแน่วแน่มาเป็นเวลานานนับสิบปี ได้เข้าร่วมกิจกรรมของ ‘กลุ่มนวพล’ ในฐานะวิทยากรผู้รับผิดชอบแผนเศรษฐกิจ ตั้งแต่ต้นทศวรรษเริ่มประกาศตัว แต่เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง ‘สด’ ได้ประกาศถอนตัวออกจากขบวนการของขบวนการกลุ่มนวพลโดยสิ้นเชิง

ความเป็นมาระหว่างตัวของ ‘สด’ กับนวพล ความคิดของเขา และเหตุผลในการถอนตัวอย่างละเอียดละออที่สุด ‘จตุรัส’ ได้นำมาเสนอต่อท่านผู้อ่านในบทสัมภาษณ์ครั้งนี้ต่อไปนี้

จตุรัส คุณสดเริ่มเข้าร่วมกลุ่มกับนวพลเมื่อไร จุดเริ่มต้นเป็นอย่างไร

สด นवलเกิดเมื่อกกลางๆปี ๒๕๑๑ เดิมพัฒนามกับผมต่างรู้จักกันใน กอ.ป.ค. ผมเข้าไปในฐานะอาจารย์บรรยายวิชาพิเศษในเรื่องสหกรณ์ตั้งแต่ต้นปี ๒๕๑๑ วัฒนากลับมาจากอเมริกาที่ได้รับเชิญให้พูดเรื่อง ‘ความมั่นคงแห่งชาติ’ ซึ่งเป็นวิชาที่ทั่วโลกกำลังสนใจ ผมพูดที่ กอ.ป.ค. จนเปลี่ยนเป็น กอ.รมน. เดียวกัน ไปพูดสม่ำเสมอประมาณเดือนละครั้งหรือสองครั้ง ผมคิดว่าผมไปพูดนั้นในฐานะวิทยากร ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ กอ.รมน. เมื่อวัฒนากลับไปพูดให้นवल ผมก็ไปเหมือนกับที่ไปพูดให้มหาวิทยาลัย โรงเรียนหรือสมาคมต่างๆ

วัฒนาก็บอกว่า เขาเป็นรองอธิการบดีมาจาก

มหาวิทยาลัยชั้นนำของลด์ ที่มาเพราะพลโทสายหยุด เกิดผลไปเชิญเขามา

นโยบายของวัฒนามาตรงกับของผมในแง่ที่เห็นว่าเราไม่ควรฆ่าคอมมิวนิสต์แต่ต้องช่วยคนจนให้ท่อง้อมคอมมิวนิสต์ที่แท้จริงเกือบไม่มีในเมืองไทย พวกที่ถูกตราว่าเป็นคอมมิวนิสต์นั้นถูกดึงไปเพราะความอดอยาก ถูกขบวนการของข้าราชการกดขี่ พวกนี้ไม่ใช่คนร้าย แต่ในกอ.รมน. มีวิทยากรอยู่สองสามคนที่บรรยายเรื่องคอมมิวนิสต์โดยเฉพาะ พวกนี้ขัดแย้งกับพัฒนาในเรื่องการแก้ปัญหาคอมมิวนิสต์ จึงเป็นมูลเหตุให้วัฒนาก่อออกมาจากกอ.รมน. มาตั้ง ‘นวพล’ เป็นหน่วยอิสระขึ้น

จตุรัส กลุ่มนวพลมีฐานะเป็นอะไร
สด การตั้งนวพลขึ้นมาผมก็มี ‘แกน’ เริ่มต้นอยู่ประมาณ ๑๔-๑๕ คน เป็นคนดี มีเกียรติทงนนั้น ได้ไปสาบานตัวที่วัดราชบพิธ ต่อหน้าสมเด็จพระสังฆราชองค์ปัจจุบัน ซึ่งตอนนั้นท่านยังไม่ได้เป็นสังฆราช ปฏิญาณตัวกันว่าจะทำเพื่อชาติบ้านเมือง ไม่ต้องการเป็นใหญ่เป็นโต ไม่มีการเล่นการเมือง ผมเองไม่ได้ไปด้วยในวันนั้น ฉะนั้น ผมไม่ใช่ผู้ร่วมก่อตั้งนวพลตามที่บางคนเข้าใจ

จตุรัส ที่ว่า นवलไม่ได้เล่นการเมือง หมายความว่าอย่างไร
สด นवलไม่ได้ ‘เล่น’ การเมือง ไม่ได้ตั้งพรรคการเมือง นवलเป็นกลุ่มของประชาชนไทยที่สุจริตกลุ่มหนึ่ง ไม่เลือกชน วรรณะ ตั้งแต่ชาวนาล่าง เศรษฐี ทหาร ข้าราชการ ใครก็ได้ที่ตามความสุจริตใจ แต่ผมยอมรับว่า นवलโดยเนื้อแท้แล้วคือการเมือง ที่ไปพูดทวงถามให้ประชาชนสามัคคีกัน ทั่วพัฒนาบรรยายให้เห็นว่า เอเซียตะวันออกเฉียงใต้กับจีน เมืองไทยลำบาก เราต้องสามัคคีกัน ให้รักษาดินศาสนา พระมหากษัตริย์ ที่เป็นสามเหลี่ยมบริวารียของนวพล หมายความว่า ทุกคนต้องการให้ชาติสามัคคีไม่แตกแยก

ที่พูดเป็นการเมืองก็จริง แต่คำว่า ‘เล่นการเมือง’ มันไม่มี แต่ผมไม่รู้ว่าจะต่อไป จะมีใครในนวพลเล่นการเมืองหรือไม่ ตอนผมร่วมงานอยู่กับเขา ก็ตกลงกันมันเหมาะว่าไม่มีการรับประโยชน์จากพรรคการเมือง ถ้าวันไหน ผมจะเดินออกทันที

ก็มีการคุยกันเหมือนกันว่า พรรคนั้นจะมาเสนอให้ความช่วยเหลืออย่างนั้นอย่างนี้ ผมก็ค้านเต็มที่ และทีมคนพูดกันว่านवलเป็นกลุ่มรับใช้อเมริกันนั้น ไม่มีเด็ดขาด คนอย่างผมไม่รับใช้อเมริกัน วันไหนที่ผมจับได้ ผมก็จะเดินออกเช่นกัน

แต่ที่ผมออกครั้งนี้ ก็ไม่ใช่เนื่องมาจากมีการเล่น

การเมืองหวังประโยชน์ทางการเมือง หรือผมไปเห็นว่ามีรับใช้อเมริกัน แต่เราขัดกันหลักการของแนวนโยบายเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่มาก

จตุรัส คุณสดช่วยให้รายละเอียดของหลักการนโยบายทางเศรษฐกิจที่ขัดกันระหว่างของคุณสด และของวัฒนาก่อนสด ในตอนแรก เราเห็นร่วมกันว่า ในทางเศรษฐกิจนั้นเราจะต้องยึดหลักสายกลาง จะเป็นทุนนิยมอย่างฝ่ายขวาไม่ได้ และเมืองไทยก็ไม่เหมาะที่จะเป็นสังคมนิยมอย่างในประเทศจีน เพราะเมืองจีนมีคนถึง ๘๐๐ ล้านคน แต่เมืองไทยเรามีเพียง ๕๐ ล้าน เราไม่จำเป็นต้องใช้วิธีบังคับมีระเบียบวินัยอันเข้มแข็งอย่างเขาก็ได้

ผมยกย่องเงินที่เขาทำได้สำเร็จ แต่เขาก็ต้องเสียสละเสรีภาพกัน เสรีภาพนั้นเป็นคุณสมบัติที่มากของมนุษย์ ไม่ควรจำกัดกัน ในเมื่อบ้านเรายังมีทางออกด้วยวิธีการของสหกรณ์ ก็ทำไมเราไม่ใช่กันเล่า

สหกรณ์เป็นวิธีการของเสรีชน รวมคนอาชีพเดียวกันเป็นกลุ่มๆ แต่ละกลุ่มก็เหมือนกับล้อมรั้วไม่ให้คนมารังแก แต่ก็ไม่ให้คนอื่นมาทำร้ายเราได้เช่นเดียวกัน

สหกรณ์เป็นกลุ่มที่สันติที่สุด ไม่ต้องการใช้อำนาจ ไม่ต้องการกำลัง สหกรณ์เป็นเศรษฐกิจการบ้าน สหกรณ์ไม่มีความใฝ่สูงทางการเมือง สหกรณ์ไม่อยากจะขึ้นรัฐบาล เป็นเศรษฐกิจของประชาชน ที่ต้องการทำงานให้กับประชาชน

ทีนี้ ผมก็รับผิดชอบอยู่ในกลุ่มเศรษฐกิจของนวพลตกลงกันว่า เราจะเอาหลักสหกรณ์กัน แต่แล้ววามาเมื่อเดือนเมษายนนี้เอง วันที่ ๒๗ เมษา. ผมจำได้ดี เพราะตรงกับวันเกิดของผม ที่การประชุมที่โรงเรียนอัมพรไพศาล ที่อยู่พื้นที่ วันนั้นผมไม่ได้ไป เพราะทำบุญวันเกิดที่บ้าน วัฒนาก็ประกาศต่อที่ประชุมว่า แนวเศรษฐกิจของนวพลเปลี่ยนแล้ว เอาเป็นคอมมิวนิสต์ผสมกับทุนนิยม

เขาเปลี่ยนในหลักการใหญ่มาก โดยไม่ได้มีการถามกันก่อนเลย ผมก็ถามเขา วัฒนาก็บอกว่า ไม่เสียหายอะไร เราเอาที่ๆ มาผสมกันก็แล้วกัน เขาตอบง่าย ๆ แล้วเขาก็เริ่มกันให้ผมพูดน้อยลง พูดให้น้อยที่สุด พอดีระยะนั้น ผมก็ป่วยอยู่สักสองอาทิตย์ได้ ผมก็เลยไม่ค่อยได้ไปพูด

ต่อมา ผมก็ท้วงกับพลเอกวัลลภว่า ไม่ได้นะ เราเอาคอมมิวนิสต์เข้ามาผสม ตอนนั้นคอมมิวนิสต์กำลังมีชื่อเสียง คนได้ยินก็จะจำกันได้ว่า นवलมีอะไรๆ เป็นคอมมิวนิสต์ เขาก็เลยเปลี่ยนเป็นสังคมนิยม แล้วก็มีกำแนกนายทุนออกหลาย ๆ อย่าง

ทนคนที่ฟังว่า นวพลเป็นนายทุน โทรศัพท์มาถามผมให้วันไปหมด นวพลไม่เป็นกลางแลวน เป็นขวานี่ ผมยอมด้วยไม่ได้ ผมไม่ใช่ขวา ผมเป็นสหกรณ์ ผมก็เลยแถลงต่อหนังสือพิมพ์ ว่าผมหยุดความรับผิดชอบทางเศรษฐกิจในนวพลแล้ว

จตุรัส การถอนตัวของคุณสด ได้ทำต่อนวพลอย่างเป็นทางการอย่างไรบ้างหรือไม่

สด ผมทำหน้าที่ไปถึงกลุ่มแกน บอกเขาว่า มันผิดทางแล้ว แต่พวกเขาก็นิ่ง แสดงว่าเขายอมรับหลักสหกรณ์แบบของวัฒนามากกว่าสหกรณ์ของผม เมื่อเป็นเช่นนั้น ผมก็ต้องพิจารณาตัวเอง เมื่อเขาไม่มีอุดมการณ์สหกรณ์ที่แท้จริง เราก็ร่วมกันไม่ได้

จตุรัส ความรู้สึกของคุณสดเมื่อต้องถอนตัวออกมา เป็นอย่างไรบ้าง

สด ไม่มีอะไรนะ ผมไม่ได้เดือดร้อน ผมไม่ได้พูดเรื่องสหกรณ์ให้กลุ่มนวพลกลุ่มเดียว และผมไม่ได้หวังอะไรจากนวพล ผมพูดเรื่องสหกรณ์มา ๓๐ กว่าปีแล้ว และก็ยังจะพูดต่อไป พูดในกลุ่มอื่น พูดในหน้าหนังสือพิมพ์

จตุรัส คุณสดคิดว่านวพลจะทำงานไปได้ไกลเพียงไหน

สด ผมเห็นว่า พวกเขาทำงานกันได้เข้มแข็งดี มีความพยายามกันมาก หลายนๆ คนในกลุ่มนวพลเป็นคนดี เสียสละเงินทองกันในการดำเนินงาน ผมเองก็ยังไม่ได้อะไรของเขากันสนเชิง ยังร่วมกันขำกันบ้าง คุยกันบ้าง เป็นเพื่อนกัน แต่ไม่ร่วมงานกันในแง่เศรษฐกิจอีกต่อไป ความคิดมันแตกแยกกันเสียแล้ว

จตุรัส คุณสดมีความเห็นต่อคุณวัฒนาที่เป็นแกนของนวพลอย่างไรบ้าง คิดว่าเขาทำงานอย่างนักอุดมการณ์หรือไม่

สด อันนั้นผมตอบไม่ได้เลย ผมเกิดมา ๖๕ ปีแล้ว บอกได้แต่ว่า คนจริงมันน้อย วัฒนาอาจเป็นคนดีก็ได้ ถ้าไปตัดสินว่า เขาเป็นคนเลว เราจะต้องเสียใจ เมื่อปรากฏว่าเป็นคนดี แต่ถ้าเราว่าวัฒนาเป็นคนดี เราก็อาจต้องเสียใจที่คุณคิด ผมไม่รู้จักวัฒนามากพอที่จะรับรอง หรือลงความเห็นอะไรได้ ปล่อยให้เวลาเป็นเครื่องตัดสินดีกว่าว่า เขาเป็นคนจริงหรือไม่

จตุรัส ถ้ากลุ่มนวพล สามารถได้อำนาจในการปกครองประเทศ คุณสดคิดว่าจะเป็นอย่างไร

สด เมืองไทยควรจะต้องดีขึ้น ถ้าความคิดของเขาทำไปได้ อย่างพูดจริงๆ หมายความว่า จะต้องมีการปฏิรูปทางเศรษฐกิจ ด้วยสังคมนิยม หรือสหกรณ์ ให้มันค่อยๆ แทนที่ทุนนิยม

จตุรัส คำว่า 'ดีขึ้น' ของคุณสด มีความหมายได้อย่างไรบ้าง

สด 'ดีขึ้น' ก็หมายความว่า เวลาราชการลดขูดรีดจากทุน

นิยมเท่าๆ มันมีมาก ถ้ามีสังคมนิยม หรือสหกรณ์เข้ามาผสม การกดขี่เหล่านี้ หรือการก่อความวุ่นวายระหว่างแรงงานกับทุน ก็จะลดน้อยลงไป

จตุรัส นวพลต่อต้านการเคลื่อนไหวของกลุ่มนักศึกษาหรือไม่

สด ผมยืนยันได้ว่า ผมยังไม่เคยได้ยินคำพูดต่อต้านนักศึกษาจริงๆ ในนวพล ได้ยินแต่ว่า นักศึกษาเป็นพวกทมิฬเจตนาดี แต่บางทีก็ร้อนแรง ซึ่งต้องการคำแนะนำให้ถูกทาง ในแนวทางที่ถูกต้อง

เป็นความเชื่อส่วนตัวของผมว่า นักศึกษาเป็นกลุ่มพลังใหม่ที่มีประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองมาก นักศึกษามหาเจตนาดี ที่ร้อนแรงเกินไปบ้าง เราก็ต้องนำให้ถูกแนวทาง และนักศึกษา ควรทำงานกันต่อไป อย่าหยุด ไม่ขึ้น พลังที่ต้นกันมาสองปี มันจะหายไปหมด แต่การที่จะเร่งต่อไปนั้น ต้องคิดเสียหน่อย ทางไหนที่มันดีที่สุด ทางดีที่สุดก็คือความสงบ ไม่แตกแยก ช่วยคนจน ด้วยวิธีที่ดี ที่รักกลุ่ม

ผมกำลังเสนอโครงการ ให้รัฐบาลคึกฤทธิ์ใช้ประโยชน์จากกลุ่มนักศึกษา เพื่อช่วยให้โครงการผันเงินสู่ชนบทได้ประโยชน์มากขึ้น โครงการของผมจะเสนอผ่านหนังสือพิมพ์ 'บ้านเมือง'

โครงการผันเงินนั้น ผมยอมรับในหลักการว่าดี แต่วิธีการเลวมาก เงินมันจ่ายสูง ไม่มีแผนการ จ่ายไปอย่างไม่มีก่อให้เกิดผลประโยชน์ มอบอำนาจให้กำนันผู้ใหญ่บ้านไปทำตามใจชอบ เขาก็เอาไปแจกญาติพี่น้องเท่านั้นเอง มันไม่เสมอภาค ไม่ทั่วถึง สะพานยังไม่พังก็รื้อไปสร้างใหม่เอาค่าแรง อย่างนั้นมันผิดหลักเศรษฐกิจเงินภายในของเรา ถูกเอาไปใช้จ่ายอย่างอู้ลุ่ยลุ่ย ฉะนั้นทำไปแล้ว ผมว่าเป็นแผนการเมืองของคึกฤทธิ์

เรากำลังให้นักศึกษาที่มีพลังอยู่มากมายในตอนนั้น ต้องเอานักศึกษาเข้ามาช่วยในการปฏิวัติหมู่บ้าน ผมคุ้นกับหมู่บ้านมานาน เห็นชีวิตของชาวชนบทว่าลำบากถูกกดขี่โดยคนกลาง . . . ระเบิดดอกเบย . . . จีปาละ . . . ตามโครงการของผม ควรให้นักศึกษาเขาไปตั้งทุกหมู่บ้านโดยวิธีที่ผมเสนอไว้ตั้งแต่ ๒๐ ปีก่อน ก็ให้เขาไปช่วยบูรณะชนบทด้วย ๓ วิธี คือไปสร้างฐานพลังทางเศรษฐกิจ ตั้งร้านสหกรณ์ และบูรณะหมู่บ้าน

ควรให้นักศึกษาเขาไปคุมในฐานะที่ปรึกษา เงินที่ได้จากโครงการผันเงินนี้ ก็ให้กองทุนหมู่บ้าน ซึ่งจะเอาไปใช้ในการผลิตฐานพลังทางเศรษฐกิจในหมู่บ้านให้ ออกงาม เงินจะไม่สูญหายไปไหน แต่เวลานที่ทุกบาทสูญหายไปหมดแล้ว ๒,๕๐๐ ล้าน ฉะนั้นปัญหาที่คุณบัญญัติว่าจะผันอีก ๓,๕๐๐ ล้าน ผมจะสนับสนุนเต็มที่ ถ้ามีแผน แต่ถ้าทำแบบนั้น ผมจะต้องเล่นงานอีก

ปัญหาที่สัญญาทิ้งไว้ให้กักตุน

นิตยสาร Vietnam Courier
สาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม
ฉบับประจำเดือนเมษายน ๒๕๑๘
ได้กล่าวไว้

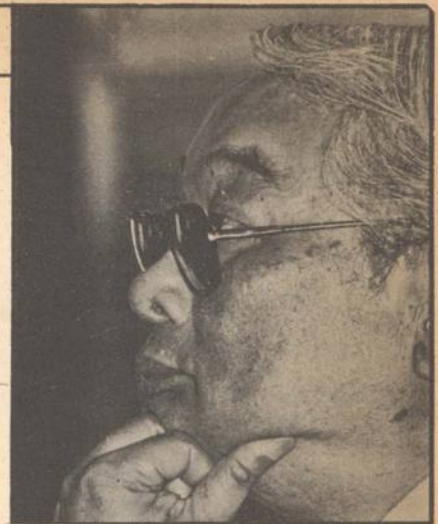
หลังจากการโค่นล้มรัฐบาล
ถนอม - ประภาสในเดือนตุลาคม
๒๕๑๖ นายสัญญา ธรรมศักดิ์ได้รับ
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
เป็นนายกรัฐมนตรีของรัฐบาลชั่วคราว
เพื่อบริหารราชการแผ่นดิน
จนกว่าการร่างรัฐธรรมนูญจะแล้ว
เสร็จ นายสัญญา โดยพลั้งคิดค้นจาก
ประชาชน จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง
องค์ประกอบของคณะรัฐมนตรี ให้มี
จำนวนพลเรือนมากกว่าคณะรัฐมนตรี
ชุดถนอม-ประภาส แต่กระนั้นก็ตาม
ในบรรดาพลเรือนที่นายสัญญา
ดึงมาร่วมเป็นรัฐมนตรีเป็นจำนวนมาก
เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับรัฐบาล
ทหารถนอม-ประภาสมาก่อน

ในการเปลี่ยนแปลงคณะรัฐมนตรี
ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๑๗ นาย
สัญญาได้ประกาศว่า คณะรัฐมนตรี
ชุดใหม่จะไม่มีทหารมาร่วมด้วย แต่
โดยข้อเท็จจริง กระทรวงสำคัญๆ
ยังคงถูกคุมโดยฝ่ายทหาร และทั้งๆที่
นายสัญญาให้คำมั่นว่า จะดึงคนหนุ่ม
เขามาร่วมคณะรัฐมนตรีให้มากที่สุด
เท่าที่จะทำได้ แต่รัฐมนตรีที่หนุ่ม
ที่สุด ก็มีอายุถึง ๔๕ ปี และแก่ที่สุด
๗๕ ปี

กล่าวโดยทั่วไปแล้ว รัฐบาล
สัญญา ธรรมศักดิ์ มิได้แก้ปัญหาทาง
ทางด้านนโยบายภายในประเทศและ

นโยบายต่างประเทศมากนัก ความ
ล้มเหลวทางด้านนโยบายภายในประ
เทศเห็นได้โดยชัดเจนในด้านเศรษฐกิจ
รัฐบาลสัญญา ธรรมศักดิ์มิได้
แก้ปัญหาโครงสร้างสังคมไทยอันล้ำ
หลัง ซึ่งยังคงถูกรอรับโดยนายทุน
พ่อค้าคนกลาง ข้าราชการ และทหาร
เฉพาะช่วงเก้าเดือนแรกของปี
๒๕๑๗ มีการหยุดงานถึง ๒,๕๘๔ ครั้ง
ยังผลให้ต้องสูญเสียวันทำงานถึง
๕๒๐,๐๐๐ วัน เพิ่มจากช่วงระยะเวลา
เดียวกันในปี ๒๕๑๖ ถึงร้อยละ ๑๔
ไทยยังคงเป็นประเทศที่กรรมกรได้
รับอัตราค่าจ้างต่ำที่สุดประเทศหนึ่ง
ในเอเชีย ในขณะที่วิสาหกิจเอกชน
ทั้งที่เป็นของคนไทยและของคนต่าง
ชาติ กลับสามารถกอบโกยกำไร
จำนวนมหาศาล ชาวนาไทยซึ่งมี
จำนวนประมาณร้อยละ ๘๐ ของประ
ชากรทั้งประเทศ ยังคงมีปัญหาการ
ถือครองที่ดิน ขณะเดียวกัน นโยบาย
การปราบปรามผู้ก่อการร้ายก็มีส่วน
สร้างความทุกข์เข็ญแก่ผู้ยากไร้เหล่านี
ดังกรณีบ้านนาหินกอง และบ้าน
นาทรายเป็นอาทิ

นายสัญญา ธรรมศักดิ์ได้ประ
กาศไว้แต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๖ ว่า
“...นักเรียนนักศึกษาได้สละเลือด
เนื้อเพื่อประชาธิปไตย หน้าที่ของ
รัฐบาลข้าพเจ้าก็คือ สนองเจตนาร
มณ์ของคนเหล่านั้น...” แต่รัฐ
ธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธ
ศักราช ๒๕๑๗ กลับไม่ยินยอมให้คน
อายุ ๑๘-๑๙ ปีมีสิทธิเลือกตั้ง และ
ไม่ยินยอมให้ผู้ที่อายุ ๒๐-๒๒ ปีมี
สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง อย่างไรก็ตาม
การเปลี่ยนแปลงที่คิดในสมัยรัฐบาล

กักตุน : แก้ปัญหาแบบ 'เราทำได้'

สัญญาก็คือ การปล่อยให้ประชาชน
เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น
มากขึ้น นอกจากนี้ รัฐบาลชุดนี้ยัง
พยายามควบคุมราคาข้าว และยก
ระดับรายได้ขั้นต่ำของกรรมกรอีก
ด้วย

ในด้านนโยบายต่างประเทศ
รัฐบาลสัญญา ธรรมศักดิ์ยุคแรก
พยายามที่จะเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีกับ
ประเทศกลุ่มสังคมนิยม ซึ่งยังผลให้
การก้าวกาบประเทศเหล่านั้นเพิ่มขึ้นเท่า
ตัวในปี ๒๕๑๗ ขณะเดียวกัน ก็มี
การสอบสวนกิจกรรมของหน่วยสืบ
ราชการลับอเมริกันในประเทศไทย
และในวันที่ ๒๕ มีนาคม รัฐบาลไทย
ได้ออกแถลงการณ์ร่วมกับรัฐบาล
อเมริกันว่า จะถอนทหารอเมริกัน
จำนวนหนึ่งหมื่นคนในปี ๒๕๑๗ แต่
ทันทีที่ทำการเปลี่ยนแปลงคณะรัฐมนตรี
ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๑๗ นาย
สัญญา ธรรมศักดิ์กลับแถลงว่า จะ
ไม่มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายต่าง
ประเทศ และจะยังคงรักษาสัมพันธ
ไมตรีที่มีอยู่เดิม กล่าวคือ ยังคงตาม
ก้นอเมริกัน ทงนเพื่อให้ได้ความช่วยเหลือ
ทางการเงินจากสหรัฐอเมริกา
มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความ
ช่วยเหลือทางการเงินทางการทหาร

โดยผลของนโยบายดังกล่าวนี้
จตุรัส ๓๑

ไทยได้รับความช่วยเหลือในการติดตั้งอุปกรณ์ทางทหาร และในด้านโครงการการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งมีความหมายครอบคลุมถึงการต่อต้านขบวนการของมวลชน และแม้ว่ารัฐบาลสัญญาแสดงที่ท่าว่าจะสอบสวนกิจกรรมของซีไอเอ. ในประเทศไทย แต่การสอบสวนก็ปรากฏแต่ในกระดาษ และแท้ที่จริงนั้นซีไอเอ. ได้ทำสัญญากับบริษัทแอร์อเมริกันเป็นมูลค่าถึง ๔๑.๔ ล้านดอลลาร์ เพื่อใช้เครื่องบินโปรยใบปลิว และส่งทหารเข้าไปในหมู่บ้านที่ผู้ก่อการร้าย

ทหารอเมริกันยังคงได้รับอนุญาตให้ใช้ฐานทัพในประเทศไทยต่อไป เพื่อแทรกแซงกิจการภายในของประเทศเพื่อนบ้านในอินโดจีน แม้ว่าจะมีแถลงการณ์ร่วมระหว่างไทยกับสหรัฐฯ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๑๑ ว่าจะมีการถอนทหารอเมริกันออกจากประเทศไทย แต่โดยนัยของแถลงการณ์ดังกล่าวนี้ ทหารอเมริกันจำนวนกว่า ๒๖,๐๐๐ คน และเครื่องบินกว่า ๓๐๐ เครื่อง ซึ่งรวมเครื่องบินรบ ๕๒ จำนวน ๑๑ เครื่อง ยังคงอยู่ในเมืองไทย และในวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๑๘ นายจรรยาพันธุ์ อิศรางกูรรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศก็ได้แถลงว่า เป็นการยากที่จะคิดว่าทหารอเมริกันจะถอนจากประเทศไทย ในขณะที่สถานการณ์ในอินโดจีนเป็นอยู่เช่นในขณะนี้ ทิ้งๆ ทักคนไทยเป็นจำนวนมากมีความเห็นว่า การปล่อยให้ฐานทัพอเมริกันในเมืองไทย มีผลให้ไทยกลายเป็นอาณานิคมของอเมริกัน และเป็นภาระเสียดุลศรัทธาของประเทศเอกราชอย่างยิ่ง

ปัญหาต่างๆ ที่รัฐบาลสัญญาธรรมศักดิ์ทิ้งไว้ ยังคงเป็นปัญหาของเมืองไทยทุกวันนี้ รัฐบาลของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช จะแก้ปัญหเหล่านี้ได้หรือไม่ และจะแก้ได้อย่างไร □

บทความพิเศษ

แม่ : ปัญหาที่รัฐบาลไทยกลืนไม่ลง

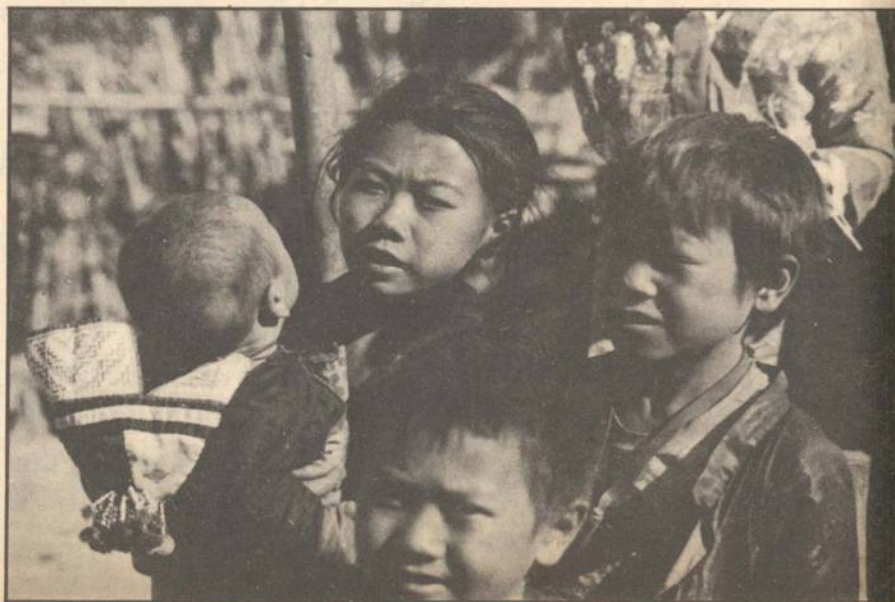
ปัญหาความยุ่งยากและความไม่สงบเรียบร้อยของพวกชาวเขาทางภาคเหนือของประเทศไทยซึ่งมีติดต่อกันมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ นั้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากนโยบายของรัฐบาลที่มีต่อชาวเขาและความเห็นแก่ได้ของข้าราชการที่เกี่ยวข้องรวมกัน นอกจากนั้นการที่รัฐบาลไทยยินยอมให้กองทหารจีนก๊กมินตั๋งเข้ามาพำนักอยู่ในแถบเทือกเขาจังหวัดเชียงรายยังเป็นการกระทบกระทั่งความสัมพันธ์ระหว่างคนไทยกับพวกชาวเขามากขึ้น

ในทางกฎหมายแล้ว พวกชาวเขาในประเทศไทยมิได้มีสิทธิหน้าที่เหมือนพลเมืองไทยแต่อย่างใด อันนี้นับว่าแตกต่างกับพวกชาวเขาในประเทศลาว ซึ่งมีสิทธิและหน้าที่เหมือนพลเมืองลาวทุกประการ ด้วยเหตุนี้พวกชาวเขาในประเทศไทยจึงถูกข่มเหง และได้รับการปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรม จากนามของข้าราชการและคนไทยที่ขาดคุณธรรมบางคนอยู่เสมอ การตัดสินใจของฝ่ายทหารบกที่

ที่จะอพยพชาวเขาจำนวนมากลงจากดอยไปสู่ที่ราบต่ำในปี ๒๕๑๐ นั้น ถือเป็น การตัดสินใจผิดพลาดที่มีราคาแพงมากสำหรับรัฐบาลไทย ทั้งในแง่ของยุทธวิธีทางทหาร กำลังคนและเงินทอง และนับเป็นประสบการณ์ที่มีราคาแพงเช่นกันสำหรับพวกชาวเขาในแง่ของความทุกข์ยากขมขื่นที่ได้รับ

ฝ่ายทหารบกได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการอพยพชาวเขาในครั้งนั้นไว้ว่า เพื่อเป็นการแยกชาวเขา ที่รวมมอกับรัฐบาล' ออกจากชาวเขาที่ 'ไม่รวมมอกับรัฐบาล' แล้วจึงก่อยรวรรตกำจัดชาวเขาประเภทหลัง ที่อยู่บนดอยด้วยอาวุธยุทโธปกรณ์ที่เหนือกว่า

เป็นเวลานานแล้วที่ฝ่ายตำรวจตระเวนชายแดน กรมประชาสงเคราะห์ และต่อมาก็คือหน่วย กอ.ปค. ได้มาดำเนินโครงการหลายโครงการเพื่อบริการที่จะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนไทยกับพวกชาวเขา แต่โครงการทั้งหลายที่กล่าวถึงนั้นมักจะ

เน้นด้านปลูกฝังทัศนคติที่ดีแก่พวกเขาเขาให้มู้ตคนไทย

พวกเขาเขาที่ขอมรับฐานะการเป็นผู้พหุอย่างเต็มอกเต็มใจ และพยายามที่จะผสมผสานตัวเองให้เข้ากับสภาพการณ์ของสังคมไทยในพบนนั้น มีความสามารถพอที่จะพึ่งตนเองได้ แต่ก็มี้จำนวนไม่น้อยเหมือนกันที่ไม่สามารถประกอบประกอบตนเองให้มีชีวิตอยู่ในสถานที่ใหม่ได้ เพราะเป็นทราบและดินไม่ก้อยดี

จังหวัดที่รัฐบาลคัดเลือกเพื่อดำเนินโครงการดังกล่าวนี้ได้แก่จังหวัดน่าน เชียงราย ตาก และพนทบริเวณเชื่อมต่อดะหว่างจังหวัดเพชรบูรณ์ พยณโลก และจังหวัดเลย

กรมประชาสัมพันธ์ซึ่งมีหน้าที่จัดตั้งนิคมพึ่งตนเองให้คนไทยที่ไม่มิตินทำมาหากินมาก่อน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ ได้ปรึกษาหารือและตัดสินใจร่วมกันกับฝ่ายตำรวจตระเวนชายแดน เพื่อขยายโครงการจัดหาสถานที่ให้แก่พวกเขาเขาด้วย โดยหวังให้พวกเขาเขาเป็นกำลังในการเพิ่มผลผลิตต่างๆ ให้มากขึ้น

เมื่อปี ๒๕๕๐ มีชาวลาว่าผู้ปลูกบั้นคอมมิวนิสต์จากเวียดนามเหนือและลาว ลอบเข้ามาทำการแทรกซึมเผยแพร่วัฒนธรรมคอมมิวนิสต์ในหมู่พวกเขาเขาในประเทศไทย โดยเฉพาะพวกเขาเขาเผ่าแม้ว ฝ่ายตำรวจตระเวนชายแดนได้ออกสำรวจหมู่บ้านและจัดตั้งโครงการด้านสาธารณสุขและด้านเกษตรกรรมขึ้น พร้อมกันนั้นก็เร่งสร้างสนามบิน (สำหรับเครื่องบินเล็กๆ และเฮลิคอปเตอร์) กันเป็นการด่วนในบริเวณนั้น

ถึงแม้ว่าความถูกต้องของการร้ายจะเพิ่มขึ้น แต่สภาพความมั่นคงแห่งชาติ ก็มีก้อยจะนำพาต่อคำ

เดือนของตำรวจตระเวนชายแดนเท่าใดนัก

ปัญหาใหญ่ของพวกเขาเขาในประเทศไทย ได้แก่ความยากจนข้นแค้นและการขาดแคลนที่คินที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูก ในช่วงปี ๒๕๐๓ รัฐบาลไทยเห็นว่าควรจำกัดการปลูกฝิ่นและการบุกเบิกป่าให้น้อยลง และรัฐบาลก็นำเอานโยบายดังกล่าวมาใช้ด้วยการกวาดล้างและเผาหมู่บ้านพวกเขาจำนวนมาก ตั้งแต่บัดนั้นมา ความโกรธแค้นและความไม่พอใจของพวกเขาเขาที่มีต่อรัฐบาลก็เพิ่มมากขึ้น

ในระหว่างนั้นรัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้ให้ความช่วยเหลือแก่ตำรวจตระเวนชายแดน เพื่อขจัดกระบวนการก่อการร้ายจากประเทศลาว ด้วยวิธี 'เข้าถึงจิตใจ' ของพวกเขาเขา ตามรายงานของหน่วยข่าวกรองของตำรวจตระเวนชายแดนแจ้งว่าในพนทบริเวณที่กล่าวถึงในตอนต้นนั้นกลุ่มชาวกะเหรี่ยงที่ผ่านการฝึกอบรมมาจากเวียดนาม เมืองสาย และจากประเทศลาว เพื่อทำการต่อต้านการปฏิบัติการของรัฐบาลไทยหน้าที่ของพวกเขาเขากลุ่มนั้นก็

'การสร้างความสัมพันธ์กับหมู่บ้านพวกเขาเขาเผ่าแม้วตลอดแนวพรมแดนไทยกับลาว และขั้นตอนไปก็ก้อยขยายการทำให้พวกเขาเขาเผ่าแม้วเป็นเครื่องมือทางการเมือง และเครื่องมือทางการทหารภายในหมู่บ้านต่อไป และในขั้นสุดท้ายก็จะให้แยกตัวออกจากอิทธิพลการปกครองของรัฐบาลไทยอย่างสิ้นเชิง'

ฝ่ายตำรวจตระเวนชายแดนมีการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วเพื่อต่อต้านกิจกรรมทั้งหลายของฝ่ายคอมมิวนิสต์ แต่จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๕๐ ชี้ให้เห็นว่าการปฏิบัติการ

ของฝ่ายคอมมิวนิสต์เหนือกว่าความพยายามในการปราบปรามของทางราชการมาก

การสู้รบอย่างรุนแรงระหว่างพวกเขาเขาเผ่าแม้วหรือที่รัฐบาลเรียกว่า 'แม้วแดง' กับทหารรัฐบาลไทย เกิดขึ้นทางตอนเหนือของจังหวัดน่านเมื่อปลายปี ๒๕๕๐ นั้นนับเป็นจุดเริ่มต้นของ 'สงครามแม้วแดง'

ในเดือนต่อๆ มา กองทัพอากาศสามของไทยได้กวาดต้อนเอาครอบครัวพวกเขาเขาจำนวนร้อย ๆ ครอบครัวลงมาสู่ที่ราบต่ำ ซึ่งในระะยะนั้นการปฏิบัติการกวาดล้างอย่างรุนแรงด้วยการทิ้งระเบิดตามบริเวณที่อยู่ของพวกเขาเขาที่กำลังดำเนินอยู่

การปราบปรามอย่างไม่ละลดของฝ่ายรัฐบาล ทำให้ประชาชนที่

ถูกลูกหลงเกิดความหวาดกลัวและเกิดความไม่พอใจแก่เจ้าหน้าที่รัฐบาลมากขึ้น ความเกลียดและความกลัวเหล่านี้ได้ก้อยให้เกิดการแตกแยกเป็นฝักเป็นฝ่าย ทำความลำบากให้แก่ประชาชนทั่วไปเป็นอย่างมาก เพราะจะต้องจำใจเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ก้อยไม่เข้าข้างพวกทหารป่า ก็ต้องเข้าข้างรัฐบาล พวกเขาไม่มีทางเลือกเป็นอย่างอื่น

เมื่อเดือนตุลาคม ปี ๒๕๕๐ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารของไทยและลาวได้ตกลงกันดำเนินการกวาดล้างร่วมกันโดยลือโอกาสใช้กำลังทหารไทยซึ่งมาตั้งอยู่ทางภาคเหนือ ในขณะที่จังหวัดน่านซึ่งมีพรมแดนติดต่อกับลาวเป็นแนวยาวถึง ๒๖๐ กิโลเมตร เป็นเป้าหมายอันแรก ของกองลาดตระเวนเพื่อสำรวจที่อยู่ของข้าศึก

ภายหลังจากการกวาดจับพวกเขาเขาเผ่าแม้วและเผ่าเขาอย่างหนักมอดด้วยขอหาว่าเป็น 'ผู้ก่อการร้าย

คอมมิวนิสต์ ไม่นานนัก หน่วยตำรวจ
ตระเวนชายแดนและเหล่าทหารม้า
ลาดตระเวนของไทยก็ถูกคักโจมตี
ซึ่งนับว่าเป็นการโจมตีครั้งใหญ่ครั้ง
แรกของผู้ก่อการร้ายที่ต่อทหารลาด
ตระเวนในภาคเหนือ

ฝ่ายรัฐบาลก็แก้เผ็ดด้วยการเผา
หมู่บ้านแนวทศตองสงสัยในบริเวณ
ใกล้เคียงอย่างทารุณ และหนักเป็น
จุดเริ่มต้นของ 'สงครามแนวแดง'

กองทหารไทยที่ฐานเชียงกลาง
ได้ออกคำสั่งให้พวกแม่และเยื่อพ
ยพออกจากหมู่บ้านบนดอยลงสู่ราบ
เบื้องล่างภายใน ๒๔ ชั่วโมง มิฉะนั้น
จะโดนยิง พวกแม่ค้าที่รับคำสั่ง
ให้อพยพแบบเดียวกันได้เห็นกับตา
ตนเองว่า หมู่บ้านของตนถูกทหาร
และตำรวจทำลาย โดยการใช้ระเบิด
นาปาล์มและระเบิดอื่น ๆ จนไม่เหลือ
ซาก

ในเดือนมกราคม ๒๕๑๑ ฝ่าย
ทหารได้เริ่มการปราบปรามทางด้าน
ตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดน่าน
และก่อนจะมีการลงมือกวาดล้าง ก็
ประกาศเตือนด้วยเครื่องขยายเสียง
ทางเครื่องบิน

พวกเขาอพยพทั้งหมดถูกนำ
มาอยู่รวมกัน ในสถานที่ที่ฝ่ายรัฐบาล
จัดให้ ซึ่งเจ้าหน้าที่กรมประชาสง
เคราะห์ได้ทำการประเมินอย่างม่นอก
ม่นใจว่า อย่างน้อยที่สุดจะต้องใช้เวลา
ถึง ๖ เดือน กว่าพวกเขาเหล่านี้จะ
ฟังตนเองได้ในสถานที่ใหม่

ในเดือนมีนาคม ๒๕๑๑ หน่วย
กอ.ปค. ได้จัดสรรงบประมาณให้แก่
กองสงเคราะห์ชาวเขาเป็นจำนวน
เงิน ๑.๓ ล้านบาท และยังได้มอบ
หมายให้จัดหาที่อยู่และที่ทำการมาหากิน
ให้แก่พวกเขาอพยพ ๓๐๐ ครอบครัว

ศูนย์โครงการชาวเขาของหน่วย
กอ.ปค. เห็นร่วมกันว่า พวกเขาจะ
ไม่สามารถดำรงทานต่อคำโฆษณา
จตุรัส ๑๔

ชวนเช่ของฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้ ถ้า
หากปล่อยให้พวกเขาเข้ามาเป็น
อยู่ตามแบบดั้งเดิม

เมื่อกลางปี ๒๕๑๓ จำนวนผู้พ
ยพจังหวัดน่านเพิ่มขึ้นเกือบถึง
๔,๐๐๐ คน และในปี ๒๕๑๕ จำนวนผู้
อพยพเพิ่มขึ้นเป็น ๗,๐๐๐ คน แม้กระ
นั้นก็ดี ความปลอดภัยในแถบบริเวณ
ภูเขาตอนเหนือจังหวัดน่านมีน้อยมาก

ในขณะที่หน่วย กอ.ปค. และ
ศูนย์วิจัยชาวเขากำลังถกเถียงกันว่า
จะทำอย่างไรจึงจะดำเนินการจัดนิคม
ให้แก่พวกเขาเขาให้ดีที่สุดได้นั้น
ปรากฏว่า ผู้อพยพที่ศูนย์อพยพผา
กลาง ในจังหวัดน่าน มิได้รับการสอบ
ถามความเห็นแต่อย่างใดทั้งสิ้น และ
ทั้งๆ ที่มีประกาศห้ามจากทางรัฐบาล
แต่ผู้อพยพที่ผากลางก็ได้รับความยิน
ยอมให้ทำไร่ ฝิ่นบนดอยใกล้ๆ ได้

ความพยายามที่จะส่งเสริมให้
พวกเขาอพยพมีรายได้เพิ่มขึ้น
ได้รับการสนับสนุนจากองค์การซี
โต้ (SEATO) เมื่อเดือนเมษายน
๒๕๑๕ เป็นเงินถึง ๑๓,๐๐๐ บาท แต่ก็
ยังเป็นที่ยสงสัยกันว่าพวกเขาอพย
ยพส่วนใหญ่ที่ผากลางจะคงอยู่ที่นั่น
ต่อไปหรือไม่ ถ้าหากฝ่ายทหารเกิด
ยกเลิกคำประกาศห้ามเกี่ยวกับขบวนการ
อิสระของพวกเขา

เทือกเขาเหนือผากลางขึ้นไปเป็น
เขตต้องห้ามมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๐ เมื่อ
ฝ่ายทหารไทย ตัดสินใจแยกพวกเขา
ที่ 'รวมมือกับรัฐบาล' ออกจากชาว
เขาที่ 'ไม่รวมมือกับรัฐบาล'

ที่จังหวัดเชียงรายซึ่งมีพรมแดน
ติดต่อกับพม่าและลาว เป็นแหล่งที่
ชาวเขาเผ่าแม้วอาศัยอยู่ถึงร้อยละ ๕๐
และชาวเขาเผ่าเย้าอยู่ถึงร้อยละ ๖๓
(ที่จังหวัดเชียงรายนั้น มีหมู่บ้านของ
ชาวแม้วชื่อ 'เบยส์' ซึ่งเป็นที่อยู่ของ
แม้วชาวกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่ง ที่อยู่ตาม
แนวพรมแดนไทยและลาวในอำเภอ
เชียงของ หมู่บ้านเบยส์ถูกระเบิดทำ

ลาย โดยกองทัพอากาศไทยใน
ปี ๒๕๑๑)

ในครึ่งหลังของปี ๒๕๑๐ ฝ่าย
ทหารไทยเริ่มกวาดล้างครั้งใหญ่ตาม
ดอยต่างๆ เหนืออำเภอเชียงคำ และ
อำเภอเชียงของ การกวาดล้างครั้ง
นั้นเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติการ
ของสงครามฝิ่น แท้จริงแล้วจุด
เริ่มต้นของการต่อสู้ด้วยอาวุธ ใน
จังหวัดเชียงราย และการอพยพชาว
เขานับเริ่มมาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์
๒๕๑๑

'แม่มอ' ซึ่งเป็นที่ตั้งโรงเรียน
ของตำรวจตระเวนชายแดน ถูกรับ
ว่าเป็นหมู่บ้านตัวอย่างในจังหวัดเชียง
ราช เมื่อเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์
๒๕๑๐ ตำรวจตระเวนชายแดนทำ
หน้าที่เป็นครูสอนหนังสือที่โรงเรียน
นั้นถูกพวกทหารป่าโจมตีขณะนั้น
หลบอยู่ในโรงเรียน มีผู้ได้รับบาดเจ็บ
สาหัส ๓ คน

ด้วยความตกใจกลัวทำให้ชาว
บ้านจำนวนมาก ซึ่งคาดการณ์ล่วงหน้า
ว่าจะมีการแก้เผ็ดเกิดขึ้น รีบ
โยกย้ายไปยังหมู่บ้านภูลังกา ซึ่ง
อยู่ไม่ไกลกันนัก สองสามวันต่อมา
ทหารอากาศไทยได้นำเครื่องบิน
ที่-๒๘ มาทิ้งระเบิดหมู่บ้านดังกล่าว
พินาศไม่เหลือซาก

จากการสืบของหน่วยข่าวกรอง
ของตำรวจตระเวนชายแดนแจ้งว่า
'ทหารป่า' ในแม่มอนั้นอยู่ภายใต้
การนำของพวกแม่ด้วยตนเอง ฝ่าย
ตำรวจตระเวนชายแดนก็จัดตั้งกลุ่ม
ล่าพวกแม่ขึ้นมา ประกอบด้วยพวก
เข่าจำนวน ๑๘ คน โครงการริเริ่ม
ของตำรวจตระเวนชายแดน อัน
เป็นการนำไปสู่การก่อตั้งโครงการ
หน่วยอาสาสมัครรักษาความปลอดภัย
ของตำรวจตระเวนชายแดน

ในเดือนมีนาคม ๒๕๑๑ ฝ่าย
ทหารไทยได้เคลื่อนกำลัง ไปยังเชียง
คำ สั่งให้ชาวเขาเผ่าแม้วและเผ่าเย้า

โครงการอพยพชาวแม่และเข้าของกองทัพไทย
จากฝั่งตะวันออกนอกเทือกเขาเขี้ยวราย

อพยพลงจากคอย และหมู่บ้านของพวกชาวเขาก็กถูกเผาทำลายในขณะที่กำลังอพยพลงจากคอย ตอนกลางปี ๒๕๑๑ จำนวนผู้อพยพที่บ้านคุ้มเพิ่มขึ้นเป็น ๑,๕๐๐ คน แต่โครงการผู้อพยพก็ถูกละเลยอย่างสิ้นเชิง

พวกที่อพยพลงมาถูกล่าให้รักษาตัวเอง เมื่อเจ้าหน้าที่ของกองชาวเขาไม่เคยเข้าไปในภูเขาบริเวณนี้ จึงไม่แปลกใจแต่อย่างใดที่สายสัมพันธ์แห่งความเป็นมิตรและความจงรักภักดี ระหว่างคนไทยกับชาวเขานคอยผาหมอนจึงไม่มี

การแตกแยกกระหว่างคนไทยกับชาวเขาเผ่าแมวียงเพิ่มมากขึ้น เมื่อรัฐบาลอนุญาตให้ทหารจีนก๊กมินตั๋ง ซึ่งมีอาวุธพร้อมเข้ามาอยู่อย่างอิสระในบริเวณนั้น และยิ่งกว่านั้นพวกทหารจีนก๊กมินตั๋งยังได้คุกคามและขู่เชิญผู้คนที่อยู่ในบริเวณนั้นมาเป็นเวลานานแล้วด้วย

การกวาดล้างของทหารอวกแห่งหนึ่งก็คือทางด่านตะวันออกของจังหวัดเชียงรายเมื่อต้นปี ๒๕๑๓ บริเวณปฏิบัติการอยู่แถวคอยผาหมอน หลังจากการกวาดล้างแต่ละครั้ง จำนวนผู้อพยพก็เพิ่มขึ้นทุกที ถึงแม้ว่าการอพยพโดยการบังคับได้หยุดชะงักลงชั่วคราวเมื่อปลายปี ๒๕๑๓ แต่ผู้อพยพ

จำนวนเกือบพันคน ใกล้อำเภอเชียงของก็มีได้รับการช่วยเหลือใดๆ จากรัฐบาลแต่อย่างใด ด้วยข้อกล่าวหาว่าพวกอพยพหนีศึกใส่ลัทธิคอมมิวนิสต์ และสนับสนุนพวกคอมมิวนิสต์

ด้วยเหตุนี้ในปลายปี ๒๕๑๔ จึงมีเด็กชาวเขาที่ศูนย์อพยพทั้งสายจำนวน ๒๐ คน ตายลงด้วยโรคมาเดเรีย และโรคลาไต้ โดยไม่มีรายงานจากเจ้าหน้าที่รัฐบาลแต่อย่างใด ในระยณันต์ตำรวจตระเวนชายแดนก็ได้ร่วมมือกับทหารก๊กมินตั๋งและกองทัพอากาศไทยนำเครื่องบิน ที.-๒๘ มากวาดล้าง 'ทหารป่าชาวเขา' อยู่ตลอด

หมู่บ้านเดิม	สภาพหมู่บ้าน	กลุ่มชน	จำนวนคน ตั้งแต่ปี ๒๕๑๐	จำนวนผู้อพยพ ก.ย. ๒๕๑๓
แม่หม้อ	ถูกทำลาย	แม่	๕๘๐ คน	๑๓๐ คน
กล้ากา	มีคนอยู่อาศัย	เข่า	๒๕๐	๖๐
ห้วยอ่วม	ถูกทำลาย	เข่า	๑๔๕	๑๔๕
เถาถอ	ถูกทำลาย	แม่	๓๓๐	๓๓๐
เถาอู	ถูกทำลาย	แม่	๔๐๐	๒๑๐
คอยเอียน	ถูกทำลาย	เข่า	๒๘๐	๘๐
ห้วยลึก	ไม่มีคนอยู่	เข่า	๕๐	๕๐
ห้วยเมียง	ถูกทำลาย	แม่	๖๕๐	๖๐๓
หนองหลวง	ถูกทำลาย	เข่า	๓๑๕	๓๑๕
ผาแดง	ถูกทำลาย	เข่า	๒๒๐	๑๗๒
ปางลา	ไม่มีคนอาศัย	เข่า	๒๒๐	๒๐
ตมฝั่ง	ถูกทิ้ง	เข่า	๕๐	๕๐
ห้วยคุด	ถูกทิ้ง	แม่	๓๓๐	๑๗๕
หลง	ถูกทำลาย	แม่	๔๑๐	๓๕๐
คอยเอียน	ถูกทำลาย	แม่	๑๘๕	๑๘๕
กิว	ถูกทำลาย	แม่	๑๕๕	๑๘๘
หลวง	ถูกทำลาย	แม่	๓๗๓	๓๗๓
เพยต	ถูกทำลาย	แม่	๕๐๐	๕๐๑
ห้วยหาญ	ถูกทำลาย	เข่า	๓๐๐	๕๑
ขุนห้วยตอง	ถูกทำลาย	เข่า	๑๔๐	๑๔๐
		รวม	๖,๓๒๕	๔,๑๗๖

เวลา
ถึงแม้ว่าจังหวัดตากจะอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไม่ไกลนัก แต่จากสถิติของหน่วย กอ. ปก. เมื่อปี ๒๕๑๓ มีพวกแม่หรืออาศัยอยู่ถึง ๔,๕๕๓ คน
ตลอดช่วงปี ๒๕๑๐ ตำรวจตระเวนชายแดน และตำรวจภูธรระแวงว่า พวกคอมมิวนิสต์ดำเนินการฝกอบรมชาวบ้านในแถบนี้ จึงได้ทำการสืบสวนกันอย่างกว้างขวางเริ่มตั้งแต่การค้นบ้าน การสอบปากคำ และการจับกุมพวกแม่ในอำเภอแม่สอดและอำเภอเมองทตองสงสัยว่าเป็นคอมมิวนิสต์
ในที่สุด เมื่อเดือนพฤศจิกายน

๒๕๑๐ ตำรวจภูธรจำนวนหนึ่งก็ถูก 'ทหารป่าชาวแม่' ชุมใจตหมหมู่บ้านป่าห้วย ความปลอดภัยภายในจังหวัดตากลดลงอย่างรวดเร็วในปี ๒๕๑๑
แต่ก็มีขอกทนาส่งเกิดอยู่สามประการ คือ ประการแรกในการสู้รบกับพวกแม่แดงที่จังหวัดตากครั้งนไม่ปรากฏว่ามีกองทัพที่ ๓ เข้าร่วมกลับเป็นการสู้รบของตำรวจกับพวกแม่
ประการที่สองปรากฏว่า ไม่มี การอพยพพวกแม่ลงจากคอยไปสู่ที่ราบเบื้องล่าง เพื่อหลีกเลี่ยงการปะทะและประการที่สาม ไม่มี การกล่าวอ้างว่ามีทหารต่างดาวสนับสนุน
จตุรัส ๓๕

การสู้รบของพวกแม่วังที่แยกออกจากกัน
อยู่เสมอ แท้จริงแล้วพวกทหารป่า
ที่จังหวัดตากได้รับการสนับสนุนจาก
ผู้คนในท้องถิ่นนั้นเอง แม้จะมรยา
งานว่าพวกนี้ได้รับการฝึกอบรมมา
จากลาวและเวียดนามก็ตาม

ตอนต้นปี ๒๕๑๑ แหล่งที่อยู่
อาศัยของพวกแม่วัง ๑๘ แห่ง ถูกทำลาย
ไม่มีเหลือเหลือ

ผลจากการปราบปรามอย่าง
หนักหน่วงของตำรวจตระเวนชาย
แดน ตลอดเวลา ๓ ปี ในบริเวณ
จังหวัดน่าน เรียกได้ว่าประสบความสำเร็จ
น้อยมาก เพราะปรากฏว่ามี
แม่วังจำนวนหนึ่งหนีไปของจำนวน
ทั้งหมดเท่านั้น ที่แยกย้ายกันไปตั้ง
ถิ่นฐานอยู่ตามสถานที่ที่รัฐบาลจัด
ให้ เป็นที่เชื่อกันว่าถนอมสายแม่สอด
-อุมผาง ที่กำลังก่อสร้าง จะเป็นสมร
ภูมิการต่อสู้ระหว่างรัฐบาลกับ 'ทหาร
ป่า' ในจังหวัดตากต่อไป

สำหรับบริเวณเทือกเขาที่เชื่อม
ระหว่างจังหวัดเพชรบูรณ์-พิษณุโลก
และจังหวัดเลย ซึ่งเป็นถิ่นอาศัย
ของพวกแม่วังดำและแม่วังขาวนั้น เมื่อ
ไม่มีการปราบปรามจากฝ่ายรัฐบาล
(เพราะการปราบปรามไปเน้นที่
หน่วยตำรวจตระเวนชายแดน ที่
จังหวัดเพชรบูรณ์ ก็ย้ายไปประจำที่
จังหวัดน่านและเข็ญราช เมื่อปี ๒๕๑๓
ปล่อยให้พวกแม่วังพวกเอาความ โกรธ
แค้นไว้เต็มอกอยู่เบื้องหลัง

แต่พอต้นฤดูฝนของปี ๒๕๑๑
ผู้ใหญ่บ้านป่าห้วย (ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่
พวกแม่วังอาศัยอยู่มากที่สุด) ก็ถูก
พวกทหารป่าฆ่าตาย กองกำลังตำรวจ
ก็เพิ่มจำนวนขึ้นในพื้นที่บริเวณสาม
จังหวัดนั้นอีก และนอกจากนั้น กอง
ร้อยผสมที่ ๓๕๔ ก็ถูกจัดตั้งขึ้นที่
อำเภอหล่มสัก เพื่อรวมมอกับการ
ปฏิบัติงานของฝ่ายทหารและตำรวจ

หลังจากที่เจ้าหน้าที่หน่วยพัฒนา
การเคลื่อนที่ถูกฆ่าตาย ในปี ๒๕๑๑

กองทัพก็ได้เคลื่อนย้ายเข้าไปยัง
บริเวณนี้คุ้มช่วยตนเองและเริ่มปฏิบัติ
การกวาดล้างพื้นที่

อดีตเจ้าหน้าที่ข่าวกรองของ
หน่วยรักษาความปลอดภัยของสหรัฐ
อเมริกาผู้หนึ่งกล่าวอ้างว่า เครื่องบิน
ของหน่วยรักษาความปลอดภัยของ
สหรัฐอเมริกาจำนวน ๓ ลำ ตี
อาวุธอิเล็กทรอนิกส์พร้อมมูล ได้ทิ้ง
ระเบิดถล่มทหารป่าชาวแม่วังในบริเวณ
นี้ เมื่อปี ๒๕๑๒

การปะทะกันอย่างรุนแรง เมื่อ
เดือนธันวาคม ๒๕๑๑ ยังผลให้เกิด
กลุ่มผู้อพยพหนีภัยขึ้น ๓ กลุ่ม และ
ทั้งสามกลุ่มนี้แยกย้ายกันอยู่ในสาม
จังหวัด พวกแรกอยู่ที่ศูนย์เทอดไทย
จังหวัดพิษณุโลก พวกนี้มีความเป็น
อยู่อย่างสันหวัง พวกที่สองอยู่ที่ศูนย์
รักไทย จังหวัดเพชรบูรณ์ ประสบ
ความลำบากมากในการเข้าฝึกอบรม
เพื่อเป็นทหารในกองทัพไทย สำหรับ

กลุ่มที่สามซึ่งหนีเข้าสู่อินโดจีน
ได้รับการคุ้มครองและเลี้ยงดูจากคุณ
พ้อแฮร์ ธเอล พระนิกายเยซูอิตชาว
อเมริกันมาเป็นเวลา ๒ ปีแล้ว

แม้ทั้งสามกลุ่มนี้มีความเป็น
อยู่อย่างเรียบง่าย และไม่ก่อผล
ประโยชน์ใดๆ เพียงแต่อยู่รอว่า
เมื่อไรทางรัฐบาลจะอนุญาตให้พวก
เขาเดินทางกลับไปอาศัยอยู่บนดอย
อย่างเดิมเท่านั้น

เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๑๕ ที่ศูนย์
อพยพชาวเขาเทอดไทย และที่ศูนย์
รักไทย และที่ศูนย์เข็กน้อย ซึ่งเพิ่ง
ตั้งขึ้นใหม่ในจังหวัดเลย มีจำนวน
ผู้อพยพมากกว่าพันคน

เมื่อกลางปี ๒๕๑๖ ศูนย์โครงการ
ชาวเขาของ กอ. ปก. ได้ริเริ่มโครง
การจัดสรรที่ทำกินให้แก่ครอบครัว
ของผู้อพยพครอบครัว ๓-๑๕ ไร่
โดยใช้ที่ดินบนดอยเพื่อทำไร่ ซึ่งตาม
กฎหมายไทยแล้ว ที่ดินบนดอยนั้น
จะให้ผู้ใดเป็นเจ้าของก็ได้ เพราะ

ฉะนั้น โครงการนี้จึงเป็นที่สงสัยกัน
ว่าจะทำได้แค่ไหนอย่างไร และ
เหมือนจะเป็นการยากที่จะหวังว่า
พวกแม่วังจำนวนมากที่อยู่บนดอย
จะยอมแพ้ต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมือง

เมื่อปี ๒๕๑๘ พวกแม่วังจากประ
เทศลาว ซึ่งเคยได้รับความช่วยเหลือ
จากหน่วยซีไอเอ. จำนวน ๘,๐๐๐ คน
ได้ทะลักเข้าไทย และมารวมกับแม่วัง
อพยพในจังหวัดน่าน และในระยะนี้
ทหารก็มั่นคงก็มีอิสระที่จะไปไหน
มาไหนได้ ทั้งๆที่รัฐบาลกำลังพิจารณา
เรื่องสัญชาติของพวกเขายู่

รัฐบาลไทยได้ดำเนินนโยบาย
เกี่ยวกับพวกชาวเขา ผิดพลาดมา
ตลอด ๑๕ ปี จึงน่าจะถึงเวลาที่รัฐบาล
ควรปรองดองกับพวกชาวเขาได้แล้ว
นโยบายเกี่ยวกับพวกชาวเขาในประ
เทศอินโดจีนให้เห็นว่า ความสำเร็จ
ของโครงการชาวเขานั้น อยู่ที่การ
ปล่อยให้พวกเขามีอิสระในการปรก
ครองตนเอง ให้พวกเขาอยู่อย่าง
ศักดิ์ศรี และปล่อยให้เขาดำเนินชีวิต
ตามแบบแผนของเขาบนดอย โดยที่
เราไม่จำเป็นต้องกำหนดวิถีชีวิตให้
เขาดังที่ปฏิบัติมา

สิ่งที่รัฐบาลไทยไม่ค่อยประสี
ประสากคือ ความรู้สึกแบ่งแยกทาง
เชื้อชาติ ความขมขื่น ปวดร้าว ความ
เกลียดชัง ความจงรักภักดี ตลอด
จนความสนหวังของพวกชาวเขา

ฉะนั้น รัฐบาลจึงไม่เข้าใจว่า
ทำไมคนเราจึงละทิ้งครอบครัว หนี
เข้าบ้านนอกอดบน เหมือนดังปลา
สัตว์ก็ไม่มีบ้าน และทำทนายต่อการ
ปราบปรามของฝ่ายทหาร แทนที่จะ
ยินยอมอย่างเชื่องๆ กับสภาพการณ์
ที่อยู่ดิ้นรนและอดอยากยากแค้น

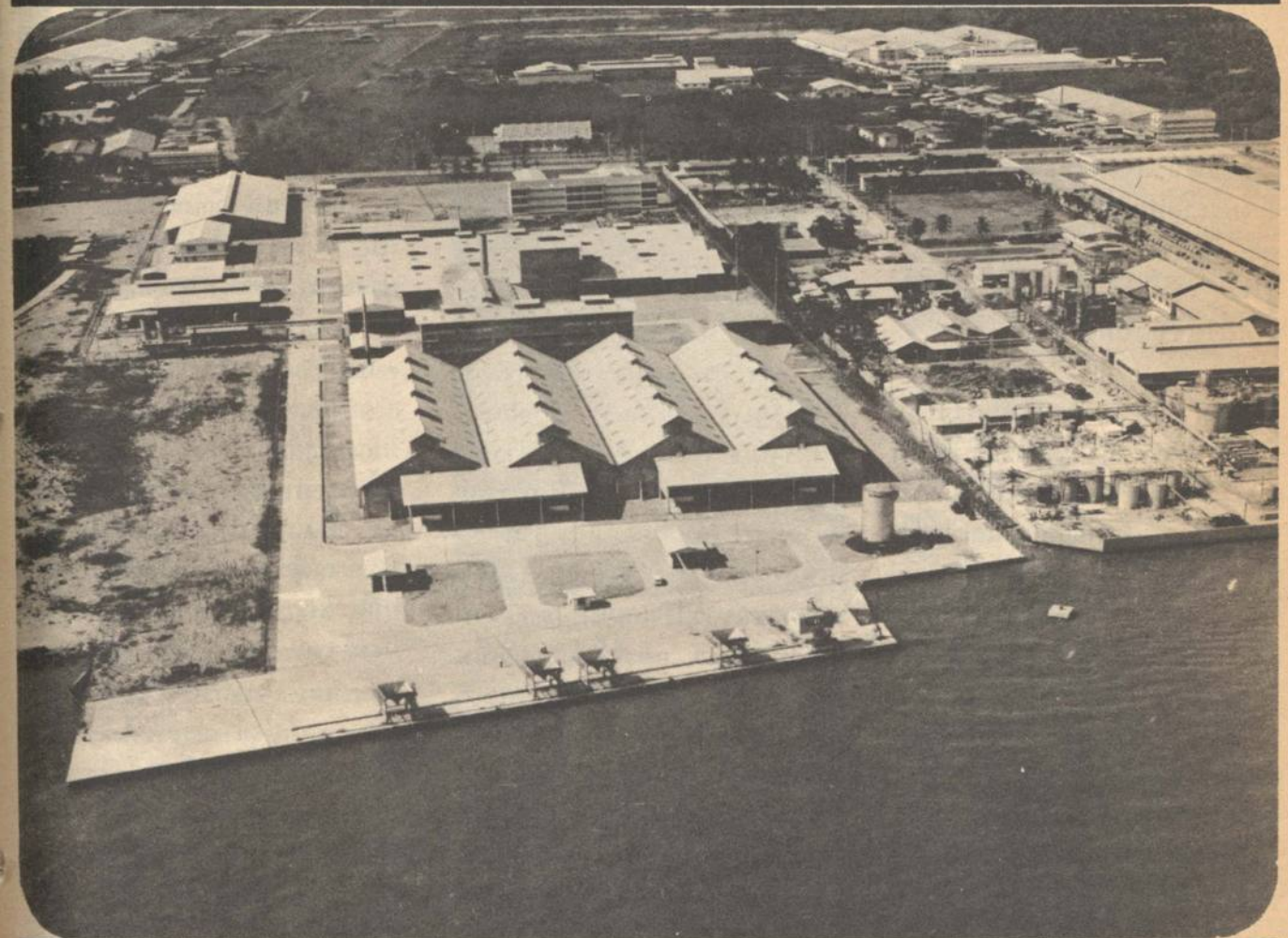
ถ้าจะเปรียบไปแล้ว นโยบาย
ของรัฐบาลไทยก็เหมือนกับคนมองดู
เขาเดินร่ำผ่านหน้าตาต่างกระจกอันหนา
ที่บอย่างนั้นแหละ ค้อมองเห็นแต่ทำ
ทาง แต่ไม่ได้ยินเสียงดนตรี □

บริษัทไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด
THAI CENTRAL CHEMICAL CO., LTD.

☎ 685684 686598

泰中央化学有限公司

โรงงาน : ๒๘๔ กิโลเมตรที่ ๑๗.๕ ถนนสุขสวัสดิ์
ต. บางปลาจืด สมุทรปราการ
ผลิตปุ๋ยเคมีเชิงผสม เพื่อการเกษตรสำหรับประเทศไทย
และประเทศภูมิภาค เอเชียอาคเนย์โดยเฉพาะ
ให้ผลคุ้มค่าและการลงทุนที่ประหยัดที่สุด
สำหรับเกษตรกร

งานจารกรรม กับโสเภณีราคาสามบาท

กรับ . . .

ถ้าหากเราจะขยี้กันให้ *ขอมคำคืน* เป็นจารชนรายแรกที่ใช้วิชาจารกรรม มาลวงความลับจากพระร่วง ดังที่เรา เรียกกันว่า 'ดำดิน' ตามบันทึกของ ประวัติศาสตร์ไทยยุคเก่าแล้ว กิจการ กรรมรายแรกของไทยตามหลักฐาน ของประวัติศาสตร์ไทยยุคใหม่ ก็เห็น จะเกิดขึ้นเมื่อ ๓๕ ปีก่อนโน้น ครั้ง ที่ไทยกำลังมีกรณีพิพาทเกี่ยวกับปัญหาคินโดจีนกับฝรั่งเศสในปี พ.ศ. ๒๔๘๒

กิจการกรรมของไทยครั้งนั้น ขันขาวพาดหัวตัวไม้ของหนังสือพิมพ์ *ศรีกรุง* และ *ไทยใหม่* ซึ่งเป็นหนังสือ ทรงอิทธิพลที่สุดในยุคนั้น และได้ทำ ข่าวเรื่องนิตดตอกันมาเป็นเวลานาน *ศรีกรุง* และ *ไทยใหม่* ได้ทำข่าวจาร กรรมครั้งนั้นโดยเรียกว่า 'คดีไอทีพีย - ไอ้ทอง'

ไอทีพีย คือ พันตรีหลวงทิพย์อักษร คุณหลวงซึ่งมีตำแหน่งนายพันตรีประจำกรมเสนาธิการทหารบก

ไอ้ทอง คือ นายทอง สุทธิโสภา ข้าราชการซึ่งเป็นเสมียนประจำ แผนก ๑ กรมเสนาธิการทหารบก

คนทั้งสองมีหน้าที่ในการเก็บ รักษาเอกสารของทางราชการทหาร แต่ละกรมที่ตนสังกัดอยู่ การจาร กรรมครั้งนั้นไม่ได้ใช้เครื่องบิน-ยู ๒ (แบบนายไอเซนฮาว์) หรือเทปบันทึกเสียง (แบบนายนิคสัน) แต่อย่างใด หากแต่ใช้วิธีแบบไทยๆคือขโมยออกไปคือๆ โดยนำเอาแฟ้มเอกสาร ของกรมเสนาธิการทหารบก ว่าด้วย *แฟ้มอัตรากำลังรบ* พ.ศ. ๒๔๗๕ - ๒๔๘๐ จดรีตี ๑๘

และ *แฟ้มเอกสารเจาะปกส์เขียว*

เอกสารดังกล่าวถือเป็นเอกสารลับของกองทัพบก ซึ่งแสดงอัตรากำลังของกองทัพไทยทั้งหมด ทั้งในอัตรากำลังปกติ อัตรารบ และอัตรารวม ดังนั้นชาติใดก็ตามที่ได้ไปย่อมรู้ความลับว่า อัตรากำลังทั้งหมดของกองทัพไทยทั้งในภาวะปกติและภาวะสงคราม เป็นเช่นใด

การจารกรรมของพันตรี หลวงทิพย์อักษร และนายทอง สุทธิโสภา ครั้งนั้น กระทำโดยชายเอกสารลับ ให้แก่รัฐบาลฝรั่งเศส ผ่านทางสถานทูตฝรั่งเศสในกรุงเทพฯ โดยจารชนไทยทั้งสองได้คำตอบแทนในการขายความลับครั้งละ ๒-๓ แสนบาท อันเป็นจำนวนเงินสูงมากในยุคนั้น คดีนี้มีการชนชาวฝรั่งเศสชื่อ *โดง* ซึ่งมียศเป็น ร.ต.อ. และได้ปลอมตัวเป็นพ่อค้าเข้ามาในประเทศโดยมาพ้ออาศัยอยู่กับพ่อค้าชาวฝรั่งเศสที่ถนนสี่พระยา

รตอ. โดงเป็นลูกครึ่งฝรั่งเศสผสมญวน โดยตำแหน่งเขาเป็นหัวหน้าสันติบาลของฝรั่งเศสประจำกรุงไซ่ง่อน ซึ่งตอนนั้นเป็นนครหลวงของอินโดจีนทั้งหมด เนื่องจากญวน - ลาว - และเขมรตอนนั้นได้ตกเป็นเมืองขึ้นของฝรั่งเศส

ถึงที่ รตอ. โดงต้องการทราบเป็นไปตามแผนงานขั้นแรกของรัฐบาลฝรั่งเศสที่กำลังมีข้อพิพาทกับไทยในขณะนั้น กล่าวคือต้องการทราบอัตรากำลังทหารที่แน่นอนของ ไทยเพราะถ้าเกิดสงครามขึ้นระหว่างไทยกับฝรั่งเศส อัตรากำลังดังกล่าว

ย่อมมีความสำคัญอย่างมากต่อฝรั่งเศส และแผนจารกรรมดังกล่าว ฝรั่งเศสรู้ว่าย่อมมีทางที่จะเอามาได้ ถ้าหากเข้าถึงตัวบุคคลที่อยู่ในแผนก ๑ กรมเสนาธิการทหารบก

การเข้าถึงตัวระหว่างพันตรี หลวงทิพย์อักษรและนายทอง สุทธิโสภา กับจารชนฝรั่งเศส รตอ. โดง ซึ่งปลอมตัวมาเป็นพ่อค้าอายุสี่สิบ พระยาครั้งนั้นเกิดขึ้นโดยผ่านทาง นกต่อชื่อ *นางเกษร* ซึ่งเป็นพารตเนอร์ประจำ *แมกซิมเบียร์ฮอล*

นางเกษรเป็นหญิงสาว ที่สวยที่สุดแห่งย่านสะพานยาวและมอ อัตรากำลังสูงสุด ใครก็ตามที่ได้หลับนอนกับเธอ เธอจะคิดค่าหลับนอนครั้งละ ๓ บาท ซึ่งขณะนั้นถือเป็นอัตรากำลังสูงสุด เทียบได้กับค่าตัวดารานักหนังไทยบางคนทีละห้าพันพิเศษครั้งละ ๓,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ บาท ในยุคนั้น

นางเกษรได้ติดต่อให้พันตรี หลวงทิพย์อักษรและนายทอง สุทธิโสภา พบกับ รตอ. โดง โดยเธอหาเรื่องที่เขาพบปะพูดคุยกันไม่ เธอเพียงแต่ทำหน้าที่ 'หลับนอน' ครั้งละ ๓ บาท หรือมากกว่านั้น ภายหลังจากที่จารชนไทยทั้งสอง ได้เงินมาเขาจะพาเธอไปเดินร้าน *เบียร์ฮอล*

(ซึ่งถือกันว่าหุหรทาสุดในยุคนั้น) หรือไม่กี่อาจไปหลับนอนกันตามแต่ต้องการ

เบียร์ฮอลแลนด์เพลงที่สุดในยุคนั้น คือ แมกซิมเบียร์ฮอลแลนด์ทางเกษตรทำ งานเป็นพาริตเนออร์ประจำอยู่ด้วย และสถานเบียร์ฮอลแลนด์แห่งนี้ เจ้าของ คือ พท. พระสุวรรณขัตติย สยลัษหมาย เลข ๑๐๐ ของตำรวจสันติบาลนั่นเอง

การติดต่อขอความลับทางทหาร โดย รตอ. โดฮงกับ พต. หลวงทิพย์อักษร และนายทอง สุทธิโสภานัน ทางฝ่ายผู้ขอได้ตกลงให้สัญญาว่า ถ้าหากฝ่ายผู้ขายสามารถนำเอา อัตรากำลังรบของกองทัพไทยมาขายให้ได้ ก็จะจ่ายให้ครั้งละ ๒๐๐,๐๐๐-๓๐๐,๐๐๐ บาท และแล้วแต่ผู้เสนอขอจะพิจารณาเองว่า 'เอกสารที่เสนอขายนั้นควรจะมราคามากน้อยเพียงใด'

ซึ่งอย่างไรก็ตาม ราคาจะไม่ น้อยกว่าครั้งละ ๒-๓ แสนบาท ทั้งนี้ เอกสารดังกล่าวหมายถึงอัตรากำลังรบ (ซึ่งจาก พ.ต. หลวงทิพย์อักษร ซึ่งรับราชการได้เงินเดือน ๒๐๐ บาท) และคำสั่งในเรื่องการเคลื่อนย้าย ทหารไทยไปสมรภูมิอินโดจีน (ซึ่งจากนายทอง สุทธิโสภานัน เสมียนประจำแผนก ๑ กรมเสนาธิการทหารบก ซึ่งรับราชการได้เงินเดือน ๘๐ บาท)

การนัดพบเพื่อขอเอกสารดังกล่าว ให้กับรัฐบาลฝรั่งเศสครั้งนั้น ได้มีการนัดพบ 'ยันทยอนแมว' ขึ้นที่ร้านตัดเสื้อแห่งชลลย ซึ่งเป็นที่ร้านตัดเสื้อสาธิตกลทมิฬชื่อเสียงโด่งดังที่สุดในยุคนั้น ร้านตัดเสื้อแห่งชลลยตั้งอยู่ในย่านสี่พระยา หน้าที่กรมไปรษณีย์ โทรเลขปัจจุบัน และเป็นร้านที่จารชนฝรั่งเศสยุคนั้นไว้วางใจใช้เป็นสถานนัดพบ เพื่อติดต่อกับจารชนที่

ทำงานให้ตนเสมอมา

อย่างไรก็ตาม ขณะที่เพลง 'มณฑลบูรพาเคยได้เป็นของเรา...'

ของหลวงวิจิตรฯ กำลังกระห่มไปทั่วดินแดนไทย และการรบระหว่างไทยกับฝรั่งเศสเริ่มต้นดุเดือดขึ้นในแถบจังหวัดตราดและนครพนม การติดต่อขอเอกสารลับระหว่างจารชนไทยกับจารชนฝรั่งเศสดังกล่าว ได้ถูกสาย

หลวงอดุลย์เดชจรต

ลับของตำรวจสันติบาลกอง ๒ ซึ่งถือกันว่าเป็นตำรวจที่เด่นและทรงอิทธิพลที่สุดของ พล.ตอ. หลวงอดุลย์เดชจรตสมัยนั้น บุคเข้าทำการจับตัวได้เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๔๘๓ เวลา ๐๖.๓๐ น. ขณะที่คนทั้งสองกำลังนอนหลับอยู่ในบ้าน และได้นำไปคุมขังไว้ที่กองตำรวจสันติบาลในข้อหา 'นำเอาเอกสารต่างๆของทางราชการทหารอันเป็นความลับ ไปขายให้แก่ข้าศึก หลายครั้งหลายหน...'

จารชนไทยทั้งสอง ได้ถูกคุมขังอยู่ประมาณ ๒ เดือน ก็ถูก 'คณะกรรมการศาลพิเศษ' ซึ่งมีพระนิติธารณพิเศษ (หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒) ได้เป็นรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม) เป็นประธานอ่านคำพิพากษา

ของศาลเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ กล่าวหาว่าการกระทำของคนทั้งสองเป็นการ 'ขายชาติ' ให้แก่ 'คนในสถานทูตฝรั่งเศสที่กรุงเทพฯ' จำเลยทั้งสองมีความผิดสองสถาน ตามมาตรา ๑๐๕ ตอนต้น กำหนดโทษให้จำคุกตลอดชีวิต และมีความีผิดตามมาตรา ๑๐๕ ตอนปลายให้ประหารชีวิต

จำเลยทั้งสอง ได้ทูลเกล้าถวายฎีกาผ่านกรมราชทัณฑ์ ในวันรุ่งขึ้นเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๔ หากไม่ได้ผล คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ลงมติให้ยกฎีกาของจำเลยเสีย จารชนไทยทั้งสองจึงถูกขังเข้า ณ แคนประหารในเวลาอีก ๔ วันต่อมา ส่วน รตอ. โดฮง จารชนฝรั่งเศสซึ่งถูกตามจับตัวได้ และได้ถูกนำมาคุมขังไว้ ก็พยายามจะผูกคอตาย หากแต่ตำรวจยามแลเห็นเหตุการณ์เสียก่อน จึงช่วยเหลือไว้ทันทั่วทั้งที่ และต่อมาก็ได้ถูกทางการควบคุม เนรเทศออกไปจากประเทศไทย

ครั้ง- ที่เล้ามานเป็นประวัติหน้าแรกๆ ของการจารกรรมในประเทศไทย คุณาเบอ ไม่ชวนติดตามเหมือนซีไอเอ. หรือ คีจีบี. เท่าใดหรอก แต่ก็เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นแล้วและน่าจะชวนให้เราคิดว่า มีใครบ้างหนอ ในปัจจุบันนี้ที่ประพฤติดน 'ขายชาติ' ให้กับ 'คนในสถานทูต...'

นอกจากนั้นสันติบาลไทยและเจ้าหน้าที่กรมประมวลข่าวกลางเดี่ยวนัยยังเก่งพอที่จะเป็นสายลับซ่อนเหมื่อนอย่างสมัย พล.ตอ. อดุลย์เดชจรต อีกหรือเปล่า หรือว่าเก่งแต่เฉพาะหาข่าว 'ปลุกผี' อยู่ในหมู่พวกแอกทิวิสต์ที่ สมยวโนมหาวิทาลัยเท่านั้น... □

“เอม”

ยาอันตราย

“เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ผมสัญญาว่าจะนำรายชื่อยาอันตรายที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศมาให้พวกคุณดู”
“นี่ไง”

- บูตาเฟร็ด คอลลูโซน ลิโอเฟร็ด
- ไอโซเฟร็ด ฮีโรเฟร็ด ซิกาเฟรน
- บูตาโซน เคดีโก้ ไทโอเฟร็ด
- บูราเฟร็ด อาปราควีร์ โคคิล
- บิวตาโลน เต็กซรีน บูเต็กซีน
- เอบีไพรีน คีโคเฟร็ด คีโคลแท็ป
- บูโซโลน นาซ่า เอเมเฟร็ดโซ
- โนวาลซิน ไชนูแท็ป เอสซาเวน
- เฟรดาโซน เพนตาโซน
- ออปตาลิคอน มิราพรอน
- รูมาโซน น็อกซ่า เทกซาเฟร็ด
- ซาริคอน วิคส์สูตร ๔๔ เรฟาแกน
- คอนแท็ก ๕๐๐ บูตาคลอสต์
- นีโอติกา ซอร์ไพราคอน
- ฮาค ๔๐๐ นีโอ. โซน บูตาโซฟีน
- ซานบิวตาโซน ไพร์ซาน
- คอร์ซิดินดี ไวกิงฮอร์โมน
- ที. อาร์.เฟร็ด เคดีโซน
- นีโอเตสโตฟอส ยูโรเฟร็ด ๖.
- บรองกักุม เออกา เอ็มจี.

“ตายจริง ขาบางตัวนั้นผมก็เคยกินเข้าไปแล้ว ผมไม่เคยทราบเลยว่าเป็นยาอันตราย ที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศ”

“ยาหลายตัวที่ในต่างประเทศเขาห้ามใช้กัน เพราะอันตรายมาก แต่ในเมืองไทยซื้อขายกันได้เต็มเมือง”

“อย่าง ‘กลอแรมเฟนิคอลล’ นั้นฝรั่งกลัวกันมาก เพราะทำให้เกิดโรค
จตุรัส ๕๐

‘อะพลาสติคอะนิเมีย’ (ไขกระดูกฝ่อ) ซึ่งมีอาการถึงตายได้ อย่าย่ำแต่หาซื้อไม่ได้เลย แม่แพทย์สังกัดตงมีคณะกรรมการรับรองว่าจำเป็นต้องใช้จริงๆ”

เมืองไทยนั้นคนไข้เป็นอะพลาสติคอะนิเมียกันมากมาย นำส่งสารทั้งซด ทั้งเลือดออก ทั้งเป็นไข และกัตายเองง่าย ๆ แต่เจ้ายา *กลอแรมเฟนิคอลล* นักชอง่ายขายคล่องกันเต็มเมืองไปหมด”

“เมื่อคราวที่แล้ว ใครบอกว่าแม่ในยาชุดแก้ไข้แก้หวัด ร้านขายยากี่เอา *กลอแรมเฟนิคอลล* ใส่เข้าไปด้วย ทั้งแก้พิษล เวิร์มจริงๆ เพราะกลอแรมเฟนิคอลลหนึ่งแก้พิษลไม่ช่วยอะไรเลย แต่จะทำให้เกิดอะพลาสติคอะนิเมียได้”

“เมื่อเร็ว ๆ นี้ ผมอ่านพบว่า ที่เมืองซานฟรานซิสโก แพทย์พบผู้ป่วยอะพลาสติคอะนิเมีย มาจากไซนาทานที่นั่นหลายคน จากการสืบสวนพบว่าเกิดจากกินยาเงินที่มันักเลงดีดอดเอายา *เฟนิลบูตาโซน* ผสมเข้าไปด้วย เจ้ายาตัวนี้เป็นตัวที่แก้ปวดข้อปวดกระดูกขังดี แต่ก็มีผลร้ายมหันต์”

“คุณลองเหลือบดรายการยาอันตรายข้างบนนั้น เจาตัวที่มค้ำว่า *บูตา* หรือ *ยู* หรือ *บิว* อยู่ด้วย นั้นแหละ เขาละเป็นพวก *เฟนิลบูตาโซน* ในรายการข้างบนนั้นยังมียาแก้ไข้แก้ปวดอีกหลายตัวที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศว่าเป็นยาอันตราย”

“เออ กลุ้มใจแทนประชาชนจริงๆ ใครจะไปจำได้ว่ามันมีตัวอะไรบ้าง เวลาเป็นไข้ปวดหัว ก็ไปร้านขายยา เขาให้อะไรมาทีก็กิน”

“ถ้าแพ้ยาก็ตายไป - ไม่มีใครต้องรับผิดชอบ หมอตกไม่ต้องรับผิดชอบ เกสซกรก็ไม่ต้องรับผิดชอบ หมอไม่ตกไม่ต้องรับผิดชอบ โรงพยาบาลก็ไม่ต้องรับผิดชอบ กระทรวงสาธารณสุข ก็ไม่ต้องรับผิดชอบ รัฐบาลก็ไม่ต้องรับผิดชอบ

“เจ้าวิทย์และโทรทศน์ ทมน์ โฆษณาให้กินซอสกินกันนั้นกินซอสยานันยานันทุกวัน มันไม่เคยแนะนำประชาชนว่าอย่าซออะไรบ้าง มันน่าจะแนะนำประชาชนในการที่จะระวังรักษาตัวเองบ้างทุก ๆ วัน”

“มันไม่มีสปอนเซอร์นะซี ก็โฆษณาสินค้าเขาได้เงิน ถ้าทำอย่างคุณว่า ใครจะให้เงินเขา”

“ก็แปลว่าทำทำอะไรกันทุกอย่างนั้นเพื่อเงินอย่างเดียว ถ้าได้เงินแล้วเป็นทำทั้งนั้น ไม่ว่าจะเกิดผลร้ายแก่ประชาชนอย่างไรก็ตาม

“ผมไม่คิดว่าคนไทยเราจะใจร้ายถึงขนาดนั้น คงไม่มีใครเตรียมคำแนะนำให้เขากรรมัง ถ้ามีใครเตรียมคำแนะนำให้เขาสั้น ๆ เขาอาจจะออกเป็นระยะ ๆ แบบโฆษณาสินค้าก็ได้ แต่เป็นการโฆษณาเพื่อประโยชน์แก่ประชาชน

“แล้วใครจะเป็นคนเตรียมคำแนะนำเหล่านั้น”

“โอ๊ย เขอะเขอะ กองสุกศึกษาของกระทรวงสาธารณสุขเออ โรงเรือนแพทย์เออ แพทย์สมาคมเออ แพทย์สภาเออ ใครก็ได้

“แล้วทำไมจึงไม่ได้ทำ”

“ช่วย! ถามอะไรอย่างนั้น” □

“จตุรเวช”

ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ : กำลังหนีออกจากไซ่ง่อน

แผนไวท์คริสตมาส ในวันไซ่ง่อนแตก

ในช่วงที่ไซ่ง่อนมีอาคารรื้อแร่
จะแตกมีแตกเหล่านั้น ผู้สื่อข่าวต่าง
ประเทศที่ไปทำข่าวสงครามเวียดนาม
ต่างก็รื้อวาระสุดท้ายของเมืองนอนอยู่ถึง
ราวๆ ๔๕๐ คน

ในช่วงที่ฝ่ายปลดแอกรุกใกล้
เข้ามา ผู้สื่อข่าวหลายคนก็ใจเสาะ
หนอยก็ทะยอยกันออกนอกประเทศ
เหลือทิวทัศน์จริงๆ ทคอยอยู่จนถึง
เชาวันที่ ๓๐ เมษายน มีเพียง ๑๕๐
คนเท่านั้น

เชาวันนั้นเวลา ๘.๐๐ น. สถาน
ทูตสหรัฐฯ ได้เตือนไปยังสมาคมผู้
สื่อข่าวต่างประเทศว่าขอให้ทะยอย
ส่งสมาชิกออกไปนอกเวียดนามเพิ่ม
ขึ้นอีก แต่บรรดานักข่าวก็ยังไมทัน
จะได้เตรียมการอะไร พอถึงเวลา
๑๑.๐๐ น. สถานทูต ก็แจ้งว่าถึงวาระ
สุดท้ายของไซ่ง่อนแล้ว

เพลง 'ฉันฝันถึงตอนคริสตมาส
สีขาว' ของบิง กรอสบ กระทบออก
มาจากสถานวิทยุอเมริกัน ซึ่งเป็นที่
รักในหมู่นักข่าวที่คอยเงยหูฟังอยู่
ตลอดเวลา ว่านั่นเป็นสัญญาณ 'แผน
อพยพไวท์คริสตมาส' ได้เริ่มขึ้นแล้ว
ทุกคนต้องไปรวมกันที่ตัวตึกก่อนเป็นที่
ทำการเก่าของยูซีเอสทีที เพื่อรอ
ยานพาหนะมารับตัวไป

นายฟิลิป จากอปสัน ซึ่งเป็น
ผู้สื่อข่าวของ 'ซันเดย์ไทม์' (ลอน
ดอน) เล่าเกิดขึ้นๆ ให้ฟังว่า มี
นักข่าวญี่ปุ่น ซึ่งไม่ค่อยจะคุ้นเคยกับ
เพลงอเมริกัน ต่างก็พากันหวาดวิตก

เกรงว่าจะจำเพลงสำคัญไม่ได้ และ
อาจจะต้องตกค้างอยู่ในไซ่ง่อนอย่าง
เดียวดาย จึงได้พยายามอ่อนวอนขอ

ให้พวกนักข่าวอเมริกันช่วยร้องเพลง
ให้ฟังแล้วซ้ำอีก แต่พวกนักข่าว
อเมริกันเอง ก็ไม่มีใครจำเนื้อเพลง
ได้เกินสองสามวรรคเลย

นายสตีฟ ฮาร์เปอร์ ได้รายงาน
ไว้ในหนังสือพิมพ์ 'เดล เอกเปรส'
ว่า วันนั้นมิเชลคอปเตอร์เพียงลำ
เดียวที่จุดนัดพบ และยังได้บรรทุก
เจ้าหน้าที่และยามของสถานทูตจน
แน่นแล้วด้วย จึงไม่สามารถรับผู้
สื่อข่าวหรือครอบครัวชาวเวียดนามที่
กระวนกระวายอยากเดินทางให้พ้นๆ
ไปจากที่ตรงนั้นได้อีก

จนกระทั่งอีกหนึ่งชั่วโมงต่อมา
จึงมีรถโดยสารขนาดใหญ่สองคันมา
รับพวกที่รออยู่ไปส่งที่สนามบิน 'ตัน
ซอน นูท' และท่าเรือ รถโดยสาร
วิ่งเร็วจนไม่สนใจว่าได้ชนเด็กคน
หนึ่งล้มไป

นายจากอปสันผู้สื่อข่าวของ 'ซัน
เดย์ไทม์' ยังได้เล่าถึงความฉุนเฉียว
ของนาทวิกฤตที่สนามบินไว้อีกว่า

"ทุกอย่างฉันนับสนไปหมด ผม
จำได้แต่ว่า ตัวเองวิ่งอย่างไม่คิดชีวิต
ผ่านทางโล่งเพื่อไปที่ 'ซินุก' โดยที่รู้
อยู่ว่าฝ่ายเวียดคงกำลังตรวจการณ์อยู่
ไม่ไกลจากสนามบินนั้น บันไดของ
เฮลิคอปเตอร์ซินุกลอยจากพื้นดิน
หลายคืบ ผมต้องคว้าเด็กน้อยสองคน

ขึ้นไปพร้อมๆ กับผมด้วย ทั้งๆ ที่ตัว
ผมเองก็ต้องตะเกียกตะกายบนขน
ไป"

นักข่าวทั้งหมดที่ออกจากไซ่ง่อน
มาได้ จะได้รับการดูแลอย่างดีบน
เรือบัญชาการของกองทัพเรือที่เจ็ด
แห่งสหรัฐฯ แต่ก็ยังมีนักข่าวที่ตก
ค้างอยู่ในกรุง 'โฮจิมินห์' อีกประ
มาณ ๒๐ คน ซึ่งพวกเขาได้รับการ
ประกันสวัสดิภาพจากรัฐบาลของกอง
ทัพปลดแอกประชาชนชาวเวียดนาม
ภาคใต้ อย่างไรก็ตามจากการคาดหมายไว้
ก่อน

แต่กระนั้นก็ตาม ก็ยังมีนักข่าว
สำนักข่าว 'เคียวโด' ได้กระทำสิ่งที่
น่าอับอายด้วยการประเดิมข่าว 'โคม
ลอย' ชิ้นใหญ่ออกมาว่า 'ผู้สื่อข่าว
๘ คนถูกฆ่าตาย'

ผู้สื่อข่าวที่เหลืออยู่ในกรุงโฮจิมินห์ ล้วนแต่ได้เรื่องดีๆ ออกมา
เขียนกันมากมาย และรายงานข่าว
แจ้งว่า หนุมเวียดนามนายหนึ่ง ผู้ซึ่ง
ในอดีตได้ทำหน้าที่ขายรูปให้แก่สำ
นักข่าว เอฟ. มาเป็นเวลาถึงสามปี
นั้น วันนั้นเขาได้เดินเข้าไปในสำนัก
ข่าวสารเวียดนามแห่งประชาชนโดย
มีทหารเวียดนามเห็นสองนายขนาน
ข้าง และแล้วความจริงก็ถูกเปิดเผย
ออกมาว่า เขาเป็นผู้ปฏิบัติงานคน
หนึ่งของเวียดกง ซึ่งมีหน้าที่ติดต่อกับ
สำนักข่าวระหว่างชาติโดยตรงมา
แต่ครั้งอดีต

มหาวิทยาลัย : แคนสนรยาของ 'ท่าน'

ภาคการศึกษาแรกของการศึกษา ๒๕๑๘ เพิ่งเหยียบย่างเข้าสู่เดือนที่สอง มหาวิทยาลัยกลับมีชีวิตชีวากอีกครั้งหนึ่ง ด้วยการต้อนรับนักศึกษาชั้นรุ่นใหม่ และการอำลาจากไปของนักศึกษาชั้นรุ่นเก่า

"มหาวิทยาลัยในปัจจุบัน ไม่เพียงแต่จะเป็นหอคอยงาช้างของผู้ที่เรียกตนเองว่า 'ปัญญาชน' เท่านั้น แต่ยังเป็นแหล่งผลิตนักศึกษาชั้นผู้ใหญ่ที่สุดอีกด้วย" อาจารย์มหาวิทยาลัยคนหนึ่งบอกแก่นักข่าวของ *จตุรัส* เช่นนั้น

แต่จริงละหรือ ที่มหาวิทยาลัยเป็นแคนสนรยาของนักศึกษาชั้น จากรายงานสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาปีการศึกษา ๒๕๑๖-๒๕๑๗ ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นผู้จัดทำ เราพบว่า ในจำนวนผู้ที่สามารถสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้ในปี ๒๕๑๖-๒๕๑๗ จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๐,๒๕๘ คน มีเพียงร้อยละ ๕.๑๖ เท่านั้น ที่บิดามารดาอาชีพเกษตรกรรม

แม้ว่าสถิติจะมีได้บอกแก่เราว่า บิดามารดาของคนเหล่านี้เป็นเกษตรกรที่มีฐานะร่ำรวยหรือมีฐานะยากจน แต่จำนวนก็น้อยอย่างน่าใจหาย ทั้งๆ ที่ประชากรประมาณร้อยละ ๗๕-๘๐ ที่มอาชีพเกษตรกรรม

ส่วนใหญ่ของผู้ที่สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้นั้น บิดามารดาอาชีพค้าขายถึงประมาณร้อยละ ๕๓.๔๕ แต่อาชีพค้าขายอาจมีตั้งแต่พ่อค้าแม่ค้าหาบเร่ ไปจนถึง

วิสาหกิจขนาดใหญ่ ตัวเลขดังกล่าวจึงมิได้ให้ข้อเท็จจริงในรายละเอียดแก่เรามากนัก แต่ข้อที่น่าสังเกตก็คือ ประมาณร้อยละ ๒๒.๑๕ ของผู้ที่สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้ บิดามารดาอาชีพราชการ ดังนั้นเราจึงไม่อาจสรุปเป็นอย่างอื่นได้นอกจากเสียใจว่า โอกาสในการศึกษาต่อถึงระดับอุดมศึกษา มิได้มีโดยเสมอภาคกันในหมู่ปวงชน ผู้ที่มีอาชีพเกษตรกรรมยากที่จะมีโอกาสศึกษาต่อถึงระดับนี้ได้

จากรายงานฉบับเดียวกันนี้ เราพบว่า ประมาณร้อยละ ๔๖.๖๗ ของผู้ที่สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้ในปีการศึกษา ๒๕๑๖-๒๕๑๗ บิดามารดาไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ดังนั้น ถ้าหากจะถามว่ารัฐบาลจัดการอุดมศึกษาเพื่อใคร เราก็คงได้คำตอบว่ารัฐบาลมุ่งจัดการอุดมศึกษาเพื่อประชาชนในเขตนครหลวงเป็นสำคัญ

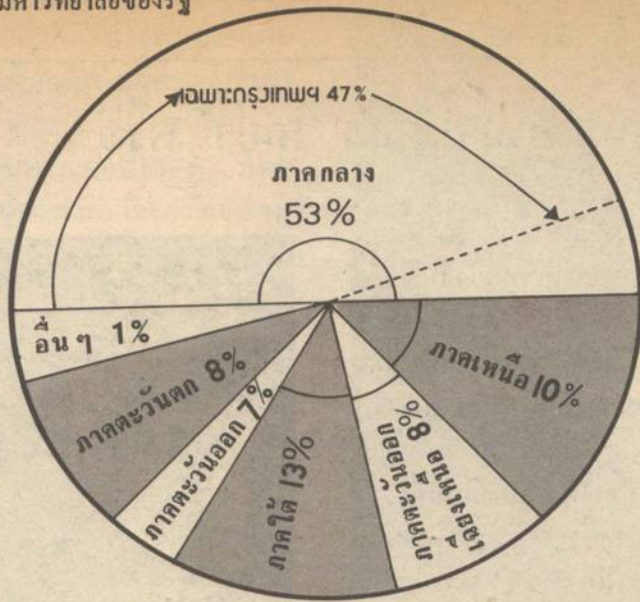
ปัญหาความไม่เสมอภาคในโอกาสแห่งการศึกษา เริ่มเป็นที่กล่าวขวัญกันมากขึ้นในระยะหลังๆ นี้ ในฤดูร้อนที่เพิ่งผ่านพ้นมาเอง สภาคณาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดให้มีการสัมมนาเรื่อง 'ปฏิรูปอุดมศึกษา : ปัญหาความเสมอภาค' โดยมีตัวแทนจากสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ เข้าร่วมสัมมนา และได้พิจารณาถึงมาตรการต่างๆ ที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวนี้ รายงานเรื่อง *การศึกษาเพื่อชีวิต*

และสังคม ของคณะกรรมการวางแผนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา(๒๕๑๓) ถึงกับหยิบยกเรื่องนชนมาพิจารณาเป็นหัวข้อหนึ่งต่างหากจากหัวข้ออื่นๆ รายงานดังกล่าวได้ชี้ให้เห็นว่า ความแตกต่างในฐานะทางเศรษฐกิจระหว่างประชาชนเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคในโอกาสแห่งการศึกษา ความข้อนั้นมีมูลจริงเพียงใด

จากการสอบถามนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา ๒๕๑๕, ๒๕๑๖ และ ๒๕๑๗ และจากการสอบถามนิสิตปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา ๒๕๑๖ หากเรา

งานบอลดี กิจกรรมฟุ่มเฟือย

เปอร์เซ็นต์ของผู้สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐบาลได้ ตามภูมิภาคของบิดามารดา ปีการศึกษา ๒๕๑๖-๒๕๑๗

ถือว่า รายได้ของครอบครัวเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท (หรือปีละ ๑๒,๐๐๐ บาท) เป็นระดับรายได้ที่ยากจน ปรากฏว่ามีจำนวนนิสิตนักศึกษาประมาณร้อยละ ๗-๘ มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่าปีละ ๑๒,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา (๒๕๑๗) ได้เสนอความเห็นต่อไปว่า ความแตกต่างในคุณภาพของการศึกษาทำให้เกิดความไม่เสมอภาคในโอกาสแห่งการศึกษา กล่าวคือ

“...เด็กในชนบทไม่มีโอกาสรับการศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียมกับเด็กในเมือง และเด็กในต่างจังหวัดไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียมกับเด็กในกรุงเทพมหานคร...” (รายงานเรื่องการศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม หน้า ๕๔)

จากสถิติของทบวงมหาวิทยาลัย ปรากฏว่า ในบรรดาผู้สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาได้ในปี ๒๕๑๖ - ๒๕๑๗ มีถึงร้อยละ ๑๖.๖๒ ที่จบชั้น ม.ศ. ๕ จากโรงเรียน ในกรุงเทพมหานคร และถึงร้อยละ ๕๕.๑๑ ที่จบชั้น ม.ศ.

๓ จากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร แสดงว่าการมีโอกาได้เรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เป็นเสมือน ใบผ่านทาง ไปสู่ประตูรั้วมหาวิทยาลัย

ทุกวันนี้ ประชากรในวัยเรียนพากันหลั่งไหลเข้าสู่นครหลวง ไม่เพียงแต่เพราะโรงเรียนในเขตนครหลวงมีคุณภาพและมีสิ่งอำนวยความสะดวกดีกว่าโรงเรียนในต่างจังหวัดเท่านั้น แต่ยังเป็นเพราะว่า สถาบันการศึกษาระดับสูงรวมกระจุกอยู่ในกรุงเทพมหานครอีกด้วย ดังจะเห็นได้ว่า โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประมาณร้อยละ ๖๐ อยู่ในเขตนครหลวง

มหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคมีบทบาทในการสกัดกั้นนักเรียน มิให้ทะลักเข้าสู่กรุงเทพมหานครได้เพียงใด

“ส่วนใหญ่ของนักศึกษาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคได้ มักจะมาจากรุงเทพมหานคร คนเหล่านี้มักจะเลือกมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคเป็นอันดับท้ายๆ ดังนั้น

ผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคได้ จึงมักจะเป็นผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยในส่วนกลางไม่ได้ บางคนสละสิทธิ์ในการเข้ามหาวิทยาลัย เมื่อทราบว่าสอบติดมหาวิทยาลัยภูธร บางคนทนเรียนอยู่หนึ่งปี แล้วสอบเข้าใหม่ในปีการศึกษาต่อไป” อาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่นคนหนึ่งกล่าวอย่างน้อยใจ

มหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคเองก็พยายามจัดสรรโควตาสำหรับนักเรียนในภูมิภาคนั้นๆ แต่ระบบโควตาที่ใช้อยู่ ไม่ช่วยให้เกิดความเสมอภาคในโอกาสแห่งการศึกษา จตุรัส ทราบ

จากอาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์คนหนึ่งว่า “มหาวิทยาลัยสงขลา จัดสรรโควตาจำนวนหนึ่งสำหรับนักเรียนในภาคใต้ โดยทางมหาวิทยาลัยใช้วิธีสอบคัดเลือกนักเรียนจาก ๑๔ จังหวัดในภาคใต้ ผลก็คือ นักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกตามระบบโควตา ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนจากหาดใหญ่ และไม่มีนักเรียนจากจังหวัดกระบี่เลย นอกจากนี้ นักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกตามระบบโควตาจำนวนมาก ต้องออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน เนื่องจากสอบตก”

ในขณะที่มหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคกำลังประสบปัญหาเกี่ยวกับระบบโควตา มหาวิทยาลัยมหิดลกลับไม่ย่อท้อที่จะใช้ระบบนี้ ในปีการศึกษา ๒๕๑๘ นี้เอง มหิดลเริ่มรับนักศึกษาโดยใช้ระบบโควตา ด้วยการสำรวจท้องถิ่นและภูมิภาคที่ขาดแคลนแพทย์ และคัดเลือกนักเรียนจากท้องถิ่นเหล่านั้นเป็นจำนวนร้อยละ ๑๐ ของจำนวนนักศึกษาแพทย์ที่มหิดลรับในชั้น การคัดเลือกใช้วิธีพิจารณานักเรียนที่สามารถสอบชั้น ม.ศ. ๕ ได้คะแนน ๗๐% ขึ้นไป แล้วสอบตามผู้นำในชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ ไม่ว่าจะเป็นนายแพทย์ประจำท้องถิ่น เจ้าอาวาส และครู

ใหญ่ ตลอดจนคุณภาพทางครอบครัว
ของนักเรียน นักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกตามระบบจะได้รับทุนจากมหาวิทยาลัย โดยมุ่งเน้นไว้ว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะต้องกลับไปทำงานในท้องถิ่นของตน

อาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดลคนหนึ่งกล่าวว่า “ถึงแม้นักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกตามระบบโควตา จะมีคุณภาพดีกว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบรวม แต่นั่นมิใช่เรื่องสำคัญ เราต้องใช้ระบบโควตาเป็นเครื่องมือในการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค ข้อสำคัญมหาวิทยาลัยจะต้องเอาใจใส่ และกวาดวิชาให้นักศึกษาเหล่านั้นเป็นพิเศษ ซึ่งมีชื่อเสียงหายแต่อย่างไร”

การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมัธยมศึกษาโดยกระทรวงศึกษาธิการ และการเลิกสอบรวมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบกับความไม่พึงพอใจในระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทำให้ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเริ่มดำเนินการพิจารณาเปลี่ยนแปลงวิธีการคัดเลือก เมื่อเร็ว ๆ นี้ คณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ได้แต่งตั้งอนุกรรมการพิจารณาปรับปรุงระบบการคัดเลือกนักเรียนเข้ามหาวิทยาลัย โดยมีนายจิตรศรีสอนเป็นประธาน

หากมหาวิทยาลัยเป็นแดนสนธยาสำหรับอภิสิทธิ์ชน ก็คงจะเป็นได้ต่อไปไม่นาน ไม่เพียงแต่มหิดลจะเริ่มการเคลื่อนไหวเรื่องนี้ สภาคณาจารย์ภาวตกรรมมหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก็ได้พยายามแสวงหามาตรการในการแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง และคงหวังได้ว่า ความไม่เสมอภาคในโอกาสที่จะศึกษาต่อถึงระดับอุดมศึกษา คงจะลดน้อยลงในอนาคตอันใกล้ แม้จะไม่มากก็ตาม □

รูปเขียนราคาล้านของ ‘โกย่า’ หรือ

ข่าวที่น่าตื่นเต้นจนตาโตในตอนนั้น ก็คือข่าวพบภาพเขียนยิ่งใหญ่ของจิตรกรเอกระดับโลกชาวสเปนชื่อ โกยาราคาเป็นล้านๆบาทนั้นเป็นของแน่เพราะรูปเขียนมีเพียงรูปเดียว ไม่เหมือนรูปถ่ายซึ่งจะอัดเอาสักเท่าไรก็ได้ แลวันโกยาก็เป็นคนเก๋ราว ๒๐๐ ปีเศษมาแล้วเสียด้วย ใครมีไว้เป็นสมบัติก็ย่อมต้อง รวยกันใหญ่ เก็บเงินค่าเข้าชมได้ตลอดกาล

รูปเขียนบางรูปที่เมืองฝรั่งเศสคนเข้าคิวชมทุกวัน เป็นบ๊วยก็ยังมีคนไปชมอยู่ไม่ขาด ทุ่มปุ้นตอนเอาภาพโมนาลิซ่าไปแสดงนั้นไง คนเข้าคิวยาวตั้งเป็นกิโลเมตร แต่ละคนได้ชมเพียงแค่เดินผ่าน ๆ เท่านั้น

เวลาประมูลภาพเขียนกันที่หนึ่งประเทศใหญ่ ๆ จะต้องส่งผู้แทนไปแย่งกันประมูลทุกที โดยเฉพาะอเมริกากับรัสเซีย แต่ตอนหลังๆ ญี่ปุ่นง้าง และพม่าก็ประมูลได้บ่อยๆ เสียด้วย เรียกว่าประเทศไหนรวย ก็ต้องพยายามเสาะหารูปเขียนดี ๆ ที่เป็นศิลป์ไปประดับประเทศตนเหมือนๆกับคนรวยซื้อรูปเขียนแพงๆ ไปประดับบ้าน คนจนๆเขาไม่ซื้อรูปเขียนกัน แต่คนจนถ้ารวยขึ้นมา ก็ไม่แน่

ทำไมใคร ๆ จึงอยากได้รูปเขียนดี ๆ ไปประดับบ้านเมืองกันนัก เขาว่ากันว่ารูปเขียนราคาไม่ตก ยิ่งเก๋ ยิ่งแพง ลงทุนซอบนล้านเดียว บัญห่าอาจจะขึ้นเป็น ๑๐ ล้านก็ได้ ดีกว่าเอาเงินไปให้กิ้งกวดอกเบยหลายเท่า ทองคำก็ยิ่งแพงไม่เท่ารูปเขียน เพราะว่าทองหาได้ง่ายกว่า มีขายเกลาดเกลอน แต่รูปเขียนดี ๆ โลกเขา

รูปเขียนปลอม ของโกย่า: แผนโฆษณา

ยกย่องกันว่าเป็นผลงานทางปัญญา ต้องคนลึกลับซัง ค้าง จึงจะรับได้ มันเป็นเรื่องของรสนิยมนั่นแหละคุณค่าเป็นล้าน ๆ มันยิ่งน้อยไป

ทีนรูปเขียนที่กำลังเป็นข่าว นัยว่าเป็นฝีมือโกย่าผู้ยิ่งใหญ่แห่งสเปน ประวัติแกเคยเป็นนักเลง ชอบชกต่อย ถึงขนาดฆ่าผู้พันคนมาแล้วชีวิตนั้นก็ติดต้องระหกระเหินหนีเจ้าหน้าที่ไปตามเมืองต่างๆ มาบักหลักเขียนรูปจริงจังก้อยเห็นจะราวๆ ๓๐ แล้วก็เขียนรูปติดต่อกันไปราวๆ ๕๐ ปี ผลงานรูปเขียนจึงมีเป็นร้อยเป็นพัน

เฉพาะรูปเหมือนอย่างที่เป็นข่าวนี้เขาไปตั้ง ๒๐๐ กว่าภาพแล้ว นอกนั้นเป็นภาพล้อเลียนสังคมก็เยอะแยะ เขียนคนท้าวเบนลาโง่ ยั๊กกันคนสงครามการประหารหมู่ก็มี

ภาพที่มีชื่อของเขาภาพหนึ่งชื่อ ‘มายา’ เป็นภาพเปลือย เขียนได้อย่างมีชีวิตชีวา เรียกว่าไม่น้อยหน้าจิตรกรคนไหนทั้งสิน แต่แกเขียนใส่เสื้อผ้ารูปหนึ่ง อีกรูปเปลือยเปล่า นางแบบคนเดียวคนนั้นแหละ และโกยาก็เก็บรูปเปลือยไว้เป็นของตัวเอง ส่วน

รูปใส่เสื้อผาก็ให้อึดตามนางแบบไป
ชีวิตของโกย่าตนเด่นคล้ายๆ นีชาย
น้อยๆ หนังสือทเขียนเกี่ยวกับโกย่า
มีมากมาย อ่านกันไม่หวาดไหว

อยู่ๆรูปเขียนฝีมือโกย่า ก็ตก
มาอยู่ในเมืองไทย โดยฝรั่งเศสคน
หนึ่ง เป็นนักเล่นรูปเขียน ขนรูปมา
เยอะแยะและพอแตกขายรูปนี้ก็ตกมา
อยู่ในมือคุณอเนก เจ้าของห้องแสดง
ภาพเขียนแถวๆ เพชรบุรีตัดใหม่
จากข่าวในหนังสือพิมพ์ว่าอยากจะ
ให้ผู้ สัมผัสทางศิลปะ ไปพิสูจน์กัน
หน่อย เลยตนเด่นกันใหญ่

ใครๆก็ไปขอดูกัน ดิไม่ได้ภาพ
นั้นจะถูกขโมยในเร็วๆนี้ก็ได้ แต่ก็
ไม่เห็นคุณอเนกแกวิตกกังวลแต่
อย่างใด ใครอยากชมก็เชิญ แวะ
ไว้ปนๆกับภาพเขียนของคนไทยอีก
หลายร้อยรูป ผู้เชี่ยวชาญที่ไปเห็น
เขาก็ถอยหน้าถอยหลัง หรดา ทำท่า
ขบคิดว่าจะเป็นโกย่าหรือไม่ เป็นรูป
ส่วนตัวด้วยทุกนนั้นเป็นของแน่ แต่
โกย่าหรือเปล่า หรือใครจะจำลอง
จากรูปจริงมาอีกต่อหนึ่ง ก็ไม่ทราบ
ได้ จะพูดออกไปก็กลัวเขาจะว่าเข
ตาไม่ถึง

ที่เมืองฝรั่งเขาปลอมรูปเขียนกัน
บ่อยไป และปลอมได้อย่างชนิด
เหมือนเสียจนไม่กระดิก จิตรกรรม
ชีวิตอยู่บางที่ถึงง ไม่รู้ว่าตัวเองเขียน
หรือเปล่านั้น แต่ส่วนมากเขามักจะ
ปลอมรูปของคนเก่าๆ ทคนเขียนตาย
ไปแล้ว เหลือแต่เมีย ลูก หรือหลาน
คราวนี้ก่ง่าย เพราะพวกลูกๆหลานๆ
นั้นแหละจะเป็นผุขนยน์ว่าจริงหรือไม่
ถ้าคนไหนว่าจริง เจ้าของภาพก็จะ
บันทึกเป็นหลักฐานไว้ หลักฐาน
บางทีมีหลายๆ ใบเพราะว่าเวลาภาพ
ตกไปอยู่ในมือใคร แล้วขายต่อไปที่
ใคร เขาก็จะทำหลักฐานลงวันเดือน
ปีที่เปลี่ยนมือไว้ครบหมด ลงว่าทำ
หลักฐานขนาดนั้นแล้ว ใครไม่เชื่อก็
ช่วยไม่ได้ วิธีการปลอมแปลงนั้นยัง

รูปจริงของโกย่า

มีอีกมาก ผ่ากไว้วันหน้าจะค่อยๆ
ขยายให้ฟังกันอีกที

เอาคราวนี้ รูปโกย่าที่คนอเนก
ได้ไว้เป็นสมบัติ พินิจใกล้ๆก็แล้ว
ถอยออกมาหรดาคูก็แล้ว ผู้แปรงมัน
จืดๆชืดๆพกด สักมัวซัว ไม่สม
กับโกย่าผู้เป็นจิตรกรเอกของโลกเลย
ลองถามคุณอเนกสักหน่อยเป็นไร

‘ผมเองก็ไม่แน่ใจเหมือนกัน’
คุณอเนกว่า ‘ฝรั่งเจ้าของภาพเองเคย
พูดเป็นนัยๆว่าน่าจะเป็นโกย่า ผม
ถึงได้อยากจะให้ผู้เชี่ยวชาญมาพิสูจน์
กันนี่ไง แต่ถ้าไม่ชอบใจภาพน ภาพ
อื่นๆของผมนักก็ให้ชมอีกเยอะจะซอ
ก็ขาย จิตรกรใหญ่ของเมืองไทยทั้ง
นั้น เลือกชมเอาเลยครับ’

‘คุณอเนกขายแพงไหม’

‘ก็แล้วแต่คุณค่าทางศิลปะ มีตั้ง
แต่ไม่กี่พันไปจนถึงหลายหมื่นบาท’

‘คุณอเนกก็ค้าขายรูปเขียนมา
หลายบแล้ว ห้องแสดงก็เรียกว่าใหญ่
โตกว่าเพื่อน เห็นว่าลงทุนหลายล้าน
บาท ก็คงจะรู้สึกเมิดเต็ดพรายของ
บรรดาจิตรกรเป็นอย่างดี จนไม่มอง
หน้ากันไปที่หลายอยู่ นี่กำลังขยาย
ร้าน แสดงว่าทำมาคายน รูปโกย่านี้
คงช่วยให้รวยขึ้นอีกมาก เอ๊ะ ทำไม่
ต้องพกปืนด้วยล่ะ’

‘เปล่า นักเลงแถวนี้มันเยอะ
จัดห้องอยู่เรื่อย’

‘นี่กว่าเฝ้ารูปโกย่า’
‘นี่คุณ ผมบอกแล้วนะ ว่าผม
เองก็ไม่แน่ใจ จึงอยากจะให้ใครๆ
มาพิสูจน์กันเท่านั้น ยิ่งมาชมมาก
เท่าไรยิ่งดี’

อัสวินมาขาว กับผู้ทรงพลังรายใหม่

เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๑๘ น. ประธานาธิบดีออกัสโต บิโนเชต์ แห่งชิลีกล่าวว่า เขาจะไม่ยอมให้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่ง สหประชาชาติเดินทางเข้าประเทศ ตามกำหนดการเขียนทวางไว้

เขากล่าวว่า ก็ประเทศนิยมนมาร์ก ซิสต์ไม่เคยยอมรับคณะกรรมการระหว่างชาติไม่ว่าประเภทใดๆ ดังนั้น ตัวเขาเองก็ย่อมยึดถือแนวการตัดสินใจอันวิเศษสุดอันนั้นเหมือนกัน

ผู้นำของกลุ่มทหารฝ่ายขวาได้ สร้างภาพพจน์ของตนให้เห็นประหนึ่งว่าเป็น 'อัสวินมาขาว' ทยันประจัญหน้าอยู่กับ 'ผู้ทรงพลัง' ของ ค่ายนิยมนมาร์กซิสต์ โดยกล่าวว่าเป็น การตัดสินใจของประเทศที่มีอธิปไตย โดยสมบูรณ์

อย่างไรก็ดีเขาประกาศว่า "ข้าพเจ้าคิดว่า การตัดสินใจอย่างนั้นย่อมกระตุ้นให้เกิดพลังต่อต้านเพิ่มขึ้นในค่ายนิยมนมาร์กซิสต์ เพราะพวกนั้นจะมุ่งพยายามโจมตีอย่างหนักหน่วงและเลวทรามมากยิ่งขึ้น จนกระทั่งทำให้กลุ่มประเทศที่สามารถปกป้องเราได้ ต้องเจ็บเสียดด้วยความขลาดและหดห้อยู่ในกระดองโดยปล่อยให้ 'อัสวินมาขาว' ต่อสู้กับ 'ผู้ทรงพลัง' อย่างเดียวดาย"

เมื่อไม่กี่เดือนก่อน เอ็นริคซ์ เลขาธิการของขบวนการฝ่ายซ้ายปฏิวัติของชิลี ถูกฆ่าตายเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ปีกลาย เขาได้ทิ้งสหราชอาณาจักรของเขาสู่การล่มสลาย คาสติโล ไว้เบื้องหลัง คาสติโล ได้ทำการต่อสู้เคียงข้าง

คาร์เมน คาสติโล

เอ็นริคซ์มาตลอด จนกระทั่งเชลลก็ยังแขนขาของตนตั้งครบกได้หกเดือน

การเคลื่อนไหวอย่างหนึ่งอันเดียวกันครั้งใหญ่ เพื่อช่วยให้เธอได้เดินทางออกจากประเทศชิลีในฐานะที่เธอมาจากครอบครัวที่มั่งคั่งและมีความสัมพันธ์กับผู้มีตำแหน่งสูงๆ จึงไม่อาจกล่าวได้ว่าเธอเป็นตัวแทนที่แท้จริงของขบวนการปฏิวัติ

การรัฐประหารที่ขับไล่รัฐบาลของประธานาธิบดีซัลวาดอร์ อัลเลนเด่ จบสนลงนานแล้ว แต่การปฏิวัติซ้อนที่คอยจ้องทำลายอำนาจทางการเมืองของประชาชนยังคงดำเนินการกวาดล้างอยู่ต่อไป

ขบวนการฝ่ายซ้ายปฏิวัติหลังจากได้รับประสบการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับการต่อสู้แบบลับๆ หรือลับๆ ล่อๆ สามารถเอาตัวรอดจากการปราบปรามของฝ่ายทหารมาได้ อย่างชนิดที่องค์การของขบวนการถูกทำลายไม่มากนัก องค์การของฝ่ายซ้ายได้รับการจัดตั้งแล้วคณะเสนาธิการก็จัดแล้ว มีสภาพเหมือนพรรคที่สามารถต่อสู้ได้ในทุกระดับ และในทุกระดับของการต่อสู้ทางชนชั้น

ด้วยกฎหมายอันเอง ขบวนการฝ่ายซ้ายปฏิวัติจึงออกกฎหมายให้ผู้นำหรือสมาชิกของขบวนการหนีไปอยู่นอกประเทศ หน้าที่ของแต่ละคนคืออยู่ในชิลีต่อไป อยู่ร่วมกับคน

ในชนชั้นกรรมกร และมวลชนที่ถูกละเมิดเพื่อจะได้เผชิญหน้ากับการปราบปราม และเพื่อนำการต่อสู้แบบปฏิวัติกับพวกเผด็จการทหาร

รายงานจากกรุงรอดเตอร์ดัม ประเทศฮอลแลนด์ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม แจ้งว่าการต่อต้านคณะทหารในชิลีกำลังแผ่ขยายออกไปทั่วทั้งประเทศ และฐานทางการเมืองของขบวนการก็ขยายวงออกไปแม้แต่ในแวดวงของพวกอนุรักษ์นิยม

รายงานนั้นแจ้งว่า ความไม่พอใจภายในกองทัพบกและกองทัพเรือมีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และภาวะเงินเฟ้อกำลังขึ้นสูงถึง ๖๐๐ เปอร์เซ็นต์ ความขาดแคลนเครื่องอุปโภคบริโภคเริ่มมีมากขึ้น ทั้งในหมู่ชนชั้นกลางและพวกกรรมกร ระดับค่าครองชีพขึ้นไปถึง ๑๘.๘ เปอร์เซ็นต์ และขณะนี้พวกต่อต้านได้ออกหนังสือพิมพ์และดำเนินการด้านวิทยุกระจายเสียงด้วย

คณะกรรมการถาวรของ 'สังคมนิยมนสากล' ซึ่งรวมเอาตัวแทนจากประเทศเยอรมันตะวันตก อังกฤษ และฝรั่งเศส ได้ตกลงกันที่จะก่อตั้งสำนักงานต่อต้านชิลีชนบทกรุงคาร์กัส ประเทศเวเนซุเอลา

ประธานาธิบดีบิโนเชต์อาจจะยึดถือคัมภีร์ไบเบิลของคริสตศาสนาในการให้เหตุผลว่า การกระทำของตนนั้นเต็มไปด้วยความกล้าหาญชาญชัยเหมือนพระเอกเดวิด ซึ่งยืนอยู่อย่างโดดเดี่ยวเผชิญหน้ากับโกลิแอธ ผู้ทรงพลัง (ดังในนิยายปรัมปรา)

แต่ท่ามกลางโลกของฝ่ายนิยมนมาร์กซิสต์นั้น ยังไม่เคยถูกเดวิดหรือศาสดาใดคว่าได้เลย ว่าตัวสหประชาชาติก็เป็นตัวแทนโกลิแอธผู้ทรงพลังจากค่ายมาร์กซิสต์ด้วยมิใช่หรือ

แฟชั่นล่าสุดจากญี่ปุ่น

แบบเสื้อศิลปญี่ปุ่น

มองรูปแฟชั่นหน้านั้นแล้วอย่าตกใจไปว่า 'จตุรัส' สติคงไม่ดี ไม่จริง เราเพียงแต่อยากจะทำอะไรที่พอคุณสบายตากันบ้างเท่านั้นเอง

รูปแฟชั่นชุดนั้นเป็นแฟชั่นประจำฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาวของญี่ปุ่น

ซึ่งจะนำมาใส่เดินถนนในเมืองไทย คงไม่ได้แน่ และคนใส่เสื้อแฟชั่นอย่างนั้น ก็ต้องมีรถแอร์ ก้าวจากรถแอร์ ก็ต้องเข้าบ้านแอร์ หรือตกแอร์ รับรองได้ว่าเข้ากันได้ดี

บ้านเรานั้น ตกบางตึกติดแอร์ใหม่ก็เบ็ดเสร็จเต็มที คนทำงานในตึก

มักจะเดินใช้พัดกันทั้งปี หรือไม่อย่างนั้นก็ต้องถือพัดนอกหรือเสื้อขนสัตว์เขาที่ทำงานกัน

คนออกแบบเสื้อแฟชั่นนั้นเสียนิสัยอย่างหนึ่ง นั่นคือมักจะใช้นางแบบที่มีรูปร่างสะอิดสะเอ้งและหน้าตาสวยพร่างมาเป็นผู้แสดงแบบของตน ทั้งที่ความจริงแล้วจะมีมนุษย์ในโลกนี้ที่เป็นผู้หญิงสักกี่คน ที่จะรูปร่างอย่างคนทีเดินแบบในหน้านั้นตั้งแต่เกิดมาก็พบผู้หญิงที่มีรูปร่างอย่างนั้นเฉพาะแห่งๆ ไป และทีมชุกชุมมากเป็นพิเศษก็เห็นจะปรากฏอยู่บนท้องถนนเว่ยวินีโต้ ในกรุงโรม ญี่ปุ่นเอง จะหาผู้หญิงรูปร่างสะอิดสะเอ้งอย่างในรูปก็ลำบากยากกว่ามเข็มกลางมหาสมุทร แต่เราก็ต้องชมความสามารถของนักออกแบบแฟชั่นชุดนั้นว่าเขามีความสามารถในการเลือกใช้ผ้าที่ผสมกลมกลืนกับศิลปญี่ปุ่นมาเป็นหลักในการออกแบบเสื้อชุดต่างๆ เหล่านี้

ในเมืองไทยเราเองก็มีร้านเสื้อบางร้านได้พยายามใช้ผ้าไทยแสดงแบบกันขอมิไร่น้อย แต่ก็ไปได้ไม่ถึงไหน มักจะตัน อย่างมากก็แก้แต่งชุดไทยเดินไปเดินมา เป็นแบบชุดไทยยุคโน้นยุคนี้ ก็แค่นั้นเอง และส่วนมากก็ต้องใช้ผ้าฝรั่งเสส อิตาลี หรือญี่ปุ่นกันเสียด้วย

แฟชั่นชุดนั้นแสดงกันที่ ไฮเตลท์ หอที่สุดของญี่ปุ่น ทมิชื่อว่า 'โอคุละ' โดยนักออกแบบที่ชอพอจะออกเสียงได้ว่า 'ฮานาเอะ โมริ'

จะเข้าชั้น ปาร์ต โรม นิวยอร์ด หรือไม่ ก็ไม่รู้ แต่ทริแน่ๆ ก็บอกว่า คนญี่ปุ่นนั้นถึงแม้จะตัวสั้นม่อต้อ แต่ก็เคยชินกับการใช้เสื้อกีโมโน ซึ่งยาวรุ่มร่าม พวกเธอๆ ที่ไม่สูงปรี๊ด คงไม่เคอะเขินแต่อย่างใด

ปลัดใหม่

อยากเล่าประสบการณ์ที่พบมา
ในบ้านนอกให้คุณได้ฟัง บางทีคุณ
อาจจะมึนอะไรเปลี่ยนแปลงบ้างหรือ
อาจจะเข้าใจอะไรได้มากขึ้น

ครึ่งปีแรก พ่อทำตัวรปพรรณ
สัตว์ (ตัววัว ตัวควาย) ให้ราษฎรนำ
ไปให้ปลัดอำเภอเช่นช่อ พ่อเลยส่ง
ลูกให้เรียนหนังสือ และสอบเข้ารับ
ราชการในตำแหน่งปลัดอำเภอ เพื่อ
พ่อจะได้ชื่นใจได้บ้าง

ผมสอบบรรจุได้ ไปอยู่ในห้อง
ทอสาสน นั่งรถยนต์ประจำทางแบบ
หลังบนกไปตลอดคืน ถึงจังหวัดเข้า
รายงานตัวต่อเจ้าจังหวัด เจ้าบอก
ขอให้รอก่อน ขณะนั้นยังรายงานตัวต่อ
ปลัดจังหวัดไม่ได้ ท่านไปคุมสอบอยู่
ที่เทศบาล จึงเสนอแนะว่า “ผมว่า
เจ้า ๆ กรุณาโทรไปเรียนท่านว่า ปลัด
อำเภอมาใหม่จะขอรายงานตัว หาก
ท่านเห็นว่า จะให้รายงานตัวได้ที่
เทศบาลผมก็จะไป หากยังไม่ให้ราย
งานตัว จะให้ไปอำเภอก่อนเลย ผม
ก็จะได้เดินทางต่อ” “เอ คุณนี้ ท่าน
ไปราชการนะไปคุมสอบ รออยู่ที่นั่น
แหละ”

จาก ๘.๓๐ น. นึกไม่ได้เอาใบ
โน้ต คนคิดตามคิดใหญ่มาแล้ว “เจ้า
ครับ ผมเข้าพบท่านได้หรือยัง” “รอ
ก่อน ท่านยังต้องเซ็นหนังสือ” ท่าน
ปลัดจังหวัดออกมาแล้ว แต่ก็ได้เดินเลย
ไปประชุมเรื่องการปราบปรามคอม
มิวนิสต์ต่อเสียแล้ว เมื่อถึงเที่ยง จึง
ออกไปกินข้าว กลับมาเจ้าบอก
ท่านไปคุมสอบต่อเสียแล้ว ขอให้รอ
ต่อจนถึง ๑๕.๓๐ น. หหมดความอดทน
เดินเข้าไปพบเจ้า บอกเรื่องการราย
งานตัว เจ้าหันไปสั่งให้ลูกน้องเอา
รถยนต์ออกมา บอกให้ผมวางกระเป๋า
สิ่งของไว้ วางกระเป๋า กระเป๋าถูกพัน
จตุรัส ๔๔

การเขมเขมชาวบ้านของข้าราชการไทย
เสียงดังจ้าหันมามอง แต่ไม่ว่าอะไร
จึงเข้ารายงานตัวที่เทศบาลได้เมื่อ
เวลา ๑๖.๐๐ น.

โอวาทจากปลัดจังหวัดก็ไม่มี
อะไรนอกจากบอกว่า ให้ช่วยนาย
อำเภอทำงานให้ดี นายอำเภอท่าน
เคยเป็นปลัดมาก่อน ย่อมทำงานถูก
เสมอ คนหนุ่มมักจะใจร้อน เข้ากับ
ชาวบ้านไม่ค่อยได้

ต่อรถยนต์เข้าอำเภอ ปลัดอำเภอ
รุ่นเก่าเล่าให้ฟังว่า นายอำเภอเป็น
คนดี มีปริญญาโท (รปส.) ฟังท่าย
นึกในใจว่า สบายแล้ว พบผู้บังคับ
บัญชาการศึกษา คงจะช่วยชี้แนะ
การทำงานได้เป็นอย่างดี

นายอำเภอมอบงาน ให้เป็นปลัด
อำเภอแผนกธุรการ เมื่อจัดประชุม
ประจำเดือน มีกำนันผู้ใหญ่บ้านครู
ประชาบาลมาประชุมกันพร้อมหน้า
บรรจงเขียนบนกระดานดำในห้อง
ประชุมว่าระเบียบวาระที่ ๑ รับรอง
รายงานการประชุมครั้งที่แล้ว ขยับ
จะอ่านจดรายงานการประชุมในสมุด
ให้ที่ประชุมฟัง นายอำเภอก็ห้ามว่า
“ไม่ต้องหรือใครมีอะไรจะแก้ไข”
ที่ประชุมเงียบ ก็ได้แต่ในใจว่า
อย่างไรกันแน่ ผู้เข้าประชุมก็ไม่ได้
จดไว้ อำเภอจดไว้อย่างเดียว ไม่อ่าน
แล้วจะรู้ได้อย่างไร ครั้งที่แล้ว
ประชุมกันด้วยเรื่องอันใด นายอำเภอ

ก็ว่าคือ “ไม่มีการแก้ไข” เรื่องที่ส่ง
ว่าอย่างไร” ประชุมต่อไป พอสิ้น
ปลัดจังหวัดมาตรวจสมุดบันทึกกร
งานการประชุม ลงความเห็นไว้ว่า
“จัดการประชุมได้เรียบร้อยดี”

อยู่ได้ประมาณ ๔ เดือน เห็นว่า
สมุดเช่นช่อมาทำงานของข้าราชการ
บนอำเภอ (ปก.๑) ใครนี่ก็จะเซ็นช่อ
มาทำงานก็เซ็น ไม่อยากเซ็นก็มา
เซ็นวันอื่นก็ได้ หรือไม่มาเซ็นเป็น

สัปดาห์เลยก็มี ใครจะทำไปถาม
ผู้ควบคุมสมุดคนก่อน ก็ตอบว่า “เขา
ทำกันอยู่อย่างมานานแล้ว เป็นประ
เพณี” อยากรู้จึงถามต่อไปว่า คนที่
ต้องเซ็นช่อมาทำงานมีจำนวนเท่าใด
ครับ ได้รับคำตอบว่า “ผมก็ไม่ทราบ
เหมือนกันว่า ครรทมาจากบ้านชนบท
ที่มาช่วยงานบนอำเภอนั้นจะต้องเซ็น
ช่อด้วยหรือไม่ จึงไม่ทราบว่าจำนวน
ทั้งหมดที่ต้องเซ็นช่อ มีเท่าใดแน่”

“แล้วคุณจะมีได้อย่างไรว่า วัน
นั้นคนมาทำงานกี่คน สายกคน ลา
ป่วย ลากิจกคน” แข็งใจถามไปอีก
ครั้ง

“ท่านนายอำเภอท่านไม่สนใจ
หรือ” จบกัน

เมื่อเรียนก็คุยกับเพื่อน ๆ แล้วว่า
ออกไปทำงานจะพยายามทำงานให้
ที่สุด ทั้งรองอธิบดีกรมฯ ยังมากรอก
หูก่อนออกไปเป็นปลัดหัวเมืองอีกว่า

ชาวบ้านต้องลงแรงทำป่าไร่ต้อนรับในการมาของข้าราชการไทย

เมื่อออกไปแล้ว ขอให้ช่วยปรับปรุง
โรงงานของกรมเรดิงขนอก เลย
นิกพีต ทำบุญเที่ยวเดินให้ข้าราชการ
การบนอำเภอเช่นขอ ให้ตรงกับช่อง
รายชื่อของแต่ละท่าน ซึ่งผมได้
พิมพ์ไว้

เขานักเลงเอาลายเซ็นตัวอย่าง
มาเทียบหลายลายเซ็น ในสมุดลงชื่อ
เพื่อจะได้ทราบว่า ลายเซ็นขกขย
นั้นๆ เป็นของผู้ใดบ้าง ได้จำนวน
ทั้งหมดแล้ว ทั้งหมดต้องเซ็นชอกัน
๓๗ คน วันนั้นคนมาเซ็นแล้ว ๒๐ คน
ยังขาดใครบ้างก็ทราบ เทียวเดินตาม
หาแต่ละโต๊ะ ยื่นสมุดขอให้เพื่อน
ข้าราชการเซ็นชื่อ พอนายอำเภอรู้
ข่าว เรียกเข้าห้อง บอกว่า

“นักรู้ไว้ด้วยนะว่า นายอำเภอ
ไม่เซ็นชอกก็ได้ โดยอนุญาตตัวเอง
ไปราชการท่องเที่ยว หรือจังหวัด หรือ
ไปแล้วกลับมาเซ็นชอก่อนบ้ายสอง
ก็ได้” ผมก็ได้แต่รับทราบไว้ก่อน
เพราะไม่ทราบว่ามันอ้างระเบียบ
จากที่ไหน แต่เท่าที่รู้ ข้าราชการกิน
เงินเดือนราษฎร ซึ่งข้าราชการด้วย
กันเป็นคนจ่ายนั้น ทุกคนแม้แต่ปลัด
กระทรวงก็ต้องเซ็นชื่อและลงเวลา
มาทำงาน และเวลากลับไว้อย่างชัดเจน
ทำอยู่ได้ ๒ เดือน เขารูปเขา
รอย แต่ทำไมถึงไม่คอยครบเสียที่
ขาดเสมียนตราไปคนหนึ่งละ นำไป

ยื่นให้เซ็น ท่านก็เซ็น ถ้าวินไหนไม่
ไปยื่นให้ ก็ไม่เดินมาเซ็น ทั้งๆที่
สมุดวางไว้ข้างบันไดขึ้นทำงาน คิด
ในใจว่าคนต้องเดินมาหาสมุดจึงจะ
ถูก ไม่ใช่ให้เรานำไปให้ถึงโต๊ะทุกๆ
วัน

เมื่อหมดเวลาทำงานจึงขีดเส้น
แดง และเขียนชื่อผู้ไม่มาลงชื่อไว้
ด้วยดินสอ ครบ ๓ วัน เสมียนตรา
ก็ยัง ไม่ยอมลงชื่อ จึงเขียนขอเสมียน
ตราด้วยหมกสีน้ำเงินจน ๗ วันก็แล้ว
เขียนขอเสมียนตราซึ่ง ไม่ยอมมาลง
ชื่อเพียงคนเดียว ด้วยหมกสีแดง และ
หมายเหตุไว้ว่า ไม่มาลงชื่อโดยไม่
ทราบสาเหตุ

วันรุ่งขึ้น เดินขึ้นไปทำงาน ผ่าน
ห้องนายอำเภอ ได้ยินเสียงพูดกันว่า
“ทำไมถูกนั้นนา ม้อย่างหรือเขียนด้วย
หมกสีแดงลงไปได้ เดียวผมจะเรียก
มาอบรม” สักครู่เสมียนตราเดิน
ออกมา นายอำเภอทอดสัญญาณเรียก
เสมียนหน้าห้องออกมาบอกว่า “คุณ
ปลัด นายอำเภอต้องการพบ” พอ
นั่งต่อหน้าเรียบร้อยนายอำเภอก็พูดว่า
“คุณทำถูกแล้ว ผมขอให้คุณ...
(ขอเสมียนตรา) เขาลงชื่อแล้ว แต่
คุณเขียนไว้อย่างนั้นมัน...”
ผมก็ขัดขานว่า “ไม่เป็นไรครับ
ผมเขียนด้วยมือ ผมก็กลัวด้วยมือของ
ผมเอง” ท่านก็ว่า “ผมไม่ได้บังคับ

คุณนะ”

“ครับ ผมทราบครับท่าน ด้วย
ความจริงใจแล้ว ขอให้ผมเรียนให้
ท่านทราบด้วยว่า ผมเห็นว่าเสมียน
ตราไม่เซ็นชื่อในสมุด เพราะจะได้
แอบไปเขียนฎีกาเบิกเงินค่าเบี่ยงเสียง
โดยอ้างว่า ในวันดังกล่าว ตนไม่ได้
ทำงานแต่ออกท่องเที่ยว เมื่อ คตง. มา
ตรวจจะไปอยู่ที่ ปก. ๑ เมื่อเห็นไม่มี
ชื่อ ก็คิดว่าออกท่องเที่ยวจริง หากเขียน
ฎีกาเบิกเงินโดยมิชออยู่ในสมุดลง
เวลามาทำงาน จะเป็นหลักฐานให้
คตง. ทราบว่า คนนี้ไม่ได้ออกท่องเที่ยว
จริงจะต้องเรียกเงินคืน และอาจจะม
ความผิดด้วย ผมได้ยินคนเขาพูดกัน
ว่า เสมียนตราเขียนรายงานออกท่อง
เที่ยวๆ หลายๆวัน โดยเขียนขอ
อนุญาตไปราชการย้อนหลัง และท่าน
เป็นคนเซ็นอนุญาต ผมเกรงว่าจะเสีย
ท่าน จึงได้ขอให้เสมียนตราเซ็นชื่อ
ในสมุด...”

“พอๆ คุณกลับไปได้”

ออกจากห้องนายอำเภอ รีบตรง
ไปลบชอกที่เขียนไว้ทางเสีย แต่กพบ
ข้อความว่า “อย่าถือว่าตัวเองได้
ปริญญา แล้วมาข่มคนอื่น คนทำ
งานไม่ใช่จะวัดกันด้วยการลงเวลา
มาทำงาน คนอื่นเขาอาจทำงานจนไม่มี
เวลามาลงชอกก็ได้” เรื่องที่เกิดขึ้น
เป็นทิววิจารณ์กันอยู่หลายสัปดาห์ มี
ทั้งกลุ่มเห็นด้วยและเห็นว่าผมทำรุนแรงไป

ได้แต่คิดว่า ตัวเราเองรับราชการ
ยังไม่ครบ ๖ เดือน นายอำเภอ
ยังไม่ได้รายงานไปยังกรมฯ ว่ามีความ
สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง
ปลัดอำเภอได้ จึงยังไม่พ้นการทดลอง
ปฏิบัติราชการ หากท่านไม่รับ
รองความประพฤติแล้ว เราจะทำ
อย่างไร ตัวเราทำให้เกิดความแตก
แยกในหมู่ข้าราชการเสียแล้วหรือ

นิรันดร์ ประดิษฐ์กุล

นั่งเสี้ย ตำลึงทอง

'เขามาจนพวกเราย่อยไหม'
'ไม่จนหรอก เขามาดีหนา
นายอย่าเข้าใจผิด พวกเราชาวบ้าน
ทุกคนรับรองได้ ว่าไม่เดือดร้อนอะไร
เลย พ่อคุณ ไหว้แล้ว เขาไม่รบกัน
เขาไม่ได้มารบกัน'

'งั้น แสดงว่าเขามาจริงๆ ละ
ถึงจะไม่รบกันให้เดือดร้อนอะไรก็
เถอะ'

'ก็มาบ้าง แต่เขาไม่ได้มารบ
กัน ไม่มีอะไร มาแล้วก็ไป พวก
เขาจะผ่านไปไหนก็ไม่รู้'

'พวกเขา เอ๊ะ ก็หลายคนนี่ช'
'ก็รบ ก็เหมือนพวกนายนั่นแหละ
มากขึ้นที่หลายๆ คน จำหน้าไม่ค่อย
จะได้ ไม่เคยเห็น เขาบอกว่ามาอบ
รม'

'อบรม เขาพูดเรื่องอะไร'
'บางที่ก็เดิน บางที่ก็มารถ'
'ถามว่าเขาพูดเรื่องอะไร'
'เรื่องการทำกินของพวกเรา ให้
ระวังคนแปลกหน้า อย่าให้คนแปลก
หน้าค้างที่บ้าน พ่อเขาไปกันแล้ว เรา

ก็ยังเถียงกันว่า แต่ก่อนๆ ใครไป
ใครมาให้หงษ์ขาวหงษ์ปลาตอรับ เดียว
นตองเช่นกระไดเรือนกันแล้ว บาง
คนเห็นใครผ่านมา ก็ลงเรือนหนีไป
เลย กลัวกันไปหมด ไม่รู้ว่าใคร
เป็นใคร ประเดี๋ยวจะพากันเดือตรอน
กลัวเขาจะหาว่าพวกบ้านเราเป็นสาย'

'สายอะไร สายใคร'
'ไม่รู้เหมือนกันนาย เขาบอกว่า
พูดกับคนที่ไม่รู้จักก็แปลว่าเป็นสาย'
'เอ๊ะ ผมเป็นใครมาจากไหน
ไม่อยากจะรู้อะไร'

'ไม่อยากจะรู้อะไรถามที่หลังก็ไม่
รอก สบายดี รุมมากจะเดือตรอน ผู้
ใหญ่บ้านก็สั่งว่า พวกเราต้องไม่รู้ไม่
เรื่องอะไรทั้งนั้น แล้วพวกเราก็ก่อน
เลยรู้อะไรจริงๆ เสียด้วย'

'อย่ากลัวเลย พวกเราจะมาช่วย
ปัญหาอะไรให้บอกมาเถอะ พ่อแม่
พี่น้องทั้งหลาย เรามั่นคนไทยเหมือนกัน'

'ปัญหาไม่มี ไม่มีใครมารบกวน
พวกเราไม่เดือตรอนจริงๆ อย่าช่วย
พวกเราเลยนาย'

'อ้าว ทั้งๆ ที่ก็มีปล้นมัจฉกันอยู่
เรื่อยๆ ไม่ใช่ หมู่บ้านเรา'

'ปล้นจกยังไม่ค่อยจะเท่าไร แต่
มาช่วยนร่าย นายอย่ามาช่วยพวกเรา
เลย ก็หมู่บ้านถัดไปโน้นเขาก็มาช่วย
กัน เลยยิงกันอยู่เรื่อย เสียระเบิด
คุมตามไม่เคยขาดหุ นายลองไปดู
เขาบอกจะมาช่วยให้ชาวบ้านสบาย
แต่มาช่วยหลายพวกเหลือเกิน'

'หลายพวก เขาบอกว่ายังงี้ทั้ง
เขามาช่วย'

'ไปถามพวกเขาเถอะ รุมมากไม่
ดีหรอก'

'เอน้า เล้ามาเถอะ คนเราพูด
กันช่อๆ ตามที่รู้อะไร ใครเขาจะมา
เข้ามาแกงอะไร ใ้อึดใ้อึดกูมันอีก

เรื่อง เอา พุดออกมาตามที่ไต่ขึ้นก็
แล้วกันนี่'

'อย่าว่าใส่ความเขา ความจริง
เราก็ก่อนไปเห็นหรือกนาย เขาว่า
มาช่วยไม่ให้เจาหน้าทมาทกวน'

'เจาหน้าทมารบกวน?'

'เปล่าๆ นาย เขาว่ามาช่วยปราบ
พวกคอม'

'เอ๊ะ เอาให้แน่ เขาอ้างว่ามา
ช่วยปราบอะไรแน่'

'ปราบคอมด้วย ปราบเจาหน้าท
ด้วย โอ๊ย ไม่พูดแล้วนาย น้พูดมาก
ไปแล้วหรือเปล่าก็ไม่รู้ ไม่ได้ว่าใคร
เลยหนา เออแน่ะ พรรคพวกผมเอง
ผ่านมาพอดี ลองถามเขาดีกว่า เพื่อน
ผมคนหนึ่งเขาใจกล้า นายอยู่ติดๆ กัน
เอาแรงกันทกบ คว้าเข็มเยอะ น้
นายคนนอยากจะคุยด้วย ว่าคนบ้าน
เราสุขสบายหรือ'

'สบายครับ ดีกว่าบ้านถัดไป
โน้น มันยิงกันเรื่อย'

'ความจริงเขาไม่เรียกยิงกัน เขา
เรียกปะทะกัน'

'ใช่แล้วนาย ผู้ใหญ่บ้านเดือน
แล้วเดือนอีกไม่ให้พวกบ้านเราไป
เกี่ยวของกับเขา ถ้าเราอยู่เฉยๆ ก็จะไม่
ลำบาก อย่างพวกบ้านโน้น ถัด
ไปนั้นแหละ เดียวยังเดียวเสาะ ไม่เป็น
อันหลับนอน น้ขนาดเราอยู่เฉยๆ
ไม่ยุ่งกับใครอย่างผมน ยังเดือตรอน
'เดือตรอนยังงี้'

'อ้าว เพื่อนผมคุยกับนายตั้งนาน
ยังไม่ได้เล่าให้ฟังออกหรือ มึงไม่ต้อง
มามองหน้าก ก็มันเอารถมาบรรทุก
ควายกู่ไปตังกหนแล้ว'

'เออ เขาเอารถมาบรรทุกควาย
มาเอาไปเฉยๆ ไต่ยังงี้ ปล้นร จีร'

'บ่นดๆ เขามกนครบ เอารถ
บรรทุกมาเสียดด้วย บอกว่าขอแบ่งไป
ทำเสบียง มาดังกถากจุงควายผมชน

รถแล้วขับไปเฉยๆ แถมยังส่งไว้อีก
ว่าพวกบ้านมึงไม่อย่ากล่ามากอย่างไ้อ
พวกหมู่บ้านถัดไปโน้น ก็ให้เงียบๆ
ไว้ แล้วน้ไม่ใช่ทำยังงั้นเดียว ทำ
ยังงั้นเรื่อย เดียวมาช่วยบ้านโน้น
เดียวมาเชิญบ้าน ถอวามบนดเสียด
อย่าง'

'ทำไมไม่แจ้งผู้ใหญ่บ้าน'

'แจ้งแล้ว ผู้ใหญ่บ้านก็ว่าขอ
เถอะๆ ทุกที กลัวจะเดือตรอน ผู้
ใหญ่บ้านบอกว่าไม่แน่ใจว่าพวกใคร
เป็นคนมาปล้นมาชิง ทงๆ ที่เป็น
กลางวัน แดดแจ่มๆ ผู้ใหญ่ของเรา
กลับบอกว่าไม่รู้ ไม่ใช่อะไร กลัวจะ
ไปผูกใจเจ็บ ให้เขามาหาเรื่องเราที่
หลัง หรือไ้อเพื่อนว่างี้ มึงช่วยก
พุดมึงช'

'ก็จริงผู้ใหญเขาแล้ว ไปกล่าว
หาใครง่ายๆ ไม่ได้หรือ พอเอ๋ยข้อ
ปู้บ เขาก้ยอมมาทันท้ ว่าพวกหมู่บ้าน
เรานกล่าวหาพวกเขาหรือ เป็นพวก
ตรงข้ามร'

'พวกไหน ตรงข้าม พวกไหน'
'ผมไม่อยากจะพูด พูดแล้วก็ไม่
รู้จะให้ใครช่วยได้'

'ถ้าผู้ใหญบ้านไม่กล้า เราก้ไป
แจ้งความเจาหน้าทในเมองชี่ เขาม
อาว'

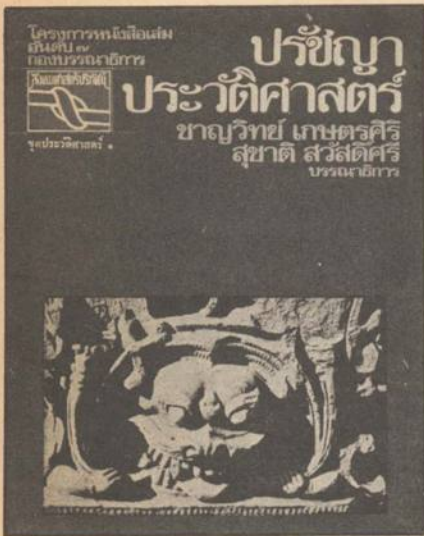
'แจ้งเจาหน้าท? นายว่าให้ไป
แจ้งเจาหน้าท? นายไม่รู้หรือ'

'เฮย! มึงกำลังจะทำให้พวกเรา
เดือตรอนนนะ'

'ก็มันเอาควายกู่ไปฟรี่ๆ เล้า
มึงจะให้กทำยังงี้'

'ก็มึงไม่เห็นหมู่บ้านโน้นหรือ
เขาว่ากระด่างกระเดองไซ้ใหม่ หรือ
มึงอยากโดนข้อหาหมนประมาท'

'ก็ก้จำหน้าได้ ทำไมกจะ...'
'น้ๆ มึงอย่าปากอยู่ไม่สุชนะ' □

ปรัชญาประวัติศาสตร์

ชาอวิทย์ เกษตรศิริ และสุชาติ สวัสดิ์ศรี เป็นบรรณาธิการ

๒๙๔ หน้า ๑๕ บาท ๒๕๑๘

หนังสือ ปรัชญาประวัติศาสตร์ เล่มนี้ เป็นหนังสือที่รวบรวมบทความเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่ตีพิมพ์ใน ๑๑ บทความด้วยกัน เพื่อความสะดวกสำหรับผู้อ่าน เพราะแต่เดิมเป็นบทความที่กระจัดกระจายอยู่ในวารสารต่างๆ ซึ่งเคยตีพิมพ์มาแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๕ - ๒๕๑๘ และมีจุดมุ่งหมายเพื่อหวังจะให้สภาพการศึกษาประวัติศาสตร์ของไทยดีขึ้น

เนื้อหาส่วนใหญ่พอจะแบ่งได้คร่าวๆ คือ เรื่องความหมายของประวัติศาสตร์ ซึ่งพยายามหาคำตอบว่า ประวัติศาสตร์คืออะไร แนวความคิดทางประวัติศาสตร์เป็นอย่างไร ตลอดจนพยายามมองหา ปรัชญาประวัติศาสตร์ชาติอื่นๆ ในตะวันออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งของไทย

นอกจากนี้ยังมีเรื่องหลักฐานและปัจจัยต่างๆ ในการศึกษา การเขียนประวัติศาสตร์ และการเน้นให้เห็นถึงคุณค่าของประวัติศาสตร์ที่มีต่อมนุษย์ในปัจจุบัน

กล่าวรวมๆ ก็เป็นเรื่องของการพยายามที่จะตอบปัญหาต่างๆ เหล่านี้ ในที่ขณะที่ต่างๆ กัน

เช่น ความพยายามที่จะเสนอให้เห็นถึงความสำคัญของประวัติศาสตร์ว่าเป็นการศึกษาเพื่อให้นักศึกษารู้จักตัวเอง และให้เข้าใจในสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ ซึ่งจะช่วยให้อ่านเข้าใจและควบคุมสังคมในปัจจุบัน ตลอดจนแนวทางที่เหมาะสมสำหรับอนาคตได้ชัดเจน

อีกทั้งได้พยายามชี้ให้เห็น ถึงการศึกษาประวัติศาสตร์ที่แท้จริงว่ามีวิธีการอย่างไร แต่เป็นการศึกษาเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงในอดีต ที่จะต้องมีการค้นหาหลักฐานมาวิเคราะห์หาคำหาเหตุผล ไม่เชื่ออะไรง่ายๆ ซึ่งจะเห็นว่า ถ้าหากสามารถจะเรียนประวัติศาสตร์ในทางที่ถูกต้องแล้ว จะมีประโยชน์ต่อคนและสังคมอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมไทย เพราะยังขาดคนที่มีเหตุผลมีความคิดวิพากษ์วิจารณ์อยู่มาก

แม้ว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นเรื่องของปรัชญาทางประวัติศาสตร์ แต่ก็ได้หมายความว่าจะเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก เพราะความจริงแล้วเป็นเรื่องธรรมดาๆ ที่เกี่ยวกับมนุษย์ ซึ่งตัวมนุษย์ทุกคนพึงเข้าใจได้ และแม้ว่าผู้เขียนส่วนใหญ่จะเป็นนักวิชาการ แต่ก็ไม่ได้ใช้สำนวนภาษาที่ยากแก่การเข้าใจ และเนื่องจากเป็นผลงานที่อยู่ในชั้นบุกเบิก ปรัชญาประวัติศาสตร์ในเมืองไทย ที่พยายามจะให้ความรู้แก่ผู้ที่ไม่มีพื้นความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นมาก่อน ฉะนั้นทุกคนที่สนใจจึงสามารถอ่านได้อย่างสบายๆ

เป็นธรรมดาอยู่เองที่การทำงานย่อมมีข้อบกพร่องอยู่ด้วยไม่มากนัก หนังสือเล่มนี้ก็มีข้อบกพร่องเช่นเดียวกับ

กัน คือนอกจากมีแนวความคิดที่เป็นของชาวตะวันตกอยู่มาก จึงมีบางตอนที่ลอคออกมาเป็นภาษาไทยแล้วไม่กระชับเท่าที่ควร

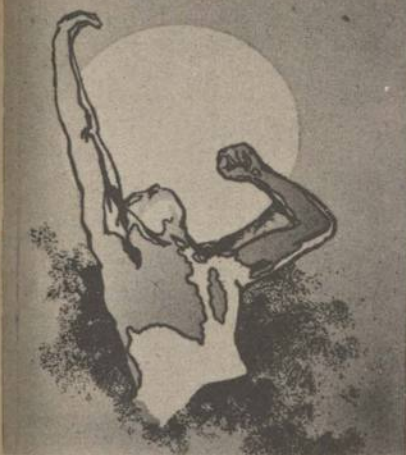
เช่น ในบทความ เรื่อง 'ความสำคัญเกี่ยวกับอดีตของมนุษย์' ในหน้า ๘๕ กล่าวว่า '... นักประวัติศาสตร์พวกนี้มักจะคิดว่า นักวิทยาศาสตร์เป็นพวกที่สนใจเฉพาะข้อเท็จจริงล้วนๆ โดยปราศจากข้อสมมุติฐาน ไม่มีข้อคิดใจสงสัยหรือข้อโต้แย้งต่อสิ่งอันเป็นมูลฐานต่างๆ คิดถึงศิลปะว่าเป็นสิ่งที่เป็นปฏิปักษ์ต่อวิทยาศาสตร์ ถือปรัชญาเป็นการอนมานทางอภิปรัชญา มองไม่เห็นว่ามีวิทยาศาสตร์เองคือการแปลความทางจินตนาการของสภาพความจริงที่ตั้งอยู่บนรากฐานข้อสมมุติทางปรัชญา'

นอกจากนี้ข้อความที่น่าสนใจที่อ้างถึงที่ต้นของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงฯ เช่นเรื่ององค์ตามของประวัติศาสตร์ (ในหน้า ๔๕) และการยกข้อเขียน (ในหน้า ๔๖) มาอ้าง

แต่ผู้เขียนก็ได้บอกถึงแหล่งที่มาของข้อความที่ยกมาอ้าง จึงถ้าหากแก่ผู้ที่สนใจจะค้นคว้าหรือต้องการหลักฐานเหล่านั้นด้วยตนเอง ส่วนในบทความนำของบรรณาธิการทั้งสองก็ไม่มีเลขหรืออักษรกำกับหน้า ings ที่มีความยาวเกือบ ๒๐ หน้า

อย่างไรก็ตาม ข้อบกพร่องเหล่านี้ คิดเหมือนจะเป็นเรื่องเล็กน้อยมาก ถ้าหากเปรียบเทียบกับความดีในเนื้อหา และคุณค่าต่อการศึกษาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ตลอดจนประโยชน์ที่ผู้อ่านและสังคม โดยส่วนรวมจะได้รับจากหนังสือเล่มนี้

แฟนกินนียองไกร

แฟนกินนียองไกร

ศรีจันทร์ สถาปนาวัด

ไอเดียนลิตร์ จกพิมพ์ ๑๑๒ หน้า

๑๘ บาท

นิยายเรื่องนี้เขาใจว่าจะเป็นเรื่อง
เล่นของศรีจันทร์ สถาปนาวัด สมัย
ที่ความคิดความอ่านของเขาขึ้นอยู่กับ
เกณฑ์กาว่าหน้าอายุ นำเสียดายที่ผู้จัด
พิมพ์ไม่ได้นำเอาประวัติความเป็น
มาของผู้เขียน หรือบทวิจารณ์ที่เคย
มีผู้เขียนลงเขามาลงไว้ รวมทั้งยัง
ละเลยไม่ได้บอกปี พ.ศ. ที่เขาเขียน
หรือพิมพ์เป็นครั้งแรกด้วย จึงทำให้
ผู้อ่าน ไม่ได้รู้ภูมิหลังของงานชิ้น
เท่าที่สมควรจะได้รับ

ผู้วิจารณ์เคยอ่านงานชิ้นเมื่อ
เกือบสิบปีแล้ว การอ่านครั้งนั้น
จำได้เพียงกลางๆว่า เป็นนิยายในเชิง
วิพากษ์วิจารณ์สังคมเรื่องหนึ่ง ไม่
ใช่เรื่องอ่านเล่นเพื่อความบันเทิง
ดาษดื่น แต่ออกจะเป็นงานที่ผู้เขียน
ตั้งใจจะสร้างสถานการณ์ให้บุคคล
รุนแรงเกินความจริงอยู่บ้าง อย่างไรก็ตาม
หลังจากที่ผู้วิจารณ์ได้เติบโต

เรียนรู้อะไรจริงมากขึ้น และได้มา
อ่านงานชิ้นใหม่ในตอนนั้น ผู้วิจารณ์
พบว่าความเลวร้ายของหัวหน้าฝ่าย
ปกครองที่ศรีจันทร์เขียนถึงนั้น ไม่ใช่
เรื่องที่เกินความเป็นจริงเลย มันเป็น
สิ่งที่เกิดขึ้นได้ทั้งในอดีตและปัจจุบัน
และมันคงจะได้เคยเกิดขึ้นมาหลาย
ครั้งหลายหนแล้ว ทว่าภูมิภาคของไทย
เพียงแต่ยังไม่มียกนำมาเปิดเผย หรือ
เขียนเป็นนิยายน้อยเกินไปเท่านั้น

การพูดเค้าโครงเรื่องในงานชิ้น
นี้ มีลักษณะของนิยายสมัยอุดมคติ
กล่าวคือ พูดถึงคนหนุ่มสาวที่ค่อนข้าง
มีความรักหนึ่งที่ได้ออกไปทำอะไร
อยู่ในชนบท เพราะต้องการมีชีวิต
ที่สงบสงบไกลชีวิตระรุมชาติ ห่าง
ไกลจากการแก่งแย่งแข่งขันในเมือง
แต่สิ่งที่เขาได้พบ ซึ่งเป็นความจริง
ที่ชาวชนบทได้รู้มานานแล้ว คือการ
ถูกรังแกจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง
ครึ่งแล้วครึ่งเล่า จนต้องลุกขึ้นมา
ฟาดฟันกันถึงขั้นเสียเลือดเสียเนื้อ
ทั้งสองฝ่าย

ลักษณะของการเขียน แม้เรื่อง
จะดำเนินไปอย่างหวือหวา มีเหตุ
การณื ทลวนแต่เลวร้ายเกิดขึ้นใน
ระยะใกล้ๆกัน แต่ก็ไม่เกินความ
สมจริงไปนัก แม้การสร้างบุคลิก
ของตัวละครจะไม่เห็นได้เด่นชัดหรือ
บทสนทนาบางตอน เช่น หนุ่มสาว
หยอกล้อกันอาจจะเขยไปบ้าง หรือ
บางตอนอาจจะมึนลักษณะเป็นตัวละคร
ในนิยายพูดกันบ้าง แต่โดยทั่วไปแล้ว
ศิลปะการเขียนอยู่ในเกณฑ์ดี ฉาก
และเหตุการณ์ต่าง ๆ บรรยายได้ค่อนข้าง
สมจริง บางครั้งนอกจากจะ
สะท้อนถึงชีวิตของหนุ่มสาวที่เป็น
ตัวเอกของเรื่องแล้ว ยังสะท้อนให้
เห็นสภาพสังคมสมัยสงครามมหาเอ
เซียบูรพาได้อย่างดี โดยเฉพาะจาก
คนโดยสารรถไฟแน่นขนัด ซึ่งถูก
เจ้าหน้าที่หลอกให้ลงเดินตอนรถจะ
เข้าถ้ำขุนตาล แล้วรถไฟกลับทั้งคน

เหล่านั้น เพื่อเจ้าหน้าที่การรถไฟจะ
ได้ยัดขาของของคนพวกนั้นไปขาย
ทำให้เห็นภาพพจน์ได้อย่างง่ายๆ
และเสียดายใจ

พูดถึงทางด้านเนื้อหาแล้ว นับ
ว่าเป็นงานวิพากษ์วิจารณ์ได้อย่าง
ละเอียดเรื่องหนึ่ง แม้จะมีลักษณะเป็น
เรื่องที่เปิดโปงความชั่วคนกลุ่มหนึ่ง
มากกว่าที่จะสะท้อนให้เห็นถึงระบบ
ทั้งหมด แต่น่าจะทำให้ผู้อ่านที่พอม
ความคิดความอ่านคิดต่อไปว่า ทำไม
เจ้าหน้าที่ที่กดขี่ข่มเหงประชาชน
เหล่านั้นจึงลอยนวลอยู่ได้ ถ้าหากว่า
ชนชนปกครองทั้งหมดไม่ได้เป็น
พวกเดียวกัน อยากรู้ก็ตาม โดย
ส่วนรวมแล้ว นิยายเรื่องนี้มีลักษณะ
เปิดโปงมากกว่าจะขะแนะ หรือเสนอ
ทางออก ตัวละครบางตัว เช่น ฤทธิ
เพื่อนพระเอกยังหวังในทำนองจิต
นิยมอยู่ว่า "สักวันหนึ่งดอกที่พระ
เจ้าจะช่วยให้เราไม่ต้องทนทุกข์...
หนีไปจากพวกมันได้" แม้จะมีคน
เช่นเรื่องซึ่งเป็นชาวบ้านได้จับบนขึ้น
ต่อสู้ แต่ก็เป็นลักษณะสู้แบบแค่น
ถือยอมเป็นโจรไปเลย โดยที่
ผู้เขียนยังได้จบลงด้วยการที่เรื่องและ
พระเอกถูกยิงตายอย่างน่าเศร้า และ
เขาก็ฝากความหวังไว้กับข้าราชการ
ประหารที่เขาได้ยื่นทางวิทย์ เพียง
เพราะได้ยื่นคณะรัฐประหารประกาศ
ว่าจะยึดมั่น ในปรัชญาสากลว่าด้วย
สิทธิของมนุษยชน

สรุปก็คือ นี่เป็นนิยายที่อยู่ใน
เกณฑ์ดีเรื่องหนึ่ง แม้จะมีจุดอ่อน
บ้างดังที่ได้กล่าวมา แต่เมื่อเปรียบ
เทียบกับคุณภาพของนิยายไทยทั่วไป
ไป จุดอ่อนนั้นก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญ
นัก และนิยายเล่มนี้คงจะต้องเป็นที่
กล่าวถึงกันอยู่ต่อไปในประวัติศาสตร์
วรรณกรรมสมัยใหม่ อันไม่สู้จะรุ่ม
รวยนักของเรา

วิทยากร เชียงกูล

เบล เดอ จู

มาลีทมาเฉพาะกลางวัน

ทุกคนคงรู้จักมาลี มาลีคือดอกไม้ แต่ดอกไม้มันนี้อาจไม่ใช่มาลีเสมอไป มาลีในความหมายของฌ็อง-ฌัก อ็องแตร์เรื่อง นักเขียนนวนิยาย ผู้แต่ง *เทพธิดาโรงแรม* อาจมีความหมายกระชับลงมา ถ้าหากเอามาใช้กับ *เบล เดอ จู (Belle de jour)* ซึ่งเป็นตัวเอกในหนังชื่อเดียวกันของ หลุยส์ บูเนล (Luis Buñuel) ผู้กำกับเชอสาชสเปน ที่ลี้ภัยไปอยู่ประเทศฝรั่งเศส และมีชื่อเสียงโด่งดังในฐานะผู้กำกับหนัง ๑ ใน ๖ คนของยุโรป ที่นักวิจารณ์จัดไว้ในกลุ่มผู้กำกับประเภท 'ลายุค' ที่กลายเป็นสถาบันไปแล้วในหมู่นักดูหนังประเภทอันได้แก่ ไอเซนสไตน์ (รัสเซีย) เรนัวร์ (ฝรั่งเศส) บูเนล (สเปน) เบิร์กแมน (สวีเดน) เฟลีนี (อิตาลี) และ โกลดาต (ฝรั่งเศส)

ถูกแล้ว *เบล เดอ จู* คือ มาลีที่มาเฉพาะกลางวัน แต่ *เบล เดอ จู* ของ หลุยส์ บูเนล มีปัญหาซับซ้อนมากกว่า 'มาลี' ของฌ็อง-ฌัก อ็องแตร์ และ 'ท่านมัย' รวมกันหลายเท่า พุดให้เขาที *เบล เดอ จู* ก็คือมาลี มาลีก็คือโสเภณี แต่โสเภณีที่ปรากฏในใจของหลุยส์ บูเนล ให้สิ่งที่สับสน และเชิญชวนให้คนดูรู้สึกท้าทายกับมาตรฐานทางศีลธรรมของตน จนเกิดเป็นคำถามทำนองว่า 'ความรักทางกาย' กับ 'ความรักทางใจ' แยกออกจากกัน หรือเดินไปพร้อมกัน ถ้าหากแยกออกจากกัน อะไรเล่าจะเกิดขึ้น

ท่านที่รัก... ถ้าหากเมียของเราบอกกับเราว่า หล่อนรักเราในตอน *จตุรัส ๕๔*

กลางวัน แต่ตอนกลางวันหล่อนกลับไปหลบนอนกับชายอื่น ในลักษณะที่ 'ไม่ใช่เป็น 'ซู่' หรือ 'นอกใจ' หากแต่ว่าเพื่อ 'บำบัด' อาการทางจิตที่ซับซ้อนขั้นมาอยู่ใต้ก้นบึ้งของหล่อน อาการ 'บำบัด' ที่วานันต์สังคมภายนอกถือเป็นเรื่องที่น่าจะอายและต้องปกปิด ท่านจะอย่างไร ท่านจะเจ็บซ้ำไหม

โดยเฉพาะถ้าหากผู้หญิงคนนั้นคือเมียของท่านเอง...

หลุยส์ บูเนล กำกับ *เบล เดอ จู* เมื่อปี ๒๕๐๕ ดั่งนั้นจึงจัดได้ว่าหนังเรื่องนี้เป็นผลงานในยุคแรกๆ ของเขา ถ้าจะว่าไปแล้ว ยังมีหนังที่เขากำกับในยุคต่อมา และทำชื่อเสียงให้เขาอีกไม่น้อย เช่นเรื่อง *Diary of a Chambermaid; Land Without Bread; The Lost Ones; The Exterminating Angel* และ *Tristana* (เฉพาะเรื่องหลังเคยมาเข้าฉายที่สุโขมวิท เมื่อประมาณสองปีก่อน)

อย่างไรก็ตาม แนวคิดที่แสดงออกในการสร้างของบูเนล ได้มีนักวิจารณ์จัดให้เขาอยู่ในสำนัก 'เหนือจริง' เช่นเดียวกับภาพเขียนของ

ซัลวาดอร์ ดาลี และแม็ก เอ็นท์ ซึ่งที่เป็นความ 'คลุมเครือ' ไม่กระจ่างชัด ใน *เบล เดอ จู* มักจะปรากฏจากการที่เขาลำดับภาพจิตได้สำคัญ หรือไม่ก็ภาพฝันที่คิดไปเองของตัวละครมาสอดแทรกกับเรื่องราวที่กำลังดำเนินอยู่เสมอ ถ้าหากผู้ชมไม่ถนัดย้อนหลังกลับไปคิดถึงการค้าเนินเรื่องที่ผ่านมา ก็จะทำให้ตามหนังไม่ทัน และเกิดความไม่เข้าใจขึ้นมาทันที โดยเฉพาะถ้าหากเข้าดูไม่ทันตั้งแต่ตอนต้น

บูเนลใช้เทคนิคภาพจิตได้สำคัญ แสดงให้เห็นว่า ที่ 'เบล เดอ จู' ต้องมาขายตัวเป็นโสเภณีนั่น ก็เพราะความรู้สึกผิดของตนที่มีมาตั้งแต่ในวัยเด็ก เนื่องจากเธอเกิดมาอยู่ในสำนักโสเภณี และแลเห็นโลกของโสเภณีเต็มไปด้วยความขื่นขื่น เมอมาแต่งงานกับผู้ที่เอาแต่ทำงาน และขาดจินตนาการในทางเพศ ความรู้สึกผิดจึงเกิดขึ้น แต่เธอกลับหันมาลงโทษตัวเองเพราะคิดว่าความไม่สมปรารถนาใดๆ ในชีวิต เกิดขึ้นเนื่องจากบาปที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ตามความเชื่อทางแคธอลิก ที่ได้รับการ

แคร์รีน เคอเนฟ มาถึงผู้มาแต่กลางวัน

อบรมมาในวัยเด็ก

ความรู้สึกในจิตใจที่สำนึกของ 'เบล เดอ จู' บูเนลแสดงออกให้เห็นแต่ต้น เช่น การคิดว่าตัวเองถูกข่มขืนจากชายที่ตนไม่ได้อีก และต้องการได้รับการลงโทษให้สาสมกับกรรมที่ตัวเองประพฤติผิดไปจากกรอบของชนบประเพณี และมาตรฐานทางศีลธรรมที่มั่งคั่งเป็นศรัทธา

หันดกฎเกณฑ์ต่างๆ

ถ้ามองในแง่ *เบล เดอ จู* ของ บูเนลก็จะมี ความหมายขึ้นมาเหมือน กับเมื่อครั้ง ค. เอช. ลอเรนซ์ เขียน *ซุรักเลตแซตเตอเลย์* เพื่อพิสูจน์ว่า ความรักที่ยิ่งใหญ่ของหญิงและชาย นั้น จะเป็นเพียง 'เครื่องมือ' อย่าง โฉงของใครฝ่ายเดียวไม่ได้ ชายหญิงมีความร่อนแรงที่จะต้องปล่อยให้

กับ ใจ เดินควบคู่ไปด้วยกัน หญิงนั้นหาใช่ 'เครื่องมือทางเพศ' ของชายไม่ และชายนั้นก็หาใช่ 'เครื่องมือทางความรัก' ของหญิง ดังที่ 'เบล เดอ จู' คิดต่อตัวของตน ในตอนที่หนังใกล้จบ

เพราะในความเป็นจริงนั้น ความรักและกามารมณ์ เป็นสิ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้ แต่เป็นสิ่งที่ 'หมดลงได้'

สิ่งที่หลุยส์ บูเนล อุปมาอุปมัยให้เห็นตามความคิดฝันของตัวละครทั้งสอง จึงกลายเป็นสิ่งที่สร้างความเจ็บช้ำน้ำใจ และร้าวรานใจ ต่อคนดูมิใช่น้อย

เพราะตามความเป็นจริงแล้ว 'ชีวิต' มิใช่ 'นิทาน' ที่เริ่มต้นด้วยประโยชน์ว่า *ครึ่งหนึ่งนานมาแล้ว...*

และจบลงด้วยประโยชน์ว่า *และแล้วเขาทั้งสองก็ครองรักมีความสุขร่วมกันตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา...*

อุปมาอุปมัยในความรัก และกามารมณ์ของหญิงชาย คอสงทบเนลพยายามแสดงออก และได้สรุปว่า ในชีวิตคนเราย่อมมี 'ครึ่งหนึ่งนานมาแล้ว...' อยู่กับทุกๆ คนอย่างแน่นอน

แต่ไม่จำเป็นเสมอไป ที่ความจริงในชีวิตนั้นจะออกมาเช่นเดียวกับนิทาน ที่ผู้ใหญ่เล่าให้เด็กฟังก่อนนอน

เราชอบเจ็บช้ำแน่นอน ถ้าหากเมียของเราจะประพฤติตัวแบบ *เบล เดอ จู* แต่เป็นเพียงเราตัวไปคนหนึ่ง ที่สร้างโดย 'หลุยส์ บูเนล' เท่านั้น ความเจ็บช้ำที่เกิดขึ้นจึง กลายเป็นความเห็นใจและระมัดระวังต่อการมีชีวิตอยู่ใน โลกนี้จนนอกหลายเท่า

สิ่งที่สำคัญที่ทำให้หนังไม่เรอื่งก็คือ หนังได้ถูกตัดไปอย่างมาก โดยเฉพาะการตัดตอนที่ เป็นฉากจิตใต้สำนึกของ 'เบล เดอ จู' ทำให้หนังกระโดดข้าม และทำให้ขาดความรู้สึก ซึ่งถ้าหากหลุยส์ บูเนล มาดูหนังตัวเองที่โรงสุขุมวิท ก็เห็นจะต้องกลับไปนอนร้องไห้...

เกิดหนัง

"...ภาพที่ปรากฏบนจอ เป็น เครื่องมือที่มอตรชา และนำแปลกประหลาดถ้าหากเราจะใช้มันอย่างอิสระ มันเป็นวิถีทางที่เหนือกว่า ในการแสดงออกถึงโลกแห่งความฝัน อารมณ์ และสัญชาตญาณ ดูเหมือนว่าภาพยนตร์จะเป็นเครื่องมือที่ถูกสร้างขึ้นมาจากเพื่อใช้ให้แสดงออกถึงจิตใต้สำนึก ซึ่งเป็นสิ่งที่ฝังรากลึกอยู่ในแก้วน้ำพิษ

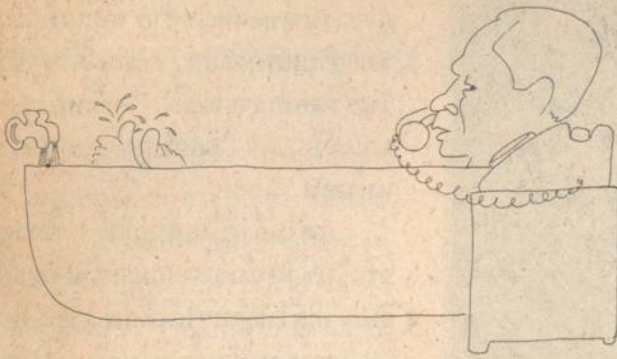
อย่างไรก็ตาม มันก็ยังไม่เคยได้บรรลุถึงจุดหมายปลายทางเลย..."

จาก A Statement: Film Culture

หลุยส์ บูเนล

คุณจะทำบัตรผ่าน...
หรือบัตรอาบอบนวด

(๒๖.๕)

“ฮัลโหล นนท์ไหนครับ”

“บ้านเกรียงศักดิ์ครับ”

“เกรียงศักดิ์ไหน ผมประมาณพูด”

“ท่านรัฐมนตรีหรือครับ ผมเกรียงศักดิ์พูดครับ”

“คุณเกรียงศักดิ์หรือ ที่จริงผมเองไม่อยากจะกวน
คุณหรือ แต่ทนายพวกนั้นก็หนังสือพิมพ์มันดันมาถามผม
ว่า พวกแม่ว่านมันมาอย่างไรกัน ผมไม่รู้เรื่องเลย คุณช่วย
บอกผมทีได้ไหม”

“เรื่องเล็กน้อย ทำไมผมจะบอกท่านรัฐมนตรีไม่
ได้ แต่... เอ้อ... อ้อ... ท่านรัฐมนตรีเคยได้รับ
บัตรผ่านไหมครับ”

“บัตรอะไรนะ”

“บัตรผ่านครับ”

“อ้อ บัตรงานวัดของพรรคผมนะหรือ ผมให้
เด็กเอาไปให้คุณเอง เขาบอกผมว่าตอนนั้นคุณแอบไป
ได้หัววัน”

“ไม่ใช่ครับ บัตรผ่านสี่เหลี่ยมที่ทางกรมข่าวกรอง
ของกองบัญชาการทหารสูงสุด เป็นคนออกนะครับ”

“ว่า ทำไมไม่บอกผมบ้าง คุณจะจัดงานวัดก็ต้อง
บอกกันบ้างสิ เรื่องทำบุญทำทานผมไม่เคยขาดนั้น”

“ไม่ใช่เรื่องนั้นครับ ที่ผมพูดนะ หมายถึงบัตร
เคลียร์ตัวท่านรัฐมนตรี”

“เคลียร์อะไร เคลียร์ตัวผมนะหรือ คุณไม่รู้หรือ
ว่าผมเป็นรัฐมนตรีกลาโหมนะ ทำไมจะต้องมาเคลียร์ตัว
ผม”

“ก็อย่างนั้นครับ ท่านรัฐมนตรีต้องเห็นใจผม ผม
เป็นทหารอาชีพ คำสั่งเก่ามีอยู่ว่า ถ้าใครก็ตามไม่มีใบผ่าน
จตุรัส ๕๖

... เอ้อ ... ผมบอกความลับของ บก. สน. ให้ไม่ได้
ครับ”

“คุณมีหลักฐานอะไร ผมเป็นรัฐมนตรีกลาโหมนะ
ผมเป็นนายคุณ”

“ท่านรัฐมนตรีครับ ฝ่ายข่าวกรองของผมเขาเช็ก
ดูแล้ว เขาบอกว่าท่านรัฐมนตรีเคยไปรัสเซียมาใช่ไหม
ครับ”

“เคย แต่ตอนนั้นผมไปเซี่ยงหนาน”

“ผมก็ว่าอย่างนั้นแหละครับ แต่ฝ่ายข่าวกรองของ
ผมเขาบอกว่า เขาต้องเช็กดูก่อน ผมคงพูดอะไรมากกว่า
ไม่ได้หรือครับ เห็นใจผมเถิดครับ เลิกกันนะครับ...”

“คุณเกรียงศักดิ์... คุณเกรียงศักดิ์...”

อีกอึดใจหนึ่ง

“ฮัลโหล นนท์ประมาณพูด...”

“ผมโทรมาจากหนังสือพิมพ์... ครับ ผมอยาก
จะถามท่านรองนายกหน้อยว่า พวกแม่ว่านมาไทยนั้น มา
ได้อย่างไรครับ”

“นี่คุณ ผมอยากจะพูดกับคุณ ออฟเดอะ เร็คคอร์ด
นะ ตกกลางไหม”

“โอ เค ครับ”

“ผมรู้อะไร แต่ผมอยากขอร้องคุณซักหน่อย
เพื่อผลประโยชน์ของชาติ ผมไม่รู้ว่าคุณได้บัตรผ่านหรือ
ยัง”

“เออ... ท่านรัฐมนตรีพูดเรื่องอะไรครับ”

“เห็นมั๊ย คุณยังไม่ได้เคลียร์ตัวคุณกับทางบก.สน.
เลย เพราะฉะนั้นผมยังบอกอะไรคุณไม่ได้... เพื่อผล
ประโยชน์ของชาตินะ เอาอย่างนี้ดีกว่า... เอ้า... เอ
บัตรอาบอบนวดไปแก้เมื่อยสัก ๒-๓ ใบ ก็แล้วกันนะ...”

ปลูกเรือนตามใจผู้อยู่ !

เคหะนคร 1
เคหะนคร 2
เคหะนคร 3

มีแบบบ้านและขนาดที่ดินให้เลือกกว่า 15 ประเภท
เงินผ่อน 10 - 15 ปี

ชำระเงินเพียง 10 % เข้าอยู่ได้ทันที

ตั้งแต่

79,000.

จนถึง

815,000.

สนใจโปรดติดต่อ

บริษัท กรุงเทพเคหะ จำกัด โทร. 39323-6
บริษัทการเงินผู้สนับสนุนโครงการ

และผู้จัดทำโครงการ

บริษัท ส่งापานิช จำกัด โทร. 817758

บริษัท พระนครก่อสร้าง จำกัด โทร. 930359
933584

บริษัท พรหมวิวัฒน์ จำกัด โทร. 812503

บริษัท ลูกหลวงประสิทธิ์ธรรม จำกัด โทร. 785199

มีรถพาไปดูโครงการ เคหะนคร 1, 2, 3 ทุกวัน รวมทั้งวันเสาร์ อาทิตย์เวลาบ่าย 2 โมง ออกจาก
บริษัท กรุงเทพเคหะ จำกัด ชั้น 5 ตึกธนาคารกรุงเทพ สาขาสีลม เลขที่ 300 ถนนสีลม

3 ฉบับที่ผ่านมา
พิสูจน์ได้แล้วว่า
เรา จตุรสี

มุ่ง
สัมพันธ์ความจริง